

NORSK LOVTIDEND

2^{EN} AVDELING

Samling av lover, resolusjoner m. v.

Utgitt etter offentlig tiltak.

1950

3dje hefte

Utgiver: *Statsrådsekretariatet.*

GRØNDAHL & SØNS BOKTRYKKERI, OSLO

Dette hefte inneholder følgende lover:

Juli	14.	Lov nr. 1 om midlert. endring i § 33 i lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl	278
»	14.	Lov nr. 2 om forskjellige tiltak til gjennomføring av oppmerking og overvåking av riksgrensen	278
»	14.	Lov nr. 3 om endr. i lov om betaling for offentlige forretninger	280
»	14.	Lov nr. 4 om endr. i lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl	281
»	14.	Lov nr. 5 om lærlinger i håndverk, industri, handel og kontorarbeid	282
»	14.	Lov nr. 6 om endr. i lov om flyttlappenes adgang til renbeitning i henh. til konvensjon mellom Norge og Sverige	296
»	14.	Lov nr. 7 om tillegg til skattelovene	298
»	14.	Lov nr. 8 om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved avståing av eiendom i forbindelse med reguleringen av Stavanger sentrum	299
»	14.	Lov nr. 9 om endr. i lov om skatt på motorvogner og lystfartøyer samt visse forestillinger og framvisninger m. v.	300
»	14.	Lov nr. 10 om valutaregulering	301
»	14.	Mellombels lov nr. 11 om tillegg til § 90 i sportellova	305
»	14.	Midlertidig lov nr. 12 om begrensning av adgangen til å kreve fradrag ved inntektsligningen for utgifter til reparasjon, utbedring m. v. av bygning	306
Aug.	11.	Lov om endr. i lov om folketannrøkt	328
Sept.	1.	Lov om brigde i lov om motorvogner	344

Stortingsvedtak.*)

1. juli.

Dersom det ansees nødvendig som sikkerhetsforanstaltning på grunn av den internasjonale situasjon kan Kongen bestemme:

1. Militære avdelinger og militært personell, som ellers skulle ha vært dimittert, kan fortsatt holdes inne.
2. Militære avdelinger og militært personell kan kalles inn til ekstraordinær beredskapstjeneste.
3. Andre militære eller sivile beredskapstiltak kan settes i verk.

Midlertidige forskrifter for eksamensgebyrer, sensorhonorarer m. v. ved avleggelse av prøver for luftfartssertifikater og -beviser.

1. juli.

(Fastsatt av Samferdselsdepartementet.)

For teoretiske og praktiske prøver avlagt for Luftfartsdirektoratet i henhold til «Midlertidige forskrifter for luftfartssertifikater og -beviser», fastsatt av Samferdselsdepartementet 1. oktober 1948 eller tillegg til disse, gjelder inntil videre følgende bestemmelser for eksamensgebyrer, sensorhonorarer, inspeksjonsgodtgjørelser m. v.:

1. Alminnelige bestemmelser.

- 1.1. Gebyr for prøver dekker med nedennevnte unntak alle utgifter i forbindelse med disse.
- 1.1.1. Kandidaten må holde fly til flygeprøver, verktøy og materialer til verkstedsprøver, samt dekke utgifter som er nevnt under 1.1.2. og 1.1.3.
- 1.1.2. Personell som er nødvendig i forbindelse med kontroll, sensurering eller eksaminasjon, og som må foreta reiser for overvær av prøver, beregner reiseutgifter etter «Regulativ for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse for reiser innen riket.»
- 1.1.3. Hvis prøven på uttrykkelig forlangende av kandidaten må avholdes utenfor vanlig arbeidstid, tilkommer vedkommende personell som er nevnt under 1.1.2. og lønnes av den sivile luftfarts budsjett, en tilleggsgodtgjørelse av kr. 10 pr. time; dog for inspeksjon ved skriftlige prøver kr. 5 pr. time, og ved praktiske prøver for mekanikere kr. 10 pr. dag. Annet personell skal ha godtgjørelse etter satsene i punkt 3.
- 1.2. Vanlig gebyr skal betales for praktiske og teoretiske prøver, selv om prøvene avholdes samtidig. Det samme gjelder for prøver som må avlegges på ny fordi prøvene ikke er bestått.

*) Se innst. S. nr. 188. St.tid. s. 1900.

1. juli. 1.3. Gebyrene innbetales på forskudd til Luftfartsdirektoratet. Gebyret tilfaller statskassen når prøven foretas under kontroll av personell som lønnes av den sivile luftfarts budsjett. Når dette personell brukes som sensorer ved praktiske prøver, tilkommer det imidlertid kr. 5 i frammøtehonorar til dekning av reiseutgifter inntil dette beløp og fri forsikring for kr. 50 000 ved død og invaliditet.

Hvis prøven på uttrykkelig forlangende av Luftfartsdirektøren eller den han bemyndiger må holdes utenfor vanlig arbeidstid, tilkommer nevnte personell dessuten godtgjørelse som bestemt i 1.1.3.

- 1.4. Timehonorar regnes fra frammøte (det klokkeslett prøvene er fastsatt til å begynne) til prøvene vedkommende dag definitivt er avsluttet eller avlyst.
- 1.5. For prøver som avlegges for andre enn Luftfartsdirektoratet, og som har rett til å avholde prøver, betales ikke eksamensgebyr.

De med prøvene forbundne utgifter blir å bære av vedkommende skole, aspirant eller foretagende.

- 1.6. For prøver avlagt i henhold til Midlertidige forskrifter for luftfartssertifikater og -beviser, punkt 2.6.2. betales ikke gebyr.

2. Gebyr for prøver.

	Teoretisk prøve	Enkelt teoretisk fag	Flyge- prøve
	kr.	kr.	kr.
Privatflygersertifikat	10,00	3,00	25,00
Trafikkflygersertifikat kl. 3	20,00	5,00	50,00
Trafikkflygersertifikat kl. 2 og 1 ..	35,00	7,00	100,00
Instrumentbevis	30,00	7,00	50,00
Instruktørbevis kl. 3 og 2	20,00	5,00	50,00
Instruktørbevis kl. 1	30,00	7,00	50,00
Navigatørsertifikat	35,00	7,00	50,00
Flymaskinistsertifikat	30,00	7,00	25,00

	Teoretisk prøve	Enkelt teoretisk fag	Praktisk prøve
	kr.	kr.	kr.
Flytelegrafistsertifikat	15,00	5,00	25,00
Flytelefonistsertifikat	5,00	2,00	5,00
Skrogmekanikersertifikat	30,00	10,00	30,00

	Teoretisk prøve	Enkelt teoretisk fag	Praktisk prøve	1. juli.
	kr.	kr.	kr.	
Motormekanikersertifikat	30,00	10,00	30,00	
Skrogreparatørsertifikat	30,00	10,00	60,00	
Motorreparatørsertifikat	30,00	10,00	60,00	
X-mekanikersertifikat	30,00	10,00	30,00	
Radiomekanikersertifikat	30,00	10,00	30,00	

3. Honorarer som tilkommer personell som ikke lønnes av den sivile luftfarts budsjett.

- 3.1. Sensorene ved skriftlige prøver skal ha honorarer etter kr. 10 pr. time regnet etter nærmeste hele og halve time.
- 3.2. Benyttes eksaminator ved prøvene, tilkommer han samme godtgjørelse som sensor.
- 3.3. Kontrollanter ved praktiske prøver tilkommer hele gebyret for disse. Kontrollanten må selv dekke utgifter i forbindelse med eventuell forsikring.
- 3.4. Inspektører ved skriftlige prøver betales med kr. 5 pr. time.
4. Disse bestemmelser trer i kraft 1. juli 1950.

Fra samme dag oppheves «Bestemmelser for kontrollanthonorarer m. v. ved avleggelse av prøver for luftfartssertifikater», fastsatt av Forsvarsdepartementet 9. februar 1937.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om nye helseforskrifter for Sauherad herred i Telemark fylke. 3. juli.

Skriv *) frå Sosialdepartementet om nye helseforesegner for Bø herad, Telemark fylke. 3. juli.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om tillegg til helseforskriftene for Gamvik herred, Finnmark fylke. 3. juli.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet. 3. juli.

I medhold av § 17 i kongelig resolusjon av 16. juni 1950 om forskrifter for frukt-, bær- og grønnsakkonserver, jfr. lov av 17. juni 1932 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. bestemmes:

§ 1. Kontrollavgiften på frukt-, bær- og grønnsakkonserver oppkreves av Styret for Statens Kvalitetskontroll for vege-

*) Kunngj. 19. juli i Lovtid. 1 nr. 30.

3. juli. tabilske Konserver og skal betales innen februar måneds utgang for foregående kalenderår. Skyldig avgift for året 1949 skal være innbetalt innen 1. august 1950.

§ 2. Avgiften beregnes på grunnlag av netto salgsbeløp for de avgiftspliktige varer som er omsatt i kalenderåret.

Med avgiftsbeløpet skal følge en oppgave over omsetningen som skal være spesifisert på den måte Styret for Statens Kvalitetskontroll for vegetabiliske Konserver bestemmer.

§ 3. Betales ikke avgiften i rett tid svares $4\frac{1}{2}$ % årlig rente av avgiftsbeløpet fra forfall og til betaling skjer.

§ 4. I tilfelle av eierskifte er også den nye eier ansvarlig for riktig innbetaling av skyldige avgifter.

§ 5. Styret for Statens Kvalitetskontroll for vegetabiliske Konserver fører tilsynet med riktig beregning og innbetaling m. v. av avgiften.

4. juli. **Skrivelse *)** fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om vedtekter til reguleringsplanen for området ved A s st., Akershus fylke.

4. juli. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om at hjortekolle fredes det hele år i herredene Sandstad, Fillan, Kvenvær og Hitra i Sør-Trøndelag fylke.

6. juli. **Rundskrivelse **)** fra Finansdepartementet.

Etter kgl. resolusjon av 5. september 1945 om innløsning av Norges Banks sedler, registrering av bankinnskudd, verdipapirer m. v. § 18, 1. ledd, jfr. midlertidig lov av s. d. om visse finansielle tiltak § 3 c, skal verdipapirer og kuponger være ledsaget av bevitnelse om registrering, for rettsgyldig å kunne omsettes og innløses m. v.

Finansdepartementet har nå med hjemmel i kgl. resolusjon av 15. juli 1949 bestemt at det, med de unntak som er nevnt nedenfor, ikke lenger er nødvendig å legge fram bevitnelse om registrering ved omsetning og innløsning m. v. av obligasjoner og kuponger som bare lyder på norske kroner.

Flermyntede obligasjoner og obligasjoner som lyder på utenlandsk mynt, må derimot inntil videre framleis være ledsaget av bevitnelse om registrering, ved omsetning og innløsning m. v.

Det samme gjelder obligasjoner, lydende på norske kroner, i følgende lån:

*) Kunngj. 19. juli i Lovtid. 1 nr. 30.

**) Kunngj. 22. august i Lovtid. 1 nr. 34.

Stavanger kommunes	5	% lån 1915,	6. juli.
»	5	% lån 1916,	
»	5	% lån 1918,	
»	4	% (5 %) lån 1931,	
»	5	% lån 1935,	
»	4½	% lån 1938,	
A/S Elektrisk Bureaus	5	% (4 %) lån 1926.	

Rundskrivelse fra Finansdepartementet til fylkesmennene hvori bl. a. uttales at Finansdepartementet ved Eidsivating Lagmannsretts dom av 13. mars 1950 er kjent berettiget til å kreve stempelavgift etter lov nr. 4 av 24. juni 1915 § 1 av firmaanmeldelse angående oppskrivning av aksjekapitalen i et selskap, hvor kapitalforhøyelsen ble gjennomført ved oppskrivning av selskapets verdier uten tilførsel av frisk kapital. I domspremissene er bl. a. uttalt at etter lovens ordlyd finner retten det utvilsomt at stempelplikten også gjelder oppskrivningen i det omhandlede selskap, idet det ikke er gjort noe unntak for det tilfelle at en oppskrivning på grunn av verdistigning motsvarer tidligere nedskrivning på grunn av verdifall.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om regulering av Konnerud i Skoger herred, Vestfold fylke og om vedtekter i tilknytning til reguleringen. 6. juli.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 137 for Konnerud bygningsdistrikt i Skoger herred, Vestfold fylke. 6. juli.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om endring av reguleringsplanen og bygningsvedtektene for brannstrøket på Rena, Hedmark fylke. 6. juli.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om tillatelse til å bruke gift til fangst av rovdyr i Stjørdal herred og i en del av Vemundvik herred, Nord-Trøndelag fylke. 6. juli.

Bruksregler **), godkjent av Landbruksdepartementet, for Skjåk bygdealmemming. 7. juli.

Skrivelse fra Justis- og politidepartementet der det uttales at sportellovens § 61 første punktum, ikke unntaksbestemmelsen

*) Kunngj. 19. juli i Lovtid. 1 nr. 30.

**) Kunngj. 1. august i Lovtid. 1 nr. 31.

8. juli. i paragrafens annet punktum, kommer til anvendelse på e k t e p a k t som blir tinglyst i flere embetskretser, selv om ektepakten inneholder rettsstiftelse i fast eiendom.

8. juli. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet.

Med hjemmel i § 44 i jaktloven av 20. mai 1899 og kgl. resolusjon av 25. september 1931 fastsettes følgende bestemmelser for jakt-sesongen 1950—51:

1. Tiur, røy, orrhane, orrhøne og jerpe fredes i fylkene Østfold, Akershus, Hedmark, Oppland, Buskerud, Vestfold, Telemark, Aust-Agder, Vest-Agder, Rogaland, Hordaland, Sogn og Fjordane, Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag.
2. Rugde fredes i de foran nevnte fylker med unntak av Hordaland hvor jakt er tillatt fra og med 10. oktober til og med 20. desember.
3. Ryper fredes i fylkene Østfold, Akershus, Oppland, Buskerud, Vestfold, Telemark og Sogn og Fjordane. Likeledes er ryper fredet i Aust-Agder med unntak av herredene Bykle, Valle og Hylestad hvor jakt- og fangsttiden skal være fra og med 15. oktober 1950 og til utgangen av februar 1951, og i Vest-Agder med unntak av herredene Øvre Sirdal, Tonstad, Fjotland, Bakke, Eiken og Åseral hvor jakt er tillatt fra og med 20. september 1950 til utgangen av februar 1951 og fangst er tillatt fra og med 15. oktober 1950 til utgangen av februar 1951. I Hedmark er jakttiden fra og med 20. september til og med 5. oktober 1950. I Rogaland, Hordaland og Møre og Romsdal er jakttiden fra og med 5. oktober til og med 20. desember 1950 og fangsttiden fra og med 15. oktober til og med 20. desember 1950. I Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag er jakttiden fra og med 20. september 1950 til utgangen av februar 1951 og fangsttiden fra og med 15. oktober 1950 til utgangen av februar 1951.
4. Harer fredes i Telemark og Aust-Agder. I Østfold, Akershus, Hedmark, Oppland, Buskerud og Vestfold er jakttiden fra og med 10. oktober til og med 20. desember 1950 og fangsttiden fra og med 15. oktober til og med 20. desember 1950. I Vest-Agder, Rogaland, Hordaland, Sogn og Fjordane og Møre og Romsdal skal jakt- og fangsttiden være fra og med 15. oktober til og med 20. desember 1950. I Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag skal jakttiden være fra og med 10. oktober 1950 til utgangen av februar 1951 og fangsttiden fra og med 15. oktober 1950 og til utgangen av februar 1951.

*) Kunngj. 1. august i Lovtid. 1 nr. 31.

5. For ender er jakttiden fra og med 1. oktober til og med 20. desember 1950 i samtlige de fylker som er nevnt under 1. Det er forbudt å drive andejakt i sjøen fra motordrevet fartøy eller fra fartøy under slep i en avstand av 2 km fra land — herunder øy, holme og skjær.
6. Overtredelse av disse bestemmelser er straffbar.
7. Bestemmelsene trer i kraft straks.

Skriv *) frå Kommunal- og arbeidsdepartementet om utviding av grensene for Leirvik brann- og bygningskommune, Hordaland fylke. 10. juli.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om regulering av et strøk i Brandval stasjonsområde, og bygnings- og reguleringsvedtekter for Brandval herred, Hedmark fylke. 10. juli.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om tillatelse til å nytte gift til fangst av rovdyr i Bø herred i Nordland fylke. 10. juli.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om jakttiden for ryer i Finnmark. 11. juli.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at tiur, røy, orrhane, orrhøne og jerpe skal være fredet det hele år i Nordland fylke, og at jakttiden for ryer i samme fylke skal være fra og med 1. oktober til og med 15. mars. 11. juli.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at ekorn skal være fredet i Buskerud fylke i jaktseasonen 1950—51. 11. juli.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om at ekorn skal vera freda i Telemark fylke. 11. juli.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at elg skal være fredet det hele år i Nord-Rana, Sør-Rana og Hemnes herreder i Nordland fylke. 11. juli.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Brunlanes herred, Vestfold fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 12. juli.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om bestemmelser for jaktseasonen 1950—51 i Oslo fylke. 12. juli.

*) Kunngj. 1. august i Lovtid. 1 nr. 31.

13. juli. **Skriv *)** frå Landbruksdepartementet om at totalfredinga av mår ikkje skal vera til hinder for at mår kan fellast i Vest-Agder fylke i tida 1. januar til utgangen av februar.

14. juli. **Lov *)¹⁾** om midlertidig endring i § 33 i lov av Nr. 1. 5. april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl.

I.

Av den avgift som A/S Vinmonopolet for budsjetterminen 1949—50 skal erlegge til almenntillegge formål etter § 33 i lov av 5. april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl, skal — før fordeling skjer etter nevnte paragrafs punkt 4 — kr. 2 500 000 tildeles Finnmark fylke som bidrag til reisning av Interessentselskapet Finnmarksykehusenes sykehusanlegg ved Kirkenes.

II.

Av den resterende del av avgiften skal — likeledes før fordeling skjer — kr. 600 000 avsettes og etter Sosialdepartementets nærmere bestemmelse brukes til tiltak til bekjempelse av tuberkulosen i kyststrøkene, særlig blant fiskerne, herunder til dekning av utgifter til innredning av og utstyr til skjermbilledbåt.

14. juli. **Lov *)²⁾** om forskjelligje tiltak til gjennomføring av oppmerking og overvåking av riksgrensen.

I.

§ 1. Til gjennomføring av oppmerking, ryddiggjøring, fredning eller overvåking av riksgrensen eller grensegate kan det offentlige uten hinder av private rettigheter utøve enhver nødvendig rådighet over fast eiendom på stedet. Kongen eller den han gir fullmakt kan for å lette overvåkingen eller for å forebygge forurensning av grensevassdragene og skade på grensemerking eller nabolands territorium i nødvendig utstrekning nedlegge forbud mot at det foretas handlinger eller drives virksomhet av nærmere angitt art.

Kongen eller den han gir fullmakt kan gjøre vedtak om avståing til staten av eiendomsrett eller bruksrett til fast eiendom og løsøre

*) Kunngj. 1. august i Lovtid. 1 nr. 31.

¹⁾ St.vedtak 15. juni. Se Ot. prp. nr. 53. Innst. O. nr. 54. St.tid., forh. i Ot. s. 76—77; i Lt. s. 45.

²⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 35. Innst. O. nr. 83. St.tid., forh. i Ot. s. 124—125; i Lt. s. 76.

til fremme av formål som nevnt i 1. punktum. Det offentlige kan straks 14. juli.
overta det som kreves avstått, om nødvendig ved politiets hjelp. Nr. 2.

Kongen eller den han gir fullmakt kan likeså gjøre vedtak om
plikt for kommunale og andre stedlige myndigheter til å yte grense-
myndighetene (grensekommisæreren) slik nødvendig bistand som de
(han) ber om.

For tap eller skade som voldes privat rettighetshaver ved avståing
etter annet ledd eller ved utøving av rådighet eller nedlegging av forbud
etter første ledd, kan rettighetshaveren kreve erstatning som i mangel
av minnelig overenskomst blir å fastsette ved skjønn.

§ 2. Kongen eller den han gir fullmakt kan uten hinder av norsk
lov på nærmere fastsatte vilkår innrømme et naborikes grense-tjeneste-
menn slik immunitet og slike særlige privilegier som følger av overens-
komst med vedkommende naborike.

§ 3. Kongen kan med virkning for hele eller en del av riksgrensen
gi bestemmelse om forbud mot:

1. Skyting over riksgrensen eller liknende handlinger som er rettet
mot et naborikes territorium eller mot personer, dyr eller gjenstan-
der der.
2. Fornærmelig atferd ved grensen rettet mot vedkommende nabostat
eller dens myndigheter.
3. Overskridelse av riksgrensen til lands, til vanns eller i luften uten
tillatelse av vedkommende myndighet.
4. Fotografering av et naborikes territorium og besittelse eller bruk
uten særskilt tillatelse av fotografiapparat under opphold på grense-
område i en avstand av inntil 1000 meter fra riksgrensen.
5. Samtale eller annet slags samkvem over riksgrensen mellom per-
soner som ikke har tillatelse av vedkommende myndighet.

Den som bor innen område som nevnt i første ledd nr. 4 kan ikke
nektes tillatelse til å besitte eller bruke fotografiapparat, med mindre
han har gjort seg skyldig i overtredelse av forbud som nevnt i første
ledd eller andre særlige forhold foreligger. Tillatelse som er gitt person
som ikke er bosatt i område som nevnt, kan når som helst kalles tilbake.

Våpen som er brukt i strid med forbud som nevnt i første ledd nr. 1,
med ammunisjon som hører til det, kan av grensemyndighetene eller
politiet tas fra innehaveren og inndras ved dom, uansett hvem som er
eier og uten at straffesak behøver å bli reist eller å kunne reises mot noen.
Det samme gjelder fotografiapparat og film som er brukt eller has i
besittelse og kopier og gjengivelse av bilder tatt i strid med forbud
som nevnt i første ledd nr. 4. Grensemyndighetene eller politiet kan
uten hensyn til straffens størrelse foreta ransaking uten rettens beslut-
ning.

14. juli. § 4. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer eller medvirker til
 Nr. 2. overtredelse av bestemmelser gitt i medhold av denne lov straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder såfremt forholdet ikke rammes av strengere straffebud. Forsøk straffes som fullbyrdet forseelse.

II.

I lov om vassdragene av 15. mars 1940 gjøres følgende endringer:

A.

I § 154 punkt 1 blir tilføyd som nytt bokstav f: f) den som overtrer bestemmelser gitt i medhold av § 157 annet punktum.

B.

§ 154 punkt 2 skal lyde:

Offentlig påtale av de under a)—e) nevnte overtredelser finner ikke sted med mindre det begjæres av Hovedstyret. De under b) og d) nevnte overtredelser påtales også etter begjæring av fiskeristyret såfremt det gjelder en laks- eller sjøaureelv.

C.

§ 157 skal lyde:

Rådigheten over vassdrag som danner riksgrense eller som går til eller kommer fra naborike, skal være undergitt de innskrenkninger som følger av folkerettens regler eller av overenskomst med naborike. Kongen kan gi nærmere bestemmelser til klargjøring og gjennomføring av folkerettsreglene og av overenskomst med naborike, derunder bestemmelser til kontroll med og regulering av ferdsl, fløting og fiske.

III.

Denne lov trer i kraft fra den dag Kongen bestemmer.

14. juli. Lov *)¹⁾ om endring i lov om betaling for
 Nr. 3. offentlige forretninger frå 4. februar 1938.

I.

I lov om betaling for offentlige forretninger frå 4. februar 1938 skal § 91, andre leden lyda slik:

Foruten betaling etter § 90 skal lagrette-, doms- og skjønsmennene ha skyss- og kostgodtgjørelse. Denne utredes til endelig utgift for sta-

*) Kunngj. 1. august i Lovtid. 1 nr. 31.

¹⁾ St.vedtak 29. juni. Innst. O. nr. 81. St.tid., forh. i Ot. s. 127; Lt. s. 76.

ten. Ved skiftetakster som ikke styres av skiftedommeren, og når det blir oppnevnt skjønnsmenn utenfor skjønnsmannsutvalget for kommunen, skal dog skyss- og kostgodtgjørelsen utredes på samme måte som bestemt i første ledd. 14. juli. Nr. 3.

II.

Denne lova tek til å gjelda straks.

Lov *)¹⁾ om endring i lov av 5. april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl. 14. juli. Nr. 4.

Følgende bestemmelser i lov av 5. april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl skal heretter lyde slik:

§ 14, femte ledd, første punktum.

Bevilling kan for inntil 4 år om gangen gis enten til staten eller til selskap som har rett til omsetning etter § 13. Bevillingen skal opphøre 31. mars og kan ikke gis utover 3 måneder fra den tid et nytt kommunestyre tiltrer.

§ 16, andre og tredje ledd.

Bevillingen må ikke utøves samtidig på flere steder innen kommunen. Det skal bestemmes i bevillingen:

- a. enten at den skal opphøre 31. mars i løpet av et tidsrom av høyst 4 år fra rettens begynnelsesdag, dog seinest 3 måneder fra den tid et nytt kommunestyre tiltrer;
- b. eller at den bare kan utøves en bestemt del av året, f. eks. turisttiden eller i badesesongen;
- c. eller at den bare kan utøves ved en enkelt bestemt leilighet.

Bevillinger som nevnt i litra b og c kan ikke gis utover 3 måneder fra den tid et nytt kommunestyre tiltrer.

§ 23, punkt 1, første punktum.

Skjenkebevilling kan for inntil 4 år om gangen gis til staten eller til selskap som har rett til omsetning etter § 13. Bevillingen skal opphøre 31. mars og kan ikke gis utover 3 måneder fra den tid et nytt kommunestyre tiltrer.

§ 29, nr. 1.

For rettigheter til salg etter § 16 skal det betales en avgift som fastsettes av kommunestyret så vidt mulig før 1. februar forut for det bevillingsår avgiften gjelder.

*) Kunngj. 1. august i Lovtid. 1 nr. 31.

¹⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 34. Innst. O. nr. 97. St.tid., forh. i Ot. s. 137—138; i Lt. s. 78.

14 juli. **Lov*)¹⁾ om lærlinger i håndverk, industri, Nr. 5. handel og kontorarbeid.**

Kap. I.

Lovens virkeområde.

Hvem som er lærling og hvem som kan ha lærlinger.

§ 1. Denne lov skal gjelde i rikets kjøpsteder og for håndverk og industri dessuten i de ladesteder og herreder eller deler av herreder hvor lov om håndverksnæring gjelder ved denne lovs ikrafttreden.

Kongen kan midlertidig unnta fra denne lov kommuner i Finnmark som etter første ledd vil komme inn under loven.

Kongen kan etter å ha forelagt saken for kommunestyret bestemme at loven helt eller delvis skal gjelde for kommune som ikke kommer inn under første ledd eller hvor loven bare delvis gjelder etter første ledd.

§ 2. Kongen bestemmer hvilke fag eller deler av fag under håndverk, industri, handel og kontorarbeid loven skal gjelde for. Kongen eller den han bemyndiger kan bestemme at visse arter av virksomhet eller visse virksomheter ikke skal regnes som hørende til faget.

§ 3. Lærling er etter denne lov den som etter fylte 15 år og før fylte 20 år uten å være skolepliktig antas til å utføre arbeid i fag eller deler av fag som er lagt inn under denne lov, og som ikke har utstått sin læretid i vedkommende fag. Kongen kan heve aldersgrensen til 21 år i visse fag.

Som lærling anses ikke den som:

1. antas for å utføre budtjeneste og transportarbeid,
2. antas for å utføre arbeidsoppgaver som på grunn av arbeidsdelingen på arbeidsstedet er så spesielle at de ikke krever faglig opplæring,
3. etter at prøvetiden er slutt, jfr. § 10, viser seg varig uskikket til å fortsette læreforholdet og lærlingnemnda, jfr. § 24, ikke kan skaffe ham opplæring i et fag som han er egnet for, jfr. §§ 13 og 14,
4. innen handel eller kontorarbeid antas som vikar eller ekstrahjelp for en tid av inntil 3 måneder. Varer arbeidsforholdet utover denne tid skal vedkommende anses som lærling,
5. har sitt hovederhverv i sesongbetonte yrker som ikke kommer inn under denne lov og mellom sesongene arbeider i håndverk, industri, handel eller kontorarbeid.

*) Kunngj. 1. august i Lovtid. 1 nr. 31.

¹⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 2. Innst. O. III. St.tid., forh. i Ot. s. 140—172; i Lt. s. 79—87.

Departementet kan treffe bestemmelse om i hvilket omfang loven skal anvendes på dem som antas til praktikant- (aspirant-) arbeid som forberedelse til eller supplerer av skoleutdannelse, og på dem som på grunn av legemlig eller sjelelig svakhet har begrenset arbeidsevne.

14. juli.
Nr. 5.

Tvil om en person skal anses som lærling etter denne paragraf avgjøres av lærlingnemnda. Avgjørelsen kan innen 4 uker ankes til Lærlingrådet, jfr. § 26.

Departementet kan treffe bestemmelse om at ansettelse i arbeid som går inn under denne lov av personer under 20 år (21 år) som etter annet ledd og bestemmelser gitt i medhold av tredje ledd ikke anses som lærlinger, skal meldes til lærlingnemnda, jfr. § 32.

§ 4. Rett til å anta lærlinger har:

- 1) bedrifter som utøver håndverk eller industri når lederen er faglig utdannet og selv forestår opplæringen eller hvor opplæringen er overdratt til faglig utdannet person i bedriften (faglig leder),
- 2) bedrifter som utøver handelsnæring med hjemmel i handelsbrev når lederen selv forestår opplæringen eller opplæringen i det enkelte fag er overdratt til person som er godkjent av lærlingnemnda,
- 3) bedrifter med kontorvirksomhet, når opplæringen forestås av person som er godkjent av lærlingnemnda.

Bedriften må være av en slik art og størrelse at opplæringen kan foregå etter en godkjent plan, og at den prøve som måtte være bestemt for faget eller vedkommende del av faget, jfr. § 21, kan bestås ved læretidens slutt.

Departementet kan bestemme hvor mange lærlinger det kan være i bedriftene innen de forskjellige fag i forhold til antallet av utlærte arbeidere (i handel og kontorvirksomhet i forhold til antallet av funksjonærer), og hvilke arter av virksomheter er for spesialiserte til å ha lærlinger.

Lærlingnemnda avgjør i tvilstilfelle om en bedrift har rett til å anta lærlinger. Avgjørelsen kan innen 4 uker ankes til Lærlingrådet.

§ 5. Lærlingnemnda kan frata en bedrift retten til å ha lærlinger i et fag eller del av et fag hvis:

- 1) noen av de i § 4 nevnte vilkår faller bort for lengre tid med den følge at det ikke er mulig å gi lærlingen en betryggende opplæring innen læretidens utløp, jfr. § 8, punkt 1,
- 2) opplæringen 3 ganger avbrytes grunnet stans i virksomheten som ikke skyldes streik, lockout eller forhold som bedriften ikke er herre over, med den følge som er nevnt i punkt 1,
- 3) bedriftens ansvarlige 2 ganger straffes for unnlatelse av å opprette lærekontrakt,
- 4) lærekontrakt 2 ganger heves i medhold av § 13, punkt 3 c,

14. juli. 5) bedriften dømmes 2 ganger til erstatning for mislighold av lære-
Nr. 5. kontrakt,

6) bedriften unnlater å betale ilagt erstatning til lærling.

Før nemnda treffer sin avgjørelse skal bedriften få adgang til å uttale seg.

Lærlingnemnda kan etter 3 år bestemme at en bedrift skal gjen-
erhverve retten til å ha lærlinger. Lærlingnemnda er ikke bundet av
nevnte frist når bedriften går over til ny eier som oppfyller betingelsene
etter § 4, jfr. § 5, første ledd.

Lærlingnemndas avgjørelser etter denne paragraf kan innen 4 uker
ankes til Lærlingrådet.

Kap. II.

Medisinsk og psykologisk undersøkelse.

Lærekontrakt.

§ 6. Kongen kan bestemme at det ved medisinsk undersøkelse skal
søkes fastslått om lærlinger har de nødvendige fysiske forutsetninger samt
om og i hvilken utstrekning det ved psykologisk undersøkelse skal gis
lærlinger adgang til å søke fastslått om de har de nødvendige åndelige
forutsetninger for å kunne utøve vedkommende fag eller del av faget.
Disse undersøkelser skjer for bedriftens regning.

§ 7. Før læretiden begynner skal det opprettes skriftlig lærekontrakt
med lærlingen. Kontrakten utferdiges i 3 eksemplarer på skjema fast-
satt av departementet, jfr. § 30. Kontrakten undertegnes av bedriften
(i tilfelle også av den faglige leder) og av lærlingen (samt vergen hvis
lærlingen er under 18 år). Kontrakten må for å bli gyldig godkjennes
av lærlingnemnda og gis påtegning om nemndas godkjenning. Nemndas
godkjenning skal gis når kontrakten er utferdiget i samsvar med denne
lov og forskrifter, gitt i medhold av den og bedriften har rett til å ansette
vedkommende lærling (§§ 4 og 5). Lærlingnemndas nektelse av å god-
kjenne en lærekontrakt kan innen 4 uker ankes til Lærlingrådet. Be-
driften og lærlingen får hver sitt eksemplar av den godkjente lærekon-
trakt, mens det tredje eksemplar sendes arbeidsformidlingen på stedet
(i distriktet) som registrerer og tilbakesender lærekontrakten til lærling-
nemnda.

Lærekontrakten skal minst inneholde:

- 1) Bedriftens navn, art og adresse (samt i tilfelle den faglige leders
navn og adresse).
- 2) Lærlingens fulle navn, fødselsdatum og -sted samt bopel.
- 3) Foreldrenes eller vergens navn og adresse.
- 4) Lærlingens tidligere skolegang.
- 5) Det fag eller den del av faget lærlingen skal lære.

- 6) Lære- og prøvetidens varighet samt fradrag for faglig opplæring ved skole, i praksis eller under militærtjeneste. 14. juli. Nr. 5.
- 7) Lærlingens lønn i læretiden med mindre lønnen er tariffbestemt. Videre angis om lærlingen skal ha kost og losji m. v. og hvor stor del av lønnen dette skal utgjøre.
- 8) Hvilke skoler lærlingen skal gjennomgå i læretiden. Skoletidens lengde.

Avtale mellom bedrift og lærling før eller under læretiden om at lærlingen etter læretidens utløp skal arbeide i bedriften eller være avskåret fra å arbeide i faget utenom denne er ikke bindende for lærlingen. Det samme gjelder avtale på forhånd om erstatningens størrelse i tilfelle av kontraktsbrudd.

Kap. III.

Bedriftens og lærlingens plikter.

§ 8.

- 1) Bedriften skal sørge for at lærlingen får en allsidig og grundig opplæring i faget overensstemmende med den for faget fastsatte opplæringsplan. Hvis bedriften stanser eller utvikler seg på en slik måte at det ikke lenger er mulig å gi lærlingen en betryggende opplæring, skal bedriften underrette lærlingnemnda herom.
- 2) Hvis lærlingen bor utenfor hjemmet og kost og losji er en del av lønnen, skal bedriften påse at lærlingens kost og losji er forsvarlig.
- 3) Bedriften skal sørge for at lærlingen deltar i den pliktige yrkesskoleundervisning og gi lærlingen nødvendig fritid, henholdsvis permisjon hertil uten lønnsfradrag. Lærlingens arbeidstid og skoletid skal tilsammen ikke overstige lengden av den arbeidstid som gjelder for voksne arbeidere (funksjonærer) i faget. Lærlingens utgifter til lærebøker, tegne- og skrivesaker og liknende betales av bedriften. Hvis yrkesskoleundervisningen medfører at lærlingen gjennom lengre tidsrom holdes helt borte fra sitt arbeid i bedriften, kan Kongen eller den han bemyndiger bestemme hvorvidt og i hvilken utstrekning bestemmelsene i dette punkt skal gjøres gjeldende.
- 4) Lærlingens lønn skal være den som i tilfelle er fastsatt av hovedorganisasjonene i overenskomst for vedkommende fag eller av offentlig myndighet eller nemnd. Har lærlingen kost og losji hos bedriften, skal kontantlønnen ikke være under en fjerdedel av totallønnen. Bedriften skal foreta lønnstrekk for den tid lærlingen uten gyldig grunn forsømmer den pliktige skoleundervisning.
- 5) Lærling under 18 år skal ikke settes til overtidsarbeid. Lærling skal ikke settes til arbeid som kan være farlig for lærlingens sunn-

14. juli.
Nr. 5.

het eller stå i misforhold til lærlingens krefter. Lærlingen kan bare unntaksvis brukes til arbeid som ikke vedkommer faget.

- 6) Under lærlingens sykdom skal bedriften betale full lønn eller annen godtgjørelse som lærlingen tilkommer etter kontrakten, samt sørge for lærlingens forpleining hvis kost og losji inngår i lærlingens lønn. Dette gjelder ikke hvis lærlingen er syk ved tiltredelsen, når sykdommen er selvforskyldt eller pådratt ved grov uaktsomhet. Bedriftens forpliktelse opphører når fravær grunnet sykdom sammenlagt varer lengre enn 3 måneder i løpet av et år. Bedriften kan kreve lagt fram legeattest. Dagpenger som lærlingen tilkommer etter syketrygdloven, tilfaller bedriften så lenge den betaler lærlingen full lønn i sykdomsperioden. Forpleiningen omfatter ikke omkostningene ved sykehusbehandling, legehjelp og medisin.
- 7) Lærlingen skal ha ferie med full lønn overensstemmende med ferielovens bestemmelser. Departementet kan for visse fag eller deler av fag etter uttalelse fra Lærlingrådet og Arbeidstilsynet av helsemessige grunner bestemme at lærlingene i de første år av læretiden skal ha lengre ferie med full lønn.
- 8) I de fag hvor fagprøve (svenneprøve) er fastsatt, anmelder bedriften lærlingen til den prøve som holdes nærmest læretidens slutt, og bedriften stiller til lærlingens rådighet nødvendig arbeidsplass, materialer, verktøy, redskaper, håndlangerhjelp samt betaler lærlingen full lønn under prøveavleggelsen.

§ 9.

- 1) Lærlingen skal søke lærlingskole hvis slik skole finnes på stedet, og skal for øvrig søke den yrkesskoleundervisning som departementet fastsetter for så vidt lærlingen ikke tidligere har fått tilsvarende utdanning. Departementet gir nærmere bestemmelser om skolepliktens utstrekning.

Hvis lærlingen tross gjentatte advarsler uten gyldig grunn forsømmer den pliktige yrkesskoleundervisning, kan lærlingen med lærlingnemndas samtykke vises bort fra læren. Før slik bortvisning finner sted skal tilsynsmennene i bedriften, jfr. § 23, lærlingskolens (eventuelt yrkesskolens) bestyrer og lærlingens verge gis anledning til å uttale seg.

- 2) Lærlingen skal vise arbeidsomhet, troskap og lydighet og bestrebe seg på å oppnå størst mulig ferdighet i utførelsen av arbeidsoppgavene.

- 3) Lærlingen skal, når det er bestemt at fagprøve (svenneprøve) skal avlegges i vedkommende fag eller del av faget, framstille seg til den prøve som holdes nærmest læretidens slutt, jfr. § 8, punkt 8.

§ 10. Departementet fastsetter læretiden for de enkelte fag. Læretiden skal ikke være over 4 år. Etter tilråding fra Lærlingrådet kan

det dog i særlige tilfelle bestemmes at læretiden skal være lengre dog 14. juli
ikke over 5 år. De første 6 måneder er prøvetid, hvori så vel bedrift Nr. 5.
som lærling kan oppsi kontrakten uten å angi noen grunn og uten å bli
erstatningspliktig. Lærling under 18 år trenger vergens samtykke til
oppsigelse. For enkelte fag eller deler av fag kan departementet fast-
sette en kortere prøvetid.

I fag eller deler av fag hvor det skal avlegges fagprøve (svenneprøve),
utløper læretiden ikke under noen omstendighet før prøve er holdt,
jfr. § 8, punkt 8 og § 9, punkt 3. Denne bestemmelse skal ikke være
til hinder for at en lærling i forlengelsestiden får lønn som fagarbeider,
men lærlingen har da i forlengelsestiden ikke krav på en lærings sær-
rettigheter etter § 8, punkt 2 til 4, punkt 6 og 7 og punkt 8 for så vidt
gjelder lønn under prøveavleggelsen.

Fradrag for gjennomgått yrkesskole før læretiden og for fagopp-
læring under militærtjeneste fastsettes av departementet. Fradraget
regnes fra læretidens begynnelse. Departementet kan gradere læretiden
etter lærlingenes alder samt for nærmere beslektede fag bestemme en
kortere læretid enn den vanlige når det er avlagt prøve i et av dem.
Gis samtidig opplæring i beslektede fag i samme bedrift kan departe-
mentet fastsette en kortere læretid enn læretiden for de enkelte fag
tilsammen betinget.

Avbryter opplæringen sammenlagt i mer enn 4 uker i ett år eller
mer enn 12 uker i hele læretiden som følge av lærlingens fravær fra
arbeidet eller stans i bedriftens virksomhet, kan læretiden forlenges
tilsvarende. Med lærlingnemndas samtykke kan bedriften forlenge
læretiden med inntil 1 år, hvis lærlingen ikke tilfredsstillende oppfyller
sine plikter.

Kap. IV.

Endringer i kontraktsforholdet.

§ 11. Med lærlingens, og hvis lærlingen er under 18 år, med vergens
samtykke kan lærlingnemnda samtykke i at lærlingen får ansettelse
ved en annen bedrift når lærebedriften stanser eller lærlingnemnda
finner at opplæringen ikke er tilfredsstillende. Før overføring finner
sted skal lærebedriften gis anledning til å uttale seg. Den nye bedrift,
eventuelt også dens faglige leder, skal påtegne lærekontrakten at de
trer inn i kontraktens forpliktelser for resten av læretiden. Med lærling-
nemndas samtykke kan bedriften forlenge læretiden med inntil
1 år, hvis det antas nødvendig på grunn av at opplæringen i den forrige
bedrift var mangelfull.

§ 12. Går bedriften over til ny eier som oppfyller betingelsene i
lovens § 4, jfr. § 5, trer den nye eier under forutsetning av lærling-

14. juli. nemndas godkjenning inn i lærekontrakten i den tidligere eiers sted.
 Nr. 5. Det samme gjelder når eieren dør og virksomheten fortsettes av gjenlevende ektefelle som oppfyller nevnte betingelser. Lærekontrakten undertegnes av den nye eier eller ektefellen, eventuelt også av den nye faglige leder.

§ 13. Med lærlingnemndas samtykke kan lærekontrakten heves av:

- 1) bedriften, hvis lærlingen gjør seg skyldig i vesentlig brudd på sine plikter,
- 2) så vel bedriften som lærlingen (eller vergen hvis lærlingen er under 18 år), hvis
 - a) lærlingen eller bedriften viser seg varig uskikket til å fortsette læreforholdet,
 - b) lærlingen eller bedriftens leder, henholdsvis den faglige leder, får en langvarig sykdom eller skade som vil hindre opplæringen i mer enn 3 måneder,
- 3) lærlingen (eller vergen) hvis
 - a) bedriften flytter til et annet sted og dette i vesentlig grad vanskeliggjør eller fordyrer lærlingens fortsettelse av læreforholdet,
 - b) lærlingen av velferdsgrunder må flytte til et annet sted og dette i vesentlig grad vanskeliggjør eller fordyrer lærlingens fortsettelse av læreforholdet,
 - c) bedriftslederens eller den faglige leders vandel er slik at opplæringen ikke med trygghet kan betros dem, eller de gjør seg skyldig i vesentlig brudd på sine plikter,
 - d) arbeidet viser seg å være skadelig for lærlingens helbred,
 - e) lærlingen skriftlig erklærer (med samtykke av vergen hvis lærlingen er under 18 år) å ville gå over i annen livsstilling, og det vil være et velferdstap for lærlingen å fortsette læretiden ut. I erklæringen skal det opplyses at lærlingen og i tilfelle også vergen er kjent med forbudet i § 15.

§ 14. Lærlingnemnda skal underrettes av den som ønsker læreforholdet hevet etter § 13 og av bedriften når partene er enige om å heve læreforholdet. Lærlingnemnda undersøker om en gyldig hevningsgrunn foreligger etter § 13 og bestemmer når læreforholdet skal opphøre. Når læreforholdet heves i henhold til § 13 eller opphører som følge av partenes enighet skal bedriften gi lærlingen attest for den utståtte del av læretiden og arten av det utførte arbeid. Lærlingnemnda bistår lærlingen med ansettelse i annen bedrift for resten av læretiden, eller hvis lærekontrakten er hevet grunnet lærlingens manglende skikkethet, søker den å skaffe lærlingen opplæring i det fag lærlingen er egnet for. Har lærlingen forlatt læren uten bedriftens samtykke og uten at der

foreligger en av nemnda godkjent hevningsgrunn, kan nevnte attest 14. juli.
først kreves etter 6 måneder eller etter at lærlingen har betalt en ilagt Nr. 5.
erstatning til bedriften, jfr. § 31.

Lærlingnemndas avgjørelser etter denne paragraf kan innen 4 uker
ankes til Lærlingrådet.

§ 15. Opphører læreforholdet etter § 13, punkt 3 e kan lærlingen i
de første 6 måneder ikke ta arbeid i annen bedrift i samme fag uten
den tidligere bedrifts samtykke.

Kap. V.

Om fagprøven.

§ 16. Fagprøven (svenneprøven) skal avlegges for en nemnd med
3 medlemmer. Formannskapet, på landet herredsstyret, oppretter så
mange nemnder som det antas å være behov for i kommunen og
velger medlemmene med personlige varamenn for 4 år, samt formann
og varaformann blant medlemmene av nemnda for 1 år om gangen.
Minst 2 av medlemmene (varamennene) skal ha bestått fagprøve og
skal velges etter innstilling av fagenes stedlige organisasjoner eller i
mangel herav fagenes hovedorganisasjoner. Når nemnda ikke kan be-
settes med medlemmer (varamenn) med fagprøve fordi et fag er nytt
under denne lov, trer istedenfor personer med fagprøve, personer med
minst 6 års arbeidstid i faget. Hvis det på stedet ikke finnes det til
en prøvenemnd nødvendige antall fagfolk, skal formannskapet:

- 1) tilkalle fra annet sted det nødvendige antall fagfolk som er villige
og som er anbefalt av vedkommende faglige organisasjon, eller
- 2) henvise den som skal avlegge prøve til en annen kommune.

Den kommune hvor lærlingen er utlært skal bære utgiftene ved til-
kallelse av fagfolk fra annen kommune eller ved lærlingens avleggelse
av prøven i annen kommune.

Flere kommuner kan opprette prøvenemnder som er felles for
kommunene. Kommunenes formannskaper velger i fellesskap medlem-
mer, formann, varaformann og varamenn og utøver den avgjørelses-
myndighet som i første ledd er tillagt kommunestyret. For øvrig får
reglene i første og annet ledd tilsvarende anvendelse.

Departementet kan bestemme at fagprøven i enkelte fag skal av-
legges på yrkesskole, og fagprøven bedømmes da av prøvenemnda i
den kommune hvor skolen er beliggende.

§ 17. Når fagprøven (svenneprøven) er bestått, utsteder lærling-
nemnda fagbrev (svennebrev) på skjema fastsatt av departementet.
Fagbrevet (svennebrevet) medundertegnes av prøvenemnda.

§ 18. Hvis fagprøven (svenneprøven) ikke bestås, skal læretiden
forlenges. Etter 6 måneder avlegges ny prøve. Bestås heller ikke denne

14. juli. siste prøve, er det ikke anledning til å avlegge flere prøver som lærling.
- Nr. 5. Læretiden anses da som utstått, men lærlingen anses ikke som utlært i faget. Bedriften gir i så fall lærlingen bevitnelse for gjennomgått lære. Bevitnelsen skal tilkjennegi hvor lenge lærlingen har vært i lære og hva slags arbeid han har utført. Bestemmelsen i § 10, annet ledd, annet punktum, får tilsvarende anvendelse på forlengelse av læretid etter nærværende paragraf.

Bedriften og eventuelt den faglige leder skal i den forlengede læretid gi lærlingen anledning til å innhente den manglende kunnskap og ferdighet ved å gi ham nødvendig veiledning og tilleggsopplæring. Finner lærlingnemnda, etter å ha gitt bedriften anledning til å uttale seg, at vedkommende bedrift ikke har betingelser for å gi lærlingen den nødvendige tilleggsopplæring i forlengelsestiden, skal den søke å anbringe lærlingen i en annen bedrift som er bedre skikket for oppgaven.

Lærling som nekter å avlegge prøve, anses ikke som utlært i faget. Bevitnelse for gjennomgått lære kan lærlingen i så fall først kreve 12 måneder etter læretidens slutt.

Lærling som ikke består annen gangs prøve eller som nekter å avlegge prøve, kan avlegge prøve etter § 20 når han har arbeidet ytterligere minst 6 måneder i faget og tilsammen minst i den tid som kreves etter § 20.

Fritaking fra 6-månedersforskriften kan i særlige tilfelle gis av Lærlingrådet.

§ 19. Er den som avlegger prøve lærling, blir prøvearbeidet bedriftens eiendom. Har prøvearbeidet bestått i framstilling av en selvstendig gjenstand, kan lærlingen kjøpe den for selvkostende.

§ 20. Fagprøve (svenneprøve) kan også avlegges av den som uten å ha gjennomgått læretid som lærling har minst 25 % lengre praksis i faget eller vedkommende del av faget enn læretiden. Der gis samme fradrag i kravet til praksis for faglig opplæring ved skole eller under militærtjeneste, som den som tilstås lærlingene. Den som ønsker å avlegge prøve etter denne bestemmelse må senest ha arbeidet minst 3 måneder i den eller de kommuner som vedkommende prøvenemnd er oppnevnt for. 3-månedersbestemmelsen gjelder ikke en prøveavleggende som henvises til annen kommune fordi det på stedet ikke er nok fagfolk til å danne en prøvenemnd, eller fordi prøven skal avlegges på yrkesskole.

Den som avlegger prøve etter denne paragraf må, med mindre prøven skal avlegges på yrkesskole, selv sørge for arbeidsplass og alt som er nødvendig til prøveavleggelsen. Den som avlegger prøve bærer selv alle omkostninger som er forbundet med prøveavleggelsen.

Bestås ikke prøven, må vedkommende ha arbeidet minst 6 måneder til i faget eller vedkommende del av faget før ny prøve kan avlegges.

Fritaking for oppfyllelse av fristene i denne paragraf kan i sær- 14. juli.
lige tilfelle gis av Lærlingrådet. Nr. 5.

§ 21. Kongen eller det departement som han bemyndiger, bestemmer i hvilke fag eller deler av fag prøve skal avlegges og gir nærmere forskrifter om prøveavleggelsen og kontrollen. På samme måte kan fastsettes gebyr for prøveavleggelse. Departementet kan bestemme at bestått eksamen ved yrkesskole skal likestilles med fagrøve (svenneprøve).

§ 22. I fag eller deler av fag for hvilke det ikke i medhold av § 21 er bestemt at fagprøve (svenneprøve) skal avlegges, gir bedriften etter endt læretid lærlingen et lærebrev som skal angi hvor lenge lærlingen har vært i lære, hva slags arbeid lærlingen har utført og om han anses for utlært i faget. Departementet gir nærmere bestemmelser om lærebrevets innhold og form.

Kap. VI.

Tilsyns- og kontrollbestemmelser.

§ 23. Til å føre tilsyn innen den enkelte bedrift med at:

- 1) lærekontrakter blir opprettet,
 - 2) antallet av lærlinger står i fastsatt forhold til antallet av utlærte arbeidere (funksjonærer),
 - 3) fagets opplæringsplan følges,
 - 4) lærlingene deltar i den pliktige yrkesskoleundervisning,
- skal det i enhver bedrift med over 5 arbeidere (funksjonærer) oppnevnes 2 tilsynsmenn hvorav 1 oppnevnes av bedriften og 1 av bedriftens arbeidere (funksjonærer). Tilsynsmennene sender årsrapport om yrkesopplæringen på fastsatt skjema til lærlingnemnda.

§ 24. Tilsynet med yrkesopplæringen etter denne lov i en kommune føres av en lærlingnemnd bestående av minst 4 medlemmer med varamenn valgt for 4 år av formannskapet (i herreder av herredstyret) som også velger formann og varaformann for 1 år blant medlemmene av nemnda. Minst halvdelen av medlemmene skal være utdannet i fag som går inn under loven og velges etter innstilling av fagenes stedlige organisasjoner eller i mangel herav fagenes hovedorganisasjoner, 1 velges etter innstilling av yrkesskolene i kommunen og 1 etter innstilling av arbeidsnemnda. Etter samme regler velges varamenn. Med Lærlingrådets samtykke kan opprettes flere nemnder i en kommune. Flere kommuner kan opprette lærlingnemnd som er felles for kommunene. Kommunenes formannskaper velger i fellesskap medlemmer, formann, varaformann og varamenn etter innstilling fra fagenes distriktsorganisasjoner eller i mangel herav fagenes hovedorganisasjoner. For øvrig får reglene i første ledd tilsvarende anvendelse.

14. juli. Ved behandling av saker av viktighet for enkelte fag eller faggrupper tiltres lærlingnemnda av det stedlige yrkesutvalg for vedkommende fag eller faggruppe i den utstrekning dette fagområde ikke allerede er representert i nemnda. Hvis det ikke er opprettet yrkesutvalg for vedkommende fag, kan lærlingnemnda tilkalle sakkyndige i de spørsmål som skal behandles eller forelegge saken for vedkommende riksyrrkesutvalg. De etter dette ledd tilkalte deltakere i nemnda har bare rådgivende stemme.

Lærlingnemnda utfører de gjøremål som særskilt er tillagt nemnda i denne lov, påser at lærlingloven og bestemmelser gitt i medhold av den blir gjennomført, fører tilsyn med prøvenemndenes virksomhet og gir Lærlingrådet årsrapport om sin virksomhet.

§ 25. Arbeidsformidlingen på stedet (i distriktet) fører register over lærlingene på grunnlag av innsendte lærekontrakter og lærlingnemndas meddelelser om godkjente endringer i læreforhold, og fører i samarbeid med læringskolene (eventuelt yrkesskolene), jfr. yrkesskolelovens § 35, kontroll med at lærekontrakter blir opprettet.

Utgifter i samband med arbeidsformidlingens utførelse av oppgaver etter denne lov dekkes og fordeles som nevnt i § 14 i lov av 27. juni 1947 om tiltak til å fremme sysselsetting.

§ 26. Til å bistå departementet med råd, initiativ og tilsyn med gjennomføringen av loven og bestemmelser gitt i medhold av den, oppnevner Kongen et råd, Lærlingrådet, hvor over halvparten av medlemmene skal representere de næringer som denne lov omfatter, med et like antall representanter for arbeidsgiverne og arbeiderne. Lærlingrådet er ankeinstans for lærlingnemndenes avgjørelser etter §§ 3, 4, 5, 7 og 14.

Lærlingrådets sammensetning og virksomhet fastsettes i reglement av Kongen.

§ 27. Som rådgivende organer for Lærlingrådet i alle spørsmål om den praktiske yrkesopplæring innen de enkelte fag eller grupper av fag oppnevner departementet riksyrrkesutvalg. Utvalgene skal bestå av minst 4 medlemmer med varamenn. Medlemmene skal være utdannet i minst 1 av de fag som går inn under utvalgets virkeområde og oppnevnes med et like antall fra arbeidsgivernes og arbeidernes hovedorganisasjoner etter innstilling fra disse. Oppnevningen gjelder for 4 år hver gang. Etter samme regler oppnevnes varamenn. Departementet oppnevner for 1 år formann og varaformann blant de enkelte riksyrrkesutvalgs medlemmer. Riksyrrkesutvalgene skal innenfor sine fagområder arbeide for oppnåelse av de best mulige opplæringsforhold.

Som rådgivende organer for lærlingnemndene opprettes for de enkelte fag eller grupper av fag stedlige yrkesutvalg hvis medlemmer velges av formannskapet (i herreder herredstyret) etter innstilling av

fagenes stedlige organisasjoner eller i mangel herav fagenes hoved- 14. juli.
 organisasjoner. Formannskapet (i herreder herredstyre) velger formann Nr. 5.
 og varaformann for 1 år blant de enkelte stedlige yrkesutvalgs medlemmer. For øvrig får bestemmelsene i første ledd tilsvarende anvendelse. Etter uttalelse fra vedkommende lærlingnemnd, kan Lærlingrådet bestemme at formannskapet (herredstyre) kan unnlate å opprette yrkesutvalg i kommuner hvor lærlingnemnda hensiktsmessig kan utføre de gjøremål som etter denne lov er tillagt yrkesutvalgene. Hvor yrkesutvalg ikke er opprettet, får bestemmelsene i siste ledd tilsvarende anvendelse på lærlingnemnda.

Flere kommuner kan opprette yrkesutvalg som er felles for kommunene. Kommunenes formannskaper velger i fellesskap medlemmer, formann, varaformann og varamenn etter innstilling av fagenes distriktsorganisasjoner eller i mangel herav fagenes hovedorganisasjoner. For øvrig får reglene i første ledd tilsvarende anvendelse.

De yrkesutvalg som er opprettet etter annet og tredje ledd foretar inspeksjoner til ubestemte tider av lærebedriftene i vedkommende fag i distriktet og kontrollerer at opplæringen foregår i samsvar med de gjeldende bestemmelser og opplæringsplanene. Utvalgene har ved 2 representanter adgang til å overvære avleggelsen av fagprøvene (svenneprøvene). Rapporter sendes lærlingnemnda.

§ 28. Den som oppnevnes eller velges som medlem av Lærlingråd, riksyrrkesutvalg, lærlingnemnd, stedlig yrkesutvalg eller prøvenemnd, er pliktig til å motta vervet, men medlemmet kan kreve seg fritatt for ny oppnevning i like lang tid som det har gjort tjeneste i sammenheng. Den som har fylt 65 år, kan også kreve seg fritatt fra medlemsvervet. Ingen må ha sete i nevnte råd, utvalg og nemnder som rammes av § 106 postene 1—5 i lov om domstolene av 13. august 1915, eller som står i arbeidsforhold til noen av partene eller på annen måte er interessert i saken. Den alminnelige borgerlige straffelovs §§ 324 og 325 får tilsvarende anvendelse på rådets, nemndenes og utvalgenes medlemmer.

Medlemmene av Lærlingrådet, nemndene og utvalgene har krav på skyss- og kostgodtgjørelse for nødvendige reiser etter regulativet for offentlige tjenestemenn. Medlemmene av Lærlingrådet får arbeidsgodtgjørelse som fastsettes av departementet. Medlemmene av lærlingnemndene og prøvenemndene kan få arbeidsgodtgjørelse som i tilfelle fastsettes av de enkelte kommuner. Utgiftene til Lærlingrådet og riksyrrkesutvalgene dekkes av staten, for øvrig dekkes utgiftene av kommunene. Utgiftene til felles nemnder og utvalg fordeles på vedkommende kommuner av kommunenes formannskaper i fellesskap.

§ 29. Enhver som under utførelse av verv som har hjemmel i denne lov, får opplysning om drifts- eller forretningshemmeligheter eller andre forhold som ikke er alminnelig kjent, er med de begrensninger

14. juli som følger av hans gjøremål etter loven, under straffeansvar etter straffeloven § 121 pliktig til å bevare taushet om slike opplysninger og ikke gjøre bruk av dem i ervervsvirksomhet.

§ 30. Departementet håndhever lærlingloven og bestemmelser gitt i medhold av den og fastsetter i samråd med Lærlingrådet opplæringsplaner i de enkelte fag, samt skjemaer for lærekontrakter, fagbrev (svennebrev), læretidsattester og -bevitnelser samt lærebrev, rapporter m. v. Departementet fastsetter reglement for yrkesutvalgenes og lærlingnemndenes virksomhet.

Kap. VII.

Bestemmelser om erstatning, voldgift*) og straff.

§ 31. Avbrytes læreforholdet på grunn av forsømmelighet av bedriften eller lærlingen (jfr. §§ 8, 9, 13) skal den som har forsømt seg, betale erstatning til den annen part. Det samme gjelder den som uten lovlig grunn avbryter læreforholdet eller for lærlingens vedkommende overtrer forbudet i § 15. Vergen blir som selvskyldner ansvarlig for den erstatning lærlingen er eller blir tilpliktet å betale til bedriften hvis vergen til tross for kjennskap til forholdet ikke har foretatt hva det var anledning til for å forhindre lærlingens forsømmelse eller kontraktsbrudd. Bedrift som antar eller beholder lærling i sitt arbeid og vet at lærlingen ved å ta ansettelse der har overtrådt eller overtrer forbudet i § 15 eller at lærlingen uberettiget har forlatt læren og ikke har læretidsattest, jfr. § 14, blir som selvskyldner ansvarlig overfor den tidligere lærebedrift for den erstatning lærlingen er eller blir tilpliktet å betale. Lærebedriften skal gi lærlingen erstatning hvis lærlingen grunnet manglende kunnskap og ferdighet i faget ikke består fagprøven (svenneprøven) etter den forlengede læretid, jfr. § 18, eller ikke får lærebrev med bevitnelse om at han er utlært, jfr. § 22, og dette skyldes at lærebedriften ikke har hatt tilbørlig omsorg for lærlingens opplæring.

§ 32. Den som unnlater å sende pliktig melding som nevnt i denne lovs § 3, siste ledd, eller som antar eller beholder lærling i strid med denne lovs §§ 4 og 5 eller som overtrer bestemmelsene i lovens §§ 6, 7, 8 punkt 3—8 eller § 22 straffes med bøter. På samme måte straffes den som ved grov forsømmelse forvolder at lærlingen ikke oppnår den nødvendige kunnskap og ferdighet i faget, eller uberettiget bortviser en lærling fra læren, samt den som antar eller beholder i sitt arbeid lærling til tross for at vedkommende vet at lærlingen uberettiget har forlatt sitt tid-

*) Iflg. skrivelse fra Industridepartementet 27. juli 1950, kan ordet «voldgift» i overskriften til kap. VII utgå da Lærlinglovkomiteens forslag om voldgiftsbestemmelser vedrørende visse tvister mellom bedrift og lærling ikke er tatt med i loven.

ligere lærested og ikke har læretidsattest, jfr. § 14, eller at lærlingen ved 14. juli. å ta ansettelse der overtrer eller har overtrådt forbudet i § 15. Lærling Nr. 5. som uberettiget forlater læren eller overtrer forbudet i § 15 straffes med bøter. Er lærlingens foreldre eller verge skyld i at lærlingen uberettiget har forlatt læren eller unnlater å vende tilbake til den, straffes vedkommende med bøter. Bestemmelsene i denne paragraf gjelder for så vidt ingen strengere straffebestemmelser får anvendelse på forholdet.

Kap. VIII.

Slutnings- og overgangsbestemmelser.

§ 33. De forskrifter som trenges til gjennomføring av denne lov, gis av Kongen eller den han bemyndiger.

§ 34. Denne lov trer i kraft fra den dag Kongen bestemmer og får virkning for de enkelte fag eller deler av fag fra det tidspunkt da det i samsvar med § 2 er gjort vedtak herom. Fra samme tid oppheves for vedkommende fag eller del av et fag kapitlene 3 og 4 og §§ 41 og 42 i lov av 25. juli 1913 om håndverksnæring og § 30, annet ledd, § 33, første ledd og § 34 i lov av 1. mars 1940 om yrkesskoler for håndverk og industri, se dog nærværende paragrafs annet ledd, annet punktum. De av Kongen i henhold til håndverksloven fastsatte svenneprøver forblir gjeldende inntil det er gitt forskrifter i medhold av denne lovs § 21. De i henhold til håndverksloven oppnevnte prøvenemnder fortsetter inntil de kan avløses av nemnder oppnevnt etter denne lovs § 16.

Loven kommer ikke til anvendelse på kontraktsforhold som er inngått før loven i samsvar med § 1, siste ledd eller § 2 er gjort gjeldende for vedkommende kommune eller vedkommende fag eller del av et fag. For de i foregående punktum nevnte kontraktsforhold forblir de i nærværende paragrafs første ledd nevnte bestemmelser i håndverksloven og yrkesskoleloven fortsatt gjeldende, idet dog om prøvenemnder og svenneprøver skal gjelde nærværende lovs bestemmelser i §§ 16 og 21, jfr. nærværende paragrafs første ledd.

§ 35. Fra lovens ikrafttreden skal følgende bestemmelser lyde:

Lov av 25. juli 1913 om håndverksnæring § 3 a: «vitnesbyrd om at søkeren har bestått fagprøve i det håndverk som han søker næringsbrev på, avlagt etter forskrifter gitt etter denne lov eller etter § 21 i lov om lærlinger for håndverk, industri, handel og kontorarbeid av 14. juli 1950.»

Lov av 1. mars 1940 om yrkesskoler for håndverk og industri § 27 første ledd: «Elever som har gått gjennom en forskole, kan få en avkortning i læretida etter den dyktighet skolen gir.»

Lov av 1. mars 1940 om yrkesskoler for håndverk og industri § 35, nytt siste punktum: «Skolen sender ved begynnelsen av hvert skoleår avtrykk av denne liste og elevoversikt samt senere melding om eventuelle endringer til arbeidsformidlingen på stedet (i distriktet).»

14. juli. Lov*)¹⁾ om endringer i lov av 18. juli 1919 om
 Nr. 6. flyttlappenes adgang til reinbeiting i henhold
 til konvensjon mellom Norge og Sverige av 5. fe-
 bruar 1919.

I lov av 18. juli 1919 om flyttlappenes adgang til reinbeiting i
 henhold til konvensjon mellom Norge og Sverige av 5. februar 1919
 blir gjort følgende endringer:

I.

Lovens overskrift skal heretter lyde: Lov om flyttlappenes adgang
 til reinbeiting i henhold til konvensjon mellom Norge og Sverige av
 5. februar 1919 med endringer av 14. desember 1949.

II.

Følgende bestemmelser i loven skal heretter lyde:

§ 1. I Troms fylke kan svensk reinbeiting bare foregå i de rein-
 beitedistrikter som er beskrevet i konvensjonens § 5.

§ 2. I forbindelse med beiteområdet i Troms fylke skal de trakter
 i Ankenes herred i Nordland fylke som er nevnt i konvensjonens § 2
 litr. a og b og de trakter i Sverige som er nevnt i konvensjonens § 2
 litr. c—g, benyttes til reinbeiting på den måte som er angitt i kon-
 vensjonens § 5.

§ 4. I ovennevnte beiteområder må ikke komme inn flere enn i alt
 36 500 rein, her ikke regnet med kalver som fødes i innflytningsåret.
 Av dette antall er 4 200 rein beregnet å kunne finne beite i de områder
 i Sverige som er nevnt i konvensjonens § 2 litr. c—g.

Av disse 36 500 rein kan 16 000 komme inn i de områder som er
 nevnt i konvensjonens § 1 og § 2 litr. a, i tiden fra og med 1. mai til
 og med 14. juni. De øvrige 20 500 rein må ikke komme inn før 15. juni.
 Alle rein må være ført bort fra norsk område innen utgangen av septem-
 ber, herfra dog unntatt rein som omfattes av særbestemmelsen i kon-
 vensjonens § 5 under C.

§ 6, nytt annet ledd.

Denne bestemmelse gjelder også for oktober måned for det under
 konvensjonens § 5 C angitte område.

§ 13, nytt fjerde ledd.

§ 7 får tilsvarende anvendelse for telling av svensk rein som flytter
 inn i Norge i de reinbeitedistrikter i Nordland fylke som er nevnt i
 konvensjonens § 22.

*) Kunngj. 1. august i Lovt. 1 nr. 31.

¹⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 41. Innst. O. nr. 84. St.tid., forh.
 i Ot. s. 125—127; i Lt. s. 76.

§ 15. I reinbeitedistriktene Balvatn, Lønsdal og Nasa kan alene lapper fra Arjeplog sogn flytte inn med rein, i reinbeitedistriktene Andfjellet, Kjerringfjellet, Kalvatn, Kobbervatn og Melkfjellet alene lapper fra Sorsele sogn og i reinbeitedistriktet Spjeltfjelldalen alene lapper fra Tärna sogn samt i reinbeitedistriktene Rainesen, Fjellvåktind og Store Kjukkelvatnet alene lapper fra Vilhelmina sogn.

§ 16. Rein som er anmeldt til beiting i Lønsdal distrikt, må ikke komme inn i Norge før 1. mai og må være ført bort fra norsk område senest 30. september.

Rein som er anmeldt til beiting i Balvatn distrikt, må ikke komme inn i Norge før 1. juli og må være ført bort fra norsk område senest 31. august, dog kan rein i et antall som fylkesmannen etter samråd med landshøvdingen bestemmer, til utgangen av september beite innen et område av Balvatn reinbeitedistrikt med følgende grenser: Distriktets grense fra Laamitjern til Balmielvas munning i Langvatn, Balmielva, Kjeldvatn, Balvandelva, Balvatn, bekken fra Skaitidalen sørover til vannskillet mellom denne og Skaitielva, denne elv til dens munning i Graddiselva samt distriktets grense til Laamitjern.

Rein som er anmeldt til beiting i noen av de øvrige reinbeitedistrikter, må ikke komme inn i Norge før 1. juli og må være ført bort fra norsk område senest 15. september.

§ 17 a.

a) Fylkesmannen skal gi de svenske lapper som landshøvdingen utser, bygselkontrakt på adgang til å la sine rein beite i tiden fra og med 1. juli til og med 15. september i reinbeitedistriktene Nasa, Andfjellet, Kjerringfjellet, Kalvatn, Kobbervatn, Melkfjellet og Spjeltfjelldalen.

§ 27. De svenske lapper i de i konvensjonens § 36 nevnte lappebyer som om sommeren søker beite for sine rein på den svenske siden av riksgrensen, skal ha adgang til å la sine rein overskride riksgrensen og oppholde seg i Norge i de under konvensjonens § 36 litr. a, b, d og e angitte områder i tiden fra og med 1. juli til og med 15. september samt i det under litr. c angitte område fra og med 1. mai til og med 30. september. Hver lappebys rein kan alene overskride riksgrensen hvor denne berører lappebyens område i Sverige.

§ 80. Bestemmelsen i § 79 skal ikke ha anvendelse med hensyn til skade som i mai eller juni voldes innen en trakt i reinbeitedistriktet Falsnesfjellet med de grenser som er beskrevet i konvensjonens § 88.

For skade som i nevnte tid voldes innen den beskrevne trakt, skal de lapper i fellesskap være ansvarlige som har anmeldt seg til reinbeitedistriktene Lyngsdalen og Rendalen. Formannen i reinbeitedistriktet Lyngsdalen skal med hensyn til erstatningskrav gjøre tjeneste som formann for alle de anførte lapper på samme måte som en formann i et reinbeitedistrikt hvor skade er voldt.

14. juli. § 82. For skade som i tiden fra og med 1. mai til og med 14. juni
Nr. 6. er voldt av rein i den del av reinbeitedistriktet Stordalen hvor i nevnte
tid innflytning med rein ikke må finne sted, skal de lapper som er an-
meldt til distriktet Stormyrbotn, svare i fellesskap.

§ 136, punkt 1.

1. I de tilfelle som omhandles i § 135 litr. b.:

De i § 145 omhandlede beløp erlegges ikke, såfremt reinen kommer
inn i tidsrommet fra og med 15. juni til og med 30 september i reinbeite-
distriktet Sarivuoma eller i tidsrummet fra og med 1. mai til og med
14. juni i de deler av distriktene Falsnesfjellet, Salvasskaret og Stor-
dalen, hvor renbeitning ikke må finne sted i sistnevnte tidsrum.

§ 145, nytt ledd etter annet ledd.

Det som er bestemt i annet ledd, får tilsvarende anvendelse for reins
opphold på utillatt område i Troms fylkes fastland under oktober måned
når det gjelder rein som går inn under bestemmelsen i konvensjonens § 5C.

§ 156, annet ledd.

Er overskridelse av reinantallet godtgjort ved reintelling etter § 7,
jfr. § 13, er pålegg til formannen om utdrivning uforholdent, og kan da
sådan umiddelbart iverksettes av den norske tjenestemann.

§ 160 litr. b.

b. som flytter inn i riket med andre rein enn dem han etter § 31
har adgang til å ta med seg, eller for øvrig lar andre enn sådanne rein
komme inn her eller lar rein i et større antall enn av fylkesmannen be-
stemt oppholde seg i oktober måned i det i konvensjonens § 5 C angitte
område.

III.

Lovens § 81 oppheves.

IV.

Denne lov trer i kraft 1. januar 1951.

14. juli. **Lov *)¹⁾ om tillegg til skattelovene for landet**
Nr. 7. og for byene av 18. august 1911.

I.

Bostedsgodtgjørelse oppebåret ved tjeneste ved norske institu-
sjoner i utlandet skal ikke medregnes i inntekten ved ligning av den
skattepliktige for budsjettårene 1950—51 og 1951—52. Vedkommende

*) Kunngj. 1. august i Lovtid. 1 nr. 31.

¹⁾ St.vetd. 29. juni. Se Ot. prp. nr. 58. Innst. O. 70. St.tid., forh.
i Ot. s. 134; i Lt. s. 74.

departementet kan treffe bestemmelse om hva som skal regnes som 14. juli.
bostedsgodtgjørelse, når denne ikke er utbetalt som et særskilt tillegg. Nr. 7.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

**Lov *)¹⁾ om betinget fritaking for inntekts- 14. juli.
beskatning av gevinst ved avståing av eiendom Nr. 8.
i forbindelse med reguleringen av Stavanger
sentrum.**

§ 1. Gevinst ved tvangsavståing av bebygd eller ubebygd grunn i henhold til lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 §§ 40 og 41 i forbindelse med reguleringen av Stavanger sentrum etter den foreliggende byplan kan, for så vidt gevinsten etter vanlige regler skulle regnes som inntekt ved skatteligningen, kreves fritatt for inntektsbeskatning, når og så langt erstatningen aktes brukt til ervervelse av annen bebygd eller ubebygd grunn eller — for den mulig overskytende del — til oppføring av ny bebyggelse.

Likestilt med tvangsavståing er salg til eller makeskifte med kommunen når denne med hjemmel i de nevnte bestemmelser i lov om bygningsvesenet kunne krevet eiendommen tvangsavstått.

Fritakingen omfatter ikke renter av erstatnings- eller salgssummen.

§ 2. Som vilkår for fritakingen etter § 1 gjelder:

1. Ervervelse av annen eiendom og i tilfelle oppføring av ny bebyggelse må skje innen utløpet av den frist som fastsettes av vedkommende departement.
2. Inntil annen eiendom er ervervet og i tilfelle oppføring av ny bebyggelse satt i verk, må den skattepliktige stille sikkerhet for skatter til stat og kommune med det beløp og på den måte som fastsettes av vedkommende departement.
3. Hvis erstatningssummen (salgssummen) eller en del av den er brukt til ervervelse av eller oppføring av ny bebyggelse, blir en forholdsmessig del av gevinsten straks å avskrive på dennes kostpris når det etter vanlige regler er adgang til avskrivning. For denne nedskrivning tilstås ikke fradrag ved inntektsligningen. Det der ved framkomne beløp anses da som kostpris ved beregning av avskrivninger senere år.
4. Ved beregning av skattepliktig gevinst i tilfelle avhendelse av den nye eiendom, blir gevinst som har vært fritatt for skattekasting etter § 1 å medregne, selv om avskrivning ikke er foretatt.

*) Kunngj. 1. august i Lovtid. 1 nr. 31.

¹⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 60. Innst. O. nr. 95. St.tid., forh. i Ot. s. 134—136; i Lt. s. 72—73.

14. juli. 5. Erklæring om at erstatning eller salgssum er eller vil bli brukt som
Nr. 8. nevnt i § 1 må være avgitt overfor vedkommende departement innen 1. mars i det år ligningen utføres. Innen samme frist må krav om fritaking for beskatning framsettes overfor ligningsnemnda.
6. Hvis erstatningen eller salgssummen helt eller delvis blir brukt på annen måte enn nevnt i § 1 eller fristen etter punkt 1 foran oversittes, blir etterligning av gevinsten eller en forholdsmessig del av denne å foreta ved første ligning. I tillegg til vedkommende skattebeløp blir å svare 5 prosent renter av dette fra utløpet av den siste skattetermin i det år beløpet skulle vært inntektslignet.
- § 3. Denne lov trer i kraft 1. juli 1950 og gjelder første gang ved skatteligningen til stat og kommune for 1951—52.
- Vedkommende departement kan gi nærmere regler om gjennomføringen av denne lov.

14. juli. Lov *)¹⁾ om endring i lov av 18. juli 1917 om
Nr. 9. skatt på motorvogner og lystfartøyers samt visse forestillinger og framvisninger m. v.

Midlertidig lov av 18. juli 1917 med tilleggslover om skatt på motorvogner og lystfartøyer samt visse forestillinger og framvisninger m. v. § 15, skal heretter lyde slik:

Av betalte inngangspenger til forestillinger og framvisninger, såsom kinematografer, revyteatre, varieteer, kabareter, viseaftener, sirkusforestillinger, menagerier og liknende samt til offentlig dans og maskerade, hvortil adgang mot betaling er alminnelig, erlegges skatt beregnet etter inngangspengenes samlede beløp.

Unntatt er:

1. Dramatiske forestillinger, hvorunder oppførelser av operaer og operetter (dog ikke forestillinger av revy- og serveringsteatre) samt amatørforestillinger.
2. Konserter (konserter, hvorved utenlandsk kunstner medvirker, dog bare når de holdes av orkester- eller musikkforeninger, som har direkte eller indirekte støtte av stat eller kommune eller har fremme av musikklivet til formål).
3. Framvisninger av levende bilder i forbindelse med foredrag, hvor dette er det vesentlige.
4. Utstillinger av kunstverker og gjenstander av vitenskapelig art.
5. Utstillinger foranstaltet av stat, kommune eller næringskorporasjoner.

*) Kunngj. 1. august i Lovtid. 1 nr. 31.

¹⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 10. Innst. O. nr. 69. St.tid., forh. i Ot. s. 127—134; i Lt. s. 73—74.

6. Sportsoppvisninger, unntaken sådanne, ved hvilke profesjonelle idrettsutøvere opptrer.
 7. Forestillinger og framvisninger m. v. i veldedig øyemed.
 8. Danseframvisninger (scenedans, ballett).
 9. Offentlig dans arrangert av lag og foreninger som ikke har erverv til formål.
 10. Framvisninger av opplysningsfilm.
 11. Filmframvisninger arrangert av Norsk Bygdekino A/S.
- Også i andre tilfelle kan vedkommende regjeringsdepartement frafalle, nedsette eller helt ettergi skatt, når omstendighetene i særlig grad taler derfor.

14. juli.
Nr. 9.

Lov *)¹⁾ om valutaregulering.

14. juli.
Nr. 10.

§ 1. Vedkommande departement kan gjeva føresegner om korleis dei ymse betalingane frå Noreg til utlandet og frå utlandet til Noreg skal gå for seg.

I den mon departementet fastset kan berre Noregs Bank og dei som får løyve til det av departementet, omsetja utanlandsk valuta og innanlandske verdepapir og innanlandske krav som lyder på utanlandsk mynt, eller både det og norske pengar. Det same gjeld om mellommannsverksemd i slik omsetnad. Departementet eller den det gjev fullmakt, kan setja nøgnare vilkår for slikt løyve og kan taka løyve tilbake.

Departementet kan fastsetja at dei kursane Noregs Bank noterar, skal gjelda for all omsetnad av utanlandsk valuta.

§ 2. Departementet kan gjeva føresegner om kva rett ein innlending skal ha til å

- a) overlata, pantsetja eller på annan måte råda over utanlandsk valuta eller innanlandske verdepapir eller innanlandske krav som lyder på utanlandsk mynt eller både det og norske pengar, og det same gjeld om retten til å verta eigar til slike verde, få dei til låns, få panterett i dei eller vinna rett til dei på annan måte.
- b) overlata eller pantsetja innanlandsk valuta til utlending eller råda over slik valuta på annan måte til beste for ein utlending eller få tak i slik valuta frå ein utlending til eige eller til låns, eller få panterett i eller vinna rett til slik valuta på annan måte.
- c) overlata eller pantsetja innanlandske betalingsmidlar og innanlandske verdepapir som er i utlandet, til ein annan innlending eller å råda på annan måte over slike verde til beste for ein innlending

*) Kunngj. 1. august i Lovtid. 1 nr. 31.

¹⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 63. Innst. O. nr. 114. St.tid., forh. i Ot. s. 180—184; i Lt. s. 70.

14. juli. eller å få tak i slike verde frå innlending til eige eller til låns, få pante-
Nr. 10. rett i dei eller på annan måte vinna rett til dei. Det same gjeld
om innskotsbøker som er i utlandet, så framt ein bank eller ein
liknande institusjon her i landet er skuldmann.
- d) gjeva lån eller kredit til ein utlending eller taka på seg garanti
eller trygd for det ein utlending er skuldig.
 - e) taka ein skuldskyldnad på seg andsynes ein utlending, løysa inn
skuld til utlending eller taka på seg garanti eller trygd andsynes ein
utlending for det denne skal ha hjå ein innlending.
 - f) taka slik økonomisk eller finansiell rådgjerd som kan føra med seg
skyldnad til betaling frå Noreg til utlandet eller frå utlandet til
Noreg.
 - g) taka vare på, råda over eller styra med innanlandsk og utanlandsk
valuta for ein utlending.

§ 3. Departementet kan gjeva føresegner om kva rett ein utlending
skal ha til å overlata, pantsetja eller på annan måte råda over innan-
landsk og utanlandsk valuta i Noreg, eller til å taka mot slik valuta
til eige eller til låns eller få panterett i eller vinna rett til slik valuta
på annan måte.

§ 4. Departementet kan gjeva føresegner om utførsle og innførsle
av innanlandsk og utanlandsk betalingsmiddel og verdepapir og av
innskotsbok i bank eller liknande institusjon.

§ 5. Departementet kan fastsetja at ein innlending skal overlata
til Noregs Bank eller ein annan bank det han eig av utanlandsk valuta
mot oppgjerd i norske pengar.

Summen i utanlandsk mynt skal reknast om til norske pengar
etter dei kjøpekursane Noregs Bank noterar den tid overlatinga går
for seg, likevel ikkje over kursen som galdt den dagen skyldnaden til å
overlata valutaen vart til.

Kjem det opp tvist om kva verdet i utanlandsk mynt skal setjast
til når dei reknar verdet om til norske pengar, skal ei skjønsmemd
på 3 mann oppnemnde av formannen i Høgsteretten fastsetja verdet.
Formannen i skjønnsretten skal fylla vilkåra for å vera domar.

Avgjerd som skjønsmemnda tek, er ikkje emne for overskjøn, men
kan ankast inn for Høgsteretten for skuld mistak i sakførehavinga eller
i rettsnyttinga.

Overlating kan krevjast gjennomført endå om vederlaget ikkje er
fastsett og utan frist etter skjønsløva § 55, andre leden. Skjøn skal då
krevjast så snart det er råd.

Elles gjeld reglane i skjønsløva om rettslege skjøn så langt dei
høver.

§ 6. Departementet kan fastsetja at det skal svarast ei avgift til
Noregs Bank når nokon omset utanlandsk valuta og når det vert gjort

overførsle i norske kroner til eller frå bankkonti åt ein utlending (konto 14. juli. loro). Det same gjeld om inn- eller utgåande clearingbetalingar og om Nr. 10. betaling i samband med kompensasjonsforretningar mellom Noreg og utlandet. Avgift kan også fastsetjast for overlating av valuta etter § 5.

Kor stor avgifta skal vera, fastset departementet.

§ 7. Alle er skyldige til å gjeva departementet eller Noregs Bank eller den som har fullmakt frå ein av desse, dei opplysningane som trengst til å gjennomføra føresegnar gjevne i eller med heimel i denne lova, eller som trengst til kontrollen med at slik føresegn vert etterlevd. Det same gjeld om opplysning som trengst til å få oversyn over kor stor inntekt ein innlending har i utanlandsk valuta og kor mykje han ligg inne med av slik valuta og av innanlandske verdepapir og innanlandske krav lydande på utanlandsk mynt eller både det og norske pengar, likeins opplysning til å få oversyn over kor stor inntekt ein utlending har i innanlandsk og utanlandsk valuta eller ligg inne med av slik valuta her i landet.

Til dette føremålet kan departementet og Noregs Bank krevja å få framlagt rekneskapsbøker, vedlegg, brevskifte, avtalar og andre dokument som kan ha vekt, og kan granska dei sjølv eller lata oppnemnde sakkunnige gjera det. Trengst det, kan departementet og Noregs Bank krevja at politiet kverrset slike rekneskapsbøker og dokument.

Det nokon i tenesta etter denne lova får vita av opplysningar som nemnt i fyrste og andre leden, skal han tegja med så langt det motsette ikkje fylgjer av gjeremålet hans etter lova.

Departementet kan fastsetja at lovfest tegjingsskyldnad ikkje tek fri for å gjeva opplysning etter fyrste leden i denne paragrafen.

§ 8. I denne lova tyder:

I. Innlending:

Staten, norsk kommune, person som bur her i landet eller vanleg held til her, dertil selskap, korporasjon, stifting og alleslags andre institusjonar som har sæte her i landet.

Kjem det opp tvil om ein person eller institusjon skal reknast for innlending eller utlending, avgjer departementet spørsmålet.

II. Utlending:

Person eller institusjon som ikkje er innlending etter det som er sagt ovanfor.

III. Valuta:

Betalingsmiddel, verdepapir og krav.

14. juli.
Nr. 10.

IV. Innanlandsk betalingsmiddel:

- a) Norske pengar (setlar og mynt), veksler, sjekk og anna tilvising eller akkreditiv som gjev rett på oppgjør i norske pengar (setlar og mynt).
- b) Gull, sylv, platina og legering som inneheld noko som er noko av slike metall (i rå eller tillaga stand), når metallet eller legeringa er her i landet.

V. Utanlandsk betalingsmiddel:

- a) Utanlandske pengar (setlar og mynt), veksler, sjekk og anna tilvising eller akkreditiv som gjev rett på oppgjør i utanlandske pengar (setlar og mynt).
- b) Gull, sylv, platina og legering som inneheld ein stor part av slike metall (i rå eller tillaga stand), når metallet eller legeringa er i utlandet.

VI. Innanlandsk verdepapir:

Aksje, partbrev, obligasjon, omsetnings-skuldbrev, kupong, utbyteprov, livstrygdebrev og dokument som gjev nokon krav på slike papir, t. d. interimskvitte, sertifikat og anna slikt — når ein innlending har gjeve ut papiret.

VII. Utanlandsk verdepapir:

Papir som er nemnt under VI, når ein utlending har gjeve ut papiret.

VIII. Innanlandsk krav:

Krav på at ein innlending skal gjeva frå seg betalingsmiddel eller verdepapir som er nemnt under IV—VII.

IX. Utanlandsk krav:

Krav på at ein utlending skal gjeva frå seg betalingsmiddel eller verdepapir som er nemnt under IV—VII.

§ 9. Departementet kan fastsetja at utlending som driv fortenestverksemd her i landet, heilt ut eller i nokon mon, skal reknast for innlending, etter reglane som er gjevne i eller med heimel i denne lova, når det gjeld den valutaen det vert rådd over i verksemda.

§ 10. Bryt nokon med vilje eller av aktløyse føresegn gjeve i eller med heimel i denne lova, eller let han vera å retta seg etter pålegg gjeve med heimel i slik føresegn, vert han straffa med bot eller med fengsel opptil 2 år eller med baa slags straff.

Er gjerninga gjort i næringsverksemd, kan den skyldige verta fradømd retten til å driva slik verksemd.

For medverking og freistnad er det same straff. 14. juli.
Reglane i denne paragrafen gjeld og for gjerning som innlending Nr. 10.
gjer i utlandet.

Brotet vert rekna for misferd.

§ 11. Når nokon misfer seg så som nemnt i § 10, kan innanlandsk og utanlandsk valuta og innskotsbok som den skyldige rådde over ved gjerninga, inndragast ved dom, kven så eigaren er og utan at straffesak er reist eller kan verta reist mot nokon. Er det ikkje råd å gjennomføra slik inndraging, kan motverdet i norske pengar dragast inn hjå den skyldige eller den han gjorde gjerninga for.

Inndraging etter denne paragrafen er ikkje straff.

§ 12. Innenlandsk og utanlandsk betalingsmiddel, verdepapir og innskotsbok som valutakontrollen har kverrsett eller halde tilbake hjå ein ferdamann på veg til eller frå utlandet, går inn i rikskassa anten vilkåra for inndraging er til stades eller ikkje, såframt eigaren ikkje krev å få det att innan eitt år frå det vart kverrsett eller halde att.

§ 13. Kongen kan nemna opp ei rådgevingsnemnd til å hjelpe til med å gjennomføra dei føresegnane departementet gjev med heimel i denne lova.

§ 14. Departementet fastset kor mykje av denne lova skal gjelda på Svalbard.

§ 15. Kongen fastset kva tid denne lova skal taka til å gjelda.

Lov 19. juli 1946 om valutaregulering med tilleggslov 8. juli 1949 held opp å gjelda når denne lova er sett i kraft.

Mellombels lov *)¹⁾ om tillegg til § 90 i sportellova. 14. juli.
Nr. 11.

I.

Den betalinga som er fastsett i § 90 første leden i sportellova, skal vera kr. 7,50.

Vedkomande departement kan gå med på at ein lagrettemann, domsmann eller skjønsmann får høgare betaling så framt han misser si vanlege arbeidsinntekt heilt eller i nokon mon og han lyt vera borte frå arbeidet meir enn tri dagar.

II.

Denne lova gjeld frå 1. januar 1951 og ut året 1952.

*) Kunngj. 1. august i Lovtid. 1 nr. 31.
¹⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 47. Innst. O. nr. 81. St.tid., forh. i Ot. s. 127; i Lt. s. 76.

14. juli. **Midlertidig lov** *)¹⁾ om begrensning av adgangen
 Nr. 12. til å kreve fradrag ved inntektslikningen for
 utgifter til reparasjon, utbedring m. v. av bygning.

§ 1. Utgifter til vedlikehold, reparasjon, ombygging eller annen utbedring av bygning kan ikke kreves fratrukket ved inntektslikningen med mindre den skattepliktige legitimerer at han eller andre ikke i forbindelse med utføringen av arbeidet har overtrådt gjeldende bestemmelser eller forskrifter om rasjonering eller bruk av bygningsmaterialer, derunder også forskrifter eller vilkår fastsatt av fylkesforsyningsnemnd eller forsyningsnemnd. Uten slik legitimasjon kan det heller ikke kreves fradrag for ordinær avskrivning eller overprisavskrivning på nyoppført bygning eller på verdier som skriver seg fra ombygging eller annen utbedring av bygning.

§ 2. Uttrykket bygning i § 1 omfatter bygninger av enhver art, kaier, kraftverk, damanlegg og tribuner. Uttrykket omfatter ikke maskiner eller andre inventargjenstander selv om disse er fast forbundet med bygningen.

Utgifter som nevnt i § 1, første punktum, er ethvert beløp som er utbetalt i forbindelse med vedlikehold, reparasjon, ombygging eller annen utbedring av bygning, derunder også lønn til personer som er ansatt i den skattepliktiges tjeneste.

§ 3. Vedkommende departement eller den det gir fullmakt kan utferdige nærmere regler til gjennomføring av denne lov. I disse regler kan det gis særskilte forskrifter om føringen av de skattepliktiges regnskaper og om hvilken form legitimasjon som nevnt i § 1 skal ha.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks og gjelder for utgifter og avskrivninger som vedkommer arbeider, utført i tiden fra lovens ikrafttreden og til 31. desember 1951.

14. juli. **Kongelig kunngjøring** *)²⁾ om ekstraordinær bensinavgift i budsjett-terminen 1950—51.

For budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951 skal det svares en avgift til statskassen av 28 øre pr. liter bensin i tillegg til den bensinavgifta som er eller blir pålagt i medhold av motorvognloven.

*) Kunngj. 1. august i Lovtid. 1 nr. 31.

¹⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 11. Innst. O. nr. 96. St.tid., forh. i Ot. s. 136—137; i Lt. s. 76—78.

²⁾ St.vedtak 21. juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2062. Budsjett-innst. S. nr. 273 b. St.tid. s. 1622—1631.

Kongeleg kunngjering*)¹⁾ om nedsetjing av krise- 14. juli.
tilleggsavgifta til statskassa på tobakksvarer
frå 31. juli 1950.

Stortinget har 27. juni 1950 gjort dette vedtaket:

Frå den tida Kongen fastset skal det betalast ei krisetilleggsavgift til statskassa på tobakksvarer rekna av detaljalsprisane etter desse proSENTSATSAR:

1. For sigarar, sigarettar, sigarethylser og røyketobakk..... 45 %
2. For skråtobakk og snus 20 %

Avgifta blir å betale av den som skal svara for tobakkstempelavgifta, jfr. § 7 i lov nr. 3 av 29. april 1915.

Dei nærare reglane om avgifta blir gjevne av Finans- og tolldepartementet.

Dette stortingsvedtaket vert med dette sett i kraft som gjeldande frå og med 31. juli 1950.

Kongelig resolusjon om at det ulønte visekonsulat i Salis- 14. juli.
bury omdannes til ulønt konsulat.

Kongelig resolusjon)** om tiltak til fremme av skogs- 14. juli.
hogsten 1950—51.

1. Arbeider som av den offentlige arbeidsformidling blir formidlet til skogshogst, har fri reise fram til arbeidsstedet, når befordringsutgiftene nødvendig må overstige kr. 25,00 og for så vidt de ikke dekkes av arbeidsløysetrygda. Har han vært i hogstarbeid i minst 3 måneder før 1. juni 1951 får han under samme vilkår fri heimreise.

Det samme gjelder arbeider som formidles til kokketjeneste i felleshusholdning i skogbruket.

Fri heimreise som nevnt kan også tilstås arbeider som er tilsatt direkte av arbeidsgiveren før denne resolusjonen trer i kraft, dersom han melder fra om sitt arbeidsforhold til arbeidsstedets arbeidsformidling innen 1. oktober 1950. Fristen for opparbeiding løper fra den dag meldinga er kommet fram.

2. Arbeidslag som har sluttet seg sammen i felles husholdning i skogstue, kan få tilskott til å dekke lønn til kokke med inntil 50 % av hennes lønn.
3. Fylkesskogkontoret kan etter samråd med fylkesarbeidskontoret tilsette instruktører til opplæring og rettleiing av skogsarbeidere.

*) Kunngj. 3. august i Lovtid. 1 nr. 32.

**) Kunngj. 1. august i Lovtid. 1 nr. 31.

¹⁾ Se St.prp. nr. 1, kap. 2030. Budsjett-innst. S. nr. 270 b. St.tid. s. 1709—1715.

14. juli. Instruktørene virker på den måten og i de kommuner som de nevnte institusjoner bestemmer.

4. Staten bærer utgiftene ved de tiltak som er fastsatt ovafor, bortsett fra de utgifter som kan bli dekket etter lov om arbeidsløysetrygd. Utgiftene forskotteres av det stedlige arbeidsløysfond gjennom trydekassene. Trydekassene kan som administrasjonsvederlag rekne 3 % av utbetalte beløp.

5. Kommunal- og arbeidsdepartementet fastsetter nærmere føresegner til gjennomføring av dette vedtak. Departementet eller den det gir fullmakt, kan om nødvendig dispensere fra de tidsfrister som er satt.

14. juli. **Kongelig resolusjon.**

Den fullmakt fylkesmannen fikk ved kgl. resolusjon av 10. juni 1949 til å godkjenne kommunale vedtak om å bruke fondsmidler til andre formål enn bestemt ved avsetningen, om å oppta lån, om å bruke midler av lånefondet eller å bruke lånte midler til annet formål enn bestemt ved godkjenningen eller om å sette i verk et foretagende som vil gjøre det nødvendig å bruke lånemidler, tilbakekalles fra og med 15. august 1950 og inntil videre, for så vidt angår vedtak om tiltak som vil kreve bruk av materialer eller arbeidskraft. Fullmakten gjelder dog fortsatt for vedtak om tiltak til fremme av boligbyggingen.

14. juli. **Kongelig resolusjon *)** om at håndverksloven skal gjelde i Andalsnes og Veblungnes bygningskommuner i Grytten herred i Møre og Romsdal fylke.

14. juli. **Kongelig resolusjon. *)**

Med hjemmel i lov om losvesenet av 9. april 1948 § 3 fastsettes følgende Bestemmelser om grensen i henhold til losloven mellom innenskjærs og utenskjærs farvann.

I.

Grenselinjen mellom innenskjærs og utenskjærs farvann trekkes i rette linjer fra Urdsholmen over Torbjørnskjær, Litle Færder, Svenner, Tvistein, Stråholmsteinen, Saltsteinboen, Jærsboane, Sildeskjer, Måla, Tromlingen, Hesnesbrekka, Gjeslingane, Tronderøyholmen, Langboen, Meholmsskjer, Svertingen, Litle Svarten, Flandern, Store Måkeskjer, Hellersøyskjer, Ballastskjer, Gåseskjer, Utskjer, Oddknappen, Kråka, Makrelskjer, Tungeskjer, Tvistein, Gjeslingane, Lindesnes, Bispén,

*) Kunngj. 1. august i Lovtid. 1 nr. 31.

Ystesteinen, Rauna, Haugen på Austhasselneset, Tjørveneset, Brekne- 14. juli.
holmen, Haugmennene, Vardnes fyr, Nombu, Dragøy, Halsodden, Skarpnepynnten, Brufjellet, Sirulven, Austre Knappen, Springaren, Little Fokstein, Langholmen og sydpynnten av Presteskjer til fastlandet ved den vestre innseiling til Nordrefjorden. Herfra følges kysten til Oddsfjell. Fra Oddsfjell går grenselinjen i rett linje til Knappane og videre til Krossholmane og Skarraskjer, derfra til kysten som følges inntil Viksodden. Herfra går grenselinjen til Svåholmen, Stabbsæte, Little Svetlingen, Kjesholmen, Flesi, Rossholmen og til Eigerøy fyr.

Fra Eigerøy fyr følges kysten av Midtbrøtøy til Strålaugholmen, hvorfra en rett linje trekkes til Torsflu (utenfor Skjerpingsholmane) og derfra til Raun, syd for Jæren. Herfra følges kysten av Jæren til Tangarhaug. Fra Tangarhaug trekkes grenselinjen til Little Feistein over Falkvor (sønnafor Kjør), Revingen, sydpynnten av Imsen, Svortingene, Kalvanes og tversover Skudenesfjorden til sydpynnten av Søre Geitungen, over Kavholmane, til sydpynnten av Jarsteinen og fra dennes nordpynt til Hemnes, derfra til Ferkingstadneset og videre til Ryvingen, Little Svortingene, nordpynten av Ryvingen, Helganeset, Feøytangen, Svartaskjer vest av Bjørkevær, Silenningane, Røværsholmane, Hovsøy og til Gunnarskjer (syd av Espevær). Derfra over Søre Kringskjer, Skardholmen, Svartøy, Skotningskalven, Olvondo, Makstein, Klovskjeri, Søre Fiskholmen, Nordre Fiskholmen, Goddeskjeri, Kvitingen, Sæingen og Slotterøy fyr.

Fra Slotterøy fyr trekkes grenselinjen over Furen, Sverdslingen, vestpynten av Fugløy, Måkstein, Ystholmen, Horsnes, Marstein fyr, vestpynten av Tekslo, Oddane, Valøyane, Malmen, Hufteskjeri, Flatodden, Ertneskjer, Ljøsøykalven, Vestre Odden, Navreskjer, Greipingskjeri, Skarvøyskjeri, Tenen, Ongleveskjer, Flesene, Gangvarskjer, Littleodden, Nordskjeri til Hellisøy fyr.

Fra Hellisøy fyr trekkes grenselinjen over Suleskjer, Måkøyskjer, vestpynten av Store Frilsøy, Store Skotten, vestafor Holmengrå og videre til Storsvala, Engelskjer, Seisnappen ved Utvær, Mulen, Nordholmane, derfra vesten om Skjerdingsene, til Aspøytåa, Navarskjer (syd for Bulandet), Ystestein, Kubbeskjer (vest for Håstein), Småskjer (den vestre av Ryggsteinane), Knappen, Drogen ved Ytterøyane, vesten om Sverdslingane til Aralden, Taddeskjer, Mulen på Frøya, Tarasundshamaren på Bremanger, over Veststein til Kråkenes, derfra over Kråka, Utryggen og Furestaven til Stadlandet.

Kysten av Stadlandet følges nå inntil Stålet. Fra Stålet trekkes grenselinjen over Skjeggane, Jukleboen, Littlevoren (norden om Rundøy fyr), Valleboen, Leisteskjer (vestafor Godøy), Skipbyggjaren (vest av Erkna), Storholmane, Skalmen, Flatene, Havsteinen, Horsfalla, Gravskjer (nord om Ona), Kippen, Terningen, vesten om Lyrodden og Svorva

14. juli. til Svartodden, Fuglen, Følingen, Kalven, Litle Skjelbreida, nordvestpynten av Flisene (vest av Grip), Bratthårskallen, Gåsskjera, vestenom Valloyodden til Silsingodden, vestenom Hilboen, Rebboen og Oddebelgen til Skatboen, Flisa (nord av Reiman), og videre til Hilværskjer, nordpynten av Haugjegla og til Skitøy, derfra til vestpynten av Blåskykøy og vestenom Morodden til vestpynten av Slettingen (Frøya).

Fra vestpynten av Slettingen trekkes grenselinjen over Bohaue (vest av Kya), vestenom Hilboskjer, Springhoppen og Svartskjer til Hundskjer (vest av Sulen) vestenom Hilboen og Flåboen til vestpynten av Tarbuskjera, derfra vestenom Stålskjer og Trollskjer til vestpynten av Store Slettskjer, Utgrunnsflua (vest av Halten), Vestbrekka, Austbrekka, Sveltingen og til sydpynnten av Almenningen.

For Frohavet trekkes en rett linje fra Sveltingen til Gimsan og videre til Store Svingelen og den østligste pynten av Innian. Langs fastlandssiden trekkes en linje fra Tarvens nordvestligste skjær til Almenningens sydpynt.

Fra Almenningens vestkyst trekkes grenselinjen nordetter til Baren, Samstadflesa, Bremsflesa, Sønnflesa, grunnene syd for Villa fyr, Måholmen, derfra til det vestligste skjær av Bjørøyværet, derfra videre til Sørhunden, Aldegarden, Kvernholmens merke, Lyngbraken, Hesten, Ertenbraken, Skringen, Trufflesa, det vestligste skjær av Hummelvær, Higerholmen, vestpynten av Frelsøy, Drankane, Vegflesa, Mefjordboen, Ertenbalen og videre til Engelsboskjer.

Fra Engelsboskjer trekkes grenselinjen til vestpynten av Steinan og herfra til Svingla, vestpynten av Skarvøy, Skjoldflesa, Valflesa, Remman, Djupskjer, Skardholmen, sydvestpynten av Sørholmen i Træna, vestpynten av Floan og Bøvarden, Froholman, Hongskjer, langs vestsiden av Bremholmen i Ytre Myken, vestpynten av Kvalholmen, nordpynten av Vest-Flesa, Kråkene ved Grønna, Grønstabben og til Ilholmen i Søre Fugløyvær. Fra Ilholmen trekkes grenselinjen til vestpynten av Tennholman over Ljøsboskjer og til nordpynten av Remskjeran utenfor Helligvær. Herfra trekkes grenselinjen over Kjengsboen til Øyholm-flesa i Fjærkvitingan, vestpynten av den vestligste av Brennsund-Skardholman, Utgrunnsflesa, vestpynten av den vestligste av Måløy-Skardholman og derfra til den ytterste av Dørholman. Fra denne trekkes grenselinjen til den ytterste av Måholman i Engelvær over Svartskjer, vestpynten av Flatøy, vestpynten av Flytran, Bremneset og derfra utenom Hamnesboen, Selsøyboen og Meskjeran til Galgeodden ved Tranøy fyr. Fra Galgeodden trekkes en rett linje tvers over Vestfjorden til Mefjordboen (Bøskjer), derfra til sydpynnten av Årstein-Skjervøy og derfra til Boen syd for Skrova. Herfra trekkes grenselinjen til det sydligste og vestligste skjær i Vestvær syd for Henningsvær, derfra til den ytterste holme utenfor Balstad fyr, derfra til østpynten av

Lamholmen ved Reine og derfra videre langs landet forbi Glåpen fyr 14. juli til Yttertyven ved Lofotodden.

Fra Yttertyven trekkes grenselinjen sydoover til Flesa og derfra østenom grunnene på østsiden av Værøy, sønnenom Skiten og nordover utenom grunnene på vestsiden av Værøy til Skarvholman. Herfra trekkes en rett linje til den ytterste og sydligste av Floskallan, vest av Horseidmulen.

Rundt Røst trekkes grenselinjen nærmest utenom de grunnene som omgir øygruppen.

Fra Floskallan trekkes grenselinjen over Horseidmulen, Fuglehuk, Strandflesa og vestpynten av Skarvholman vest av Hornnes. Derfra trekkes grenselinjen til Varværskallen utenfor Eggumsaksla, Kråkgrunnen, Kaltflua, Hovsflesa, Stabben, nordpynten ved Laukvik og tvers over Hadsselfjorden til Breidgrunnen ved Ulvøyholmen utenfor Hadseløy. Derfra tvers over innløpet til Eidsfjorden til vestpynten av Klovningen. Grenselinjen trekkes deretter over Sydbrakskjeran, Krasen, Braken, Utflesskjer, vestpynten av Floholman utenfor Asenaksla, nordpynten av Floholman utenfor Skogsøy, Flesan nord for Anda, Brakan og tvers over Gavlfjorden til Børhella på Andøy. Derfra trekkes en linje utenom Skreiingen og de boer og skjær som ligger langs vestsiden av Andøya til Bjørka og derfra til Dørgang. Derfra trekkes en rett linje til Hauges på Andøy, deretter tvers over Andfjorden til Stabban ved Skjolden, Måneset ved Månestuva, Kjerringfallet og Tokkeboen utenfor Bergsfjorden.

Fra Tokkeboen trekkes grenselinjen over Ramnen utenfor Hekkingen, Skuldbaran og Naudhjelperan vestafor Runda til Hattøyboan utenfor Grøtøysund. Derfra trekkes grenselinjen over Fagerværboen, Årboen, Blåmannsboan og Bessgrunnen til Støboen nord av Vannøy. Fra Støboen trekkes grenselinjen nærmest nordenom Gåsan og Nordboan til østsiden av Fugløyskagen og derfra over Arnøyboan til Brynilen.

Fra Brynilen trekkes grenselinjen utenom Svartskjer til nordpynten av Loppa, derfra en rett linje til Sildmylingen og derfra til Hånebbå. Derfra trekkes grenselinjen nærmest utenom boene ved Sørvær og Fuglen til Darupskjer. Derfra trekkes rette linjer over Steinsnæringen og Stålet til Flatskjer. Derfra trekkes grenselinjen nærmest nordenom boene på nordsiden av Bondøy over Tarhalsfallet til nordpynten av Skipsholmen. Derfra trekkes grenselinjen til Stoppelfjordnæringen på Rolvsøy og videre langs vestsiden av Rolvsøy og Ingøy til Fruholmen fyr. Derfra trekkes rette linjer over Stabben, Langskjer, nordpynten av Hjelmsøy, nordpynten av Langskjer og Knivskjerodden til Nordkapp.

Fra Nordkapp trekkes grenselinjen utenom store Skikka og Skinnstakknæringen til Helnes. Derfra trekkes en rett linje til Sværholt-

14. juli. klubben og derfra til Nordkyn. Derfra trekkes grenselinjen utenom Tøboan til Slettnesodden og derfra utenom Omgangsklubben til Tanahorn. Fra Tanahorn trekkes grenselinjen utenom boene langs landet til Svartoksen og Kjølnes, derfra i rette linjer til Nålneset og Båsnæringen. Derfra trekkes grenselinjen utenom Lønfallet ved Makkaur til Korsneset, derfra i rette linjer til Hardbakken, Kavringen, Reinøyskjer, Hornøys østpynt og Kibergneset, derfra utenom Rakkeskjer og Storskjer til østpynten av Litle Ekkerøy, og i rette linjer over østpynten av Store Ekkerøy til Naversneset. Fra Naversneset trekkes grenselinjen tvers over Varangerfjorden til nordpynten av Bogøy, derfra utenom Nordkappstøytten til Holmengråneset og utenom grunnene og skjærene østafor Pasvik til grensen mot Sovjet-Samveldet.

II.

De foranstående bestemmelser trer i kraft 1. september 1950. Samtidig oppheves de bestemmelser om grensen mellom hva der med hensyn til losvesenet blir å henregne til de utenskjærs og innenskjærs farvann som ble fastsatt ved kongelig resolusjon 17. oktober 1930.

14. juli. Kongelig resolusjon.

Med hjemmel i lov om offentlige tjenestemenn av 15. februar 1918 §§ 2, 19 og 24 fastsettes følgende reglement for ansettelse m. v. i Losvesenet.

§ 1. Reglementets virkefelt.

Dette reglement omfatter Losdirektoratets tjenestemenn, losoldermenn, losformenn og statsloser samt de kontorassistenter hos losoldermenn og losformenn som skal ansettes som statstjenestemenn.

Med departementet menes det departement som Losvesenet hører under.

§ 2. Kunngjøring av ledig stilling.

Ledig hovedstilling som omfattes av dette reglement skal kunngjøres ved annonse i Norsk Lysingsblad samt ved henvisningsannonse i en eller to av de mest utbredte dagsaviser i det distrikt hvor stillingen er ledig. Ledig stilling som statslos samt overordnet hovedstilling i Losvesenet skal dessuten kunngjøres ved oppslag i loskontorene.

Ledig bistilling kunngjøres på den måte som departementet i hvert enkelt tilfelle bestemmer.

Søknadsfristen regnet fra innrykking i Norsk Lysingsblad skal være minst 8 uker for stilling som statslos, minst 3 uker for stilling

som kontorassistent og minst 4 uker for annen stilling med mindre 14. juli. departementet i særlige tilfelle fastsetter en kortere frist.

I kunngjøringen skal gjøres oppmerksom på at den som ansettes på forlangende må legge fram tilfredsstillende legeattest.

§ 3. Innstillings- og ansettelsesmyndighet.

Alle stillinger som omfattes av dette reglement besettes av departementet etter innstilling av Losdirektøren.

Ved ansettelse av statsloser avgir det innstillingsråd i vedkommende losoldermannskap som er oppnevnt av departementet med hjemmel i forskriftene om regulering av tilgangen av loser og om lossertifikater uttalelse til Losdirektøren om hvem som bør innstilles til ansettelse.

Innstillingsrådet utarbeider en liste over søkerne med opplysning om navn, alder, utdanning og så vidt mulig om tidligere offentlig og privat tjeneste og foreslår 3 søkere i den rekkefølge det finner at de bør komme i betraktning. Medlemmer av innstillingsrådet fratrer saksbehandlingen hvis stillingen søkes av vedkommende selv eller slektninger i opp- eller nedstigende linje eller sidelinje så nær som søskenbarn eller like nær besvogrede. Varamann skal i tilfelle tre inn.

Innstillingsrådets forslag med mulige dissenser tas inn i en protokoll som underskrives av alle. Hvert medlem av rådet har adgang til å grunngi sitt standpunkt. Utskrift av protokollen tilstilles Losdirektøren.

Ved ansettelse av losinspektør samt av losoldermann og losformann i hovedstilling forelegger Losdirektøren de innkomne søknader for de øvrige medlemmer av Losstyret til uttalelse om hvem som bør innstilles til ansettelse før han gir sin innstilling til departementet.

§ 4. Særregler om ansettelse av statsloser og av tjenestemenn i overordnet stilling.

Ved ansettelse av statslos skal det så vidt mulig tas hensyn til veltjente loser.

Ved ansettelse i overordnet stilling i Losvesenet skal det dersom to eller flere søkere ellers står likt med hensyn til kvalifikasjoner, legges vekt på tidligere tjeneste i annen overordnet stilling i Losvesenet og tjeneste som statslos.

§ 5. Vikarer.

Vikarer for kortere tid antas av Losdirektøren. Vikariat utover 6 måneder må godkjennes av departementet.

14. juli. § 6. *Ansettelsesbrev.*

Ved fast ansettelse utferdiges ansettelsesbrev. I ansettelsesbrevet skal stå at ansettelsen skjer med de rettigheter og plikter som følger av de til enhver tid gjeldende lover og bestemmelser.

§ 7. *Frister for oppsigelse.*

Oppsigelse skjer med de alminnelige frister som er angitt i tjenestemannslovens §§ 19, 20 og 27 dog således at ved tjenestetid under 1 år er oppsigelsesfristen 1 måned.

§ 8. *Beregning av tjenestetid.*

Tjenestetid etter § 19 i lov av 15. februar 1918 om offentlige tjenestemenn omfatter all sammenhengende tjeneste i Losvesenet etter fast ansettelse eller konstitusjon.

Departementet avgjør i hvert enkelt tilfelle om det skal tas hensyn til annen statstjeneste.

Tjenestetid etter tjenestemannslovens § 20 omfatter all sammenhengende tjeneste som statstjenestemann.

§ 9. *Anke over oppsigelse, ordensstraff og avskjed.*

Anke over oppsigelse etter tjenestemannslovens § 19, over ordensstraff ilagt av departementet etter tjenestemannslovens § 21 og over avskjed etter lovens § 22, jfr. § 24, settes fram skriftlig for departementet innen 3 uker. Anken legges fram for Kongen av det departement som behandler saker vedrørende tjenestemannsloven.

Er en statslos ilagt ordensstraff av Losdirektøren i medhold av § 19 i lov om Losvesenet av 9. april 1948, kan han anke avgjørelsen inn for departementet. Ankefristen er 3 uker.

§ 10. *Anke over pålegg om å fortsette i tjenesten.*

Ved anke over pålegg som etter tjenestemannslovens § 27 er gitt en tjenestemann om å bli stående i tjenesten etter oppsigelsestidens utløp, gjelder reglene i dette reglements § 9, første avsnitt.

§ 11. *Ikrafttreden.*

Dette reglement trer i kraft straks.

14. juli. **Kongelig resolusjon** *) om nedsettelse av konsesjongsgrensen etter fjellkonsesjonsloven for Bygland herred, Aust-Agder fylke.

14. juli. **Kongelig resolusjon** *) om nedsettelse av konsesjongsgrensen etter skogkonsesjonsloven for Holt herred, Aust-Agder fylke.

*) Kunngj. 1. august i Lovtid. 1 nr. 31.

Kongelig resolusjon *) om nedsettelse av konsesjonsgrensene 14. juli.
etter skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven for Degernes herred, Østfold fylke.

Kongelig resolusjon *) om nedsettelse av konsesjonsgrensene 14. juli.
etter skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven for Nordre Høland herred, Akershus fylke.

Kongelig resolusjon.

14. juli.

I. Det ved kgl. resolusjon av 16. juni 1933 fastsatte nattillegg for vegoppsynsmenn forhøyes med virkning fra 1. juli 1949 fra kr. 2 til kr. 4 pr. natt med tillegg av kr. 2 pr. natt for mulig overnatting i kjøpstad eller ladested.

II. Til de gjeldende grunnsatser for vegoppsynsmenns kostgodtgjørelse og nattillegg beregnes samme prosentvise tillegg som til enhver tid gjelder for tilsvarende satser i regulativet for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse.

Kongelig resolusjon.

14. juli.

Kgl. resolusjon om bestemmelser om luftfart av 22. april 1932 med endringer ved kgl. resolusjoner av 16. mai 1935, 11. desember 1936, 27. juni 1947 og 6. mai 1949, avsnitt H, punkt 6 b gis følgende ordlyd:

«For utstedelse av sertifikater og beviser kr. 10, dog for utstedelse av elevbevis og instrumentbevis kr. 5. For tillatelser gitt med hjemmel i lov om luftfart av 7. desember 1923 § 25 c og for tillatelser til å drive utdanning av seilflygere erlegges ingen betaling. For utvidelse, samt forlengelse og fornyelse av gyldighetstiden kr. 5. Foretas utvidelsen samtidig med en forlengelse eller fornyelse, betales bare ett gebyr.

For utferdigelse av nytt sertifikat eller bevis til erstatning for et bortkommet, betales kr. 10.»

Gebyrenes gjøres gjeldende fra 1. juli 1950.

Kongelig resolusjon. *)

14. juli.

Med hjemmel i § 10 i mellombels lov av 30. juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd fastsettes:

§ 1. Den taushetsplikt som er pålagt tjenestemenn i Statens pris- og rasjoneringsinspeksjon etter § 12 i lov av 9. juli 1948 om opphalding av pris- og rasjoneringsforesegnene o. a., skal ikke være til hinder for at inspeksjonen gjør prisreguleringsmyndighetene kjent med de opplysninger og dokumenter m. v. som inspeksjonen har fått under sin virksomhet.

§ 2. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

*) Kunngj. 1. august i Lovtid. 1 nr. 31.

14. juli. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene om lover av 14. juli 1950 om 1) endring i sportellovens § 91, annet ledd og 2) tillegg til sportellovens § 90.

1. Ifølge lov av 14. juli 1950 om endring i lov om betaling for offentlige forretninger fra 4. februar 1938 skal sportellovens § 91 annet ledd heretter lyde:

«Foruten betaling etter § 90 skal *lagrette*-, doms- og skjønnsmennene ha skyss- og kostgodtgjørelse. Denne utredes til endelig utgift for staten. Ved skiftetakster som ikke styres av skiftedommeren, og når det blir oppnevnt skjønnsmenn utenfor skjønnsmannsutvalget for kommunen, skal dog skyss- og kostgodtgjørelsen utredes på samme måte som bestemt i første ledd.»

Endringen innebærer at lagrettemenn, domsmenn og skjønnsmenn heretter tilkommer fullt ut *både kostgodtgjøring for forretningsdagene og dagpenger* etter sportellovens § 90 første ledd, uten noe fradrag som hittil bestemt. Endringsloven trer i kraft *straks*, og den nye regel kommer altså til anvendelse på tjenstgjøring som finner sted (avsluttes) etter at loven er sanksjonert.

2. Ved mellombels lov av 14. juli 1950 om tillegg til § 90 i sportellova er bestemt:

I.

«Den betalinga som er fastsett i § 90 første leden i sportellova skal vera kr. 7,50.

Vedkomande departement kan gå med på at ein lagrettemann, domsmann eller skjønnsmann får høgare betaling så framt han misser si vanlege arbeidsinntekt heilt eller i nokon mon og han lyt vera borte frå arbeidet meir enn tri dagar.

II.

Denne lova gjeld frå 1. januar og ut året 1952.»

Denne tilleggsbestemmelsen gjentar i uforandret form den tilsvarende bestemmelse i midlertidig lov av 3. desember 1948 som faller bort ved utgangen av inneværende år.

14. juli. **Rundskrivelse** *) fra Samferdselsdepartementet.

Med hjemmel av lov om vegvesenet av 21. juni 1912 § 66 har departementet bestemt at § 1 i Samferdselsdepartementets (tidligere Arbeidsdepartementets) forskrifter av 3. juni 1942 i henhold til motorvognloven skal gis tilsvarende anvendelse på alle kjøretøyer og redskaper som skal kunne brukes på riksveg, herunder plass eller bru på sådan veg.

*) Kunngj. 3. august i Lovtid. 1 nr. 32.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Øy- 14. juli.
mark herred, Østfold fylke, skal holdes i band eller forsvarlig
innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Skriv **) frå Landbruksdepartementet om at det i Budal 14. juli.
herad, Sør-Trøndelag fylke, skal vera forbode å sleppa graoksar på
sambeite, her medrekna sambeite på innmark, såframt oxen ikkje
har fått premi eller er godkjend på utstilling eller utvalssjå, med
domar oppnemnd av Landbruksdirektøren.

**Skrivelse fra Justisdepartementet om at departementet har god- 15. juli.
kjent vigselformular til bruk i Alesunds Frimisjons
Menighet.**

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om fyresegner om freding 15. juli.
av elg og hjort og ymse fuglar i Rogaland fylke.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om at totalfredinga av 15. juli.
mår ikkje skal vera til hinder for at mår kan fellast i Vegårdsh-
ei herad, Aust-Agder fylke i tida 1. desember 1950 til utgangen
av januar 1951.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at tiur, røy, orr- 15. juli.
hane, orrhøne og rugde skal være fredet det hele år i Troms
fylke.

Skriv *) frå Samferdselsdepartementet om motorvognkøyring 15. juli.
på vegen Eikelandssosen—Fusa—Mundheim i Hordaland.

Rundskrivelse*)** fra Riksskattestyret til ligningsmyndighetene. 17. juli.
Om midlertidig lov om begrensning av adgangen
til å kreve fradrag ved inntektsligningen for
utgifter til reparasjon og utbedring av byg-
ning, kai, kraftanlegg, damanlegg og
tribuner.

I henhold til fullmakt fra Finansdepartementet med hjemmel i
lov av 14. juli 1950 § 3 har Direktøren for skattevesenet utferdiget
følgende forskrifter for føringen av de skattepliktiges regnskaper og
de legitimasjoner som kreves:

*) Kunngj. 3. august i Lovtid. 1 nr. 32.

**) Kunngj. 9. august i Lovtid. 1 nr. 33.

***) Kunngj. 1. august i Lovtid. 1 nr. 31.

17. juli.

I.

Skattepliktige som fører regnskap skal fra 1. august 1950 til 31. desember 1951 ved bokføring av utgifter til vedlikehold, reparasjoner, ombygging eller annen utbedring av bygning m. v. og ved nybygging innrette sin bokførsel slik:

Alt nybyggingsarbeid utført før 1. august 1950 bokføres pr. 31. juli 1950. På samme måte bokføres alt inntil 31. juli 1950 utført vedlikeholds- og reparasjonsarbeid vedrørende bygning. Dette gjelder uten hensyn til om vedkommende arbeid er avsluttet eller ikke. Bokføringen finner sted på de konti som bedriften vanligvis bruker for kontering av slike utgifter. Det må ved regningsarbeid innhentes faktura over utført arbeid inntil 1. august 1950 hos utførende entreprenør eller håndverker. Det samme gjelder ved anbudsarbeid, i den utstrekning det er mulig. Fakturaen påføres vedkommende entreprenørs eller håndverkers bevitnelse for at arbeidet er utført før denne dag.

Det opprettes pr. 1. august følgende nye konti:

1. Konto for reparasjon og vedlikehold av bygning (kai, kraftanlegg, damanlegg, tribuner) etter 31. juli 1950, eventuelt oppdelt i sam-svar med bedriftens kontoplan.
2. Konto for nybygging etter 31. juli 1950 (bygning, kai, kraftanlegg, damanlegg, tribuner), eventuelt oppdelt som angitt under 1.

Reparasjon og vedlikehold og nybygging som utføres etter 31. juli 1950 inntil 31. desember 1951, må ikke føres på andre konti i regnskapet.

Uttak av egne materialer og arbeidsytelser med eventuelle tillegg for faste omkostninger i forbindelse med byggearbeid skal enten overføres til kontiene etter hvert, eller føres opp fortløpende i egen bok, som må inneholde summeringskolonne. Ved månedens slutt skal summene bokføres over konto for reparasjon og vedlikehold eller over konto for nybygging.

Skattepliktige som berøres av disse bestemmelser og som har lager av rasjonerte byggematerialer, må ta opp særskilt fortegnelse over størrelsen av dette lager pr. 31. juli 1950. Tilsvarende lageropptak må finne sted ved regnskapsårets utgang, og pr. 31. desember 1951. Begge opptak må sendes inn sammen med selvangivelsen.

Ved årsoppgjøret skal reparasjons- og vedlikeholdsutgifter på bygning etter 31. juli 1950 og inntil 31. desember 1951 (saldo på den under 1 nevnte konto) oppføres som egen post i den vinnings- og tapskonto som sendes ligningsmyndighetene. Nybygninger utført etter 31. juli 1950, men før 31. desember 1951, oppføres som egen post i den status som sendes med selvangivelsen.

Sammen med årsregnskapet skal innsendes til ligningsmyndighetene en utskrift av forannevnte to konti når kontienes utvisende til-

sammen ikke overstiger kr. 5 000 for vedkommende år. 17. juli. Utskriftene må inneholde opplysninger om innkjøpte (medgåtte) materialer, utbetalt (medgått) arbeidslønn m. v. For rasjonerte bygningsmaterialer må også kvantum oppføres. Er arbeidet utført av utenforstående håndverker eller entreprenør, må utskriftene baseres på de mottatte løpende avregninger over utført arbeid og andre utgifter som er kommet til under arbeidets gang. Ved utarbeidelsen av utskriftene må den skattepliktige gå tilbake til bilagene hvis teksten i bokholderiet ikke har vært tilstrekkelig opplysende. Materialkjøp av samme slag vedrørende samme arbeid kan eventuelt trekkes sammen og oppføres i ett beløp. Dette gjelder også arbeidslønn vedrørende samme arbeid. Utskriftene skal summeres og vise de samme totalsummer som regnskapet. Dessuten skal det for de arbeider som krever særskilt tillatelse fra forsyningsmyndighet, sendes inn gjenpart av brev fra vedkommende forsyningsmyndighet som har gitt tillatelsen, eller bekreftelse fra vedkommende forsyningsmyndighet over utstedte materialanvisninger. Hvis ovennevnte legitimasjoner ikke kan framlegges, må det gis opplysning om anvisningenes og/eller innvilgningsbrevens nummer, dato og hvilken myndighet som har utstedt dem.

Hvis summen av forannevnte to konti overstiger kr. 5 000, forlanges det ikke at utskrift av kontiene legges ved selvangivelsen. Den skattepliktige må imidlertid sørge for at bilagene til kontiene er ordnet på en lett tilgjengelig måte og at det framgår tydelig av disse hvilke arbeider de gjelder, slik at en ved bokettersyn eller kontroll fra forsyningsmyndighetenes side på grunnlag av byggetillatelse og innvilgningsbrev for materialer kan kontrollere at gjeldende rasjoneringsforskrifter ikke er overtrådt. For de arbeider hvor det kreves særskilt tillatelse fra forsyningsmyndighet (byggeløyve/anvisning), må det oppbevares gjenpart av brev fra vedkommende forsyningsmyndighet som har gitt tillatelsen, eller bekreftelse fra vedkommende forsyningsmyndighet over utstedte materialanvisninger. Hvis ovennevnte legitimasjoner ikke kan legges fram, må det gis opplysning om anvisningenes og/eller innvilgningsbrevens nummer, dato og hvilken myndighet som har utstedt dem.

En vil bemerke at lovens bestemmelser gjelder fra 14. juli 1950 da loven trådte i kraft. En har imidlertid av praktiske grunner funnet at bestemmelsene om lageropptelling og bokføring først kan gjennomføres fra utgangen av juli måned 1950.

II.

Skattepliktige som ikke fører regnskap, må legge ved selvangivelsen en oppstilling over alle utgifter i forbindelse med reparasjon og vedlikehold av bygning m. v. og en oppstilling over

17. juli. oppførte nybygg (kai, kraftanlegg, damanlegg, tribuner som kreves gjort til gjenstand for avskrivning) etter 14. juli 1950 og inntil 31. desember 1951. Oppstillingene utarbeides på grunnlag av kronologiske noteringer eller bilag, ordnet etter datum. Det er ikke nødvendig å sende inn bilagene, men disse må oppbevares velordnet for senere kontroll. Oppstillingene må inneholde opplysninger om innkjøpte materialer, utbetalt arbeidslønn m. v. For rasjonerte materialer må også kvantum oppføres. Er arbeidet utført av utenforstående håndverker eller entreprenør, må oppstillingene utarbeides på grunnlag av de mottatte løpende avregninger over utført arbeid og andre utgifter som er kommet til under arbeidets gang. Materialkjøp av samme slag vedrørende samme arbeid kan eventuelt trekkes sammen og oppføres i ett beløp. Dette gjelder også arbeidslønn vedrørende samme arbeid. For de arbeider hvor det kreves særskilt tillatelse fra forsyningsmyndighet, må det sendes inn gjenpart av brev fra vedkommende forsyningsmyndighet som har gitt tillatelsen, eller bekreftelse fra vedkommende forsyningsmyndighet over utstedte materialanvisninger. Hvis ovennevnte legitimasjoner ikke kan legges fram, må det gis opplysning om anvisningenes og/eller innvilgningsbrevens nummer, dato og hvilken myndighet som har utstedt dem.

Hvis den skattepliktiges utgifter til reparasjon og vedlikehold samt nybygg tilsammen overstiger kr. 5 000 for vedkommende år og spesifikasjonen vil omfatte et stort antall poster, kan det i stedet for fullstendig oppstilling over medgåtte utgifter legges ved en redegjørelse for hvilke større arbeider som er utført med angivelse av hva disse har kostet og hva som er medgått av rasjonerte materialer og arbeidslønn. I alminnelighet bør det i slike tilfelle redegjøres for hvert arbeid som må ses som en enhet og har kostet over kr. 1 000. Også her må det for de arbeider hvor det kreves særskilt tillatelse fra forsyningsmyndighet, sendes inn gjenpart av tillatelse eller bekreftelse over utstedte materialanvisninger eller opplysning om anvisningenes og/eller innvilgningsbrevens nummer m. v.

Hadde den skattepliktige lager av rasjonerte byggematerialer, må han ta opp fortegnelse over dette lager pr. 31. juli 1950. Tilsvarende lageropptak må finne sted ved regnskapsårets utgang samt pr. 31. desember 1951. Oppgave over lagrene på begge tidspunkter innsendes sammen med selvangivelsen.

III.

Disse forskrifter gjelder ikke i tilfelle hvor inntekten av vedkommende eiendom (boligeiendom eller gårdsbruk) blir beregnet av ligningsmyndighetene etter en fastsatt prosent, og hvor det derfor er uten betydning for ligningen hvilke reparasjonsarbeider m. v. som er utført i årets løp.

Det understrekes at utgifts- eller avskrivningsfradrag vil bli nektet for et arbeids samlede kostende når det er brukt rasjonerte byggematerialer uten tillatelse. I forbindelse med kontroll av bestemmelsene kan ligningsmyndighetene søke nødvendig bistand hos forsyningsmyndighetene. Saker som volder tvil, bør forelegges disse.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om at bygningsloven skal gjelde for et område i Nord-Odal herred, Hedmark fylke.

Skriv *) frå Sosialdepartementet um nye helseforesegner for Aseral herad, Vest-Agder fylke.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Skipfører Otto M. Larsens og hustru Anne Marie Larsens legat til trengende sjøfolk på Tjøme», opprettet ved Agnes Thorborg Larsens testament av 25. oktober og 4. november 1947.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om ny vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Brattvær herred, Møre og Romsdal fylke.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om endring i §§ 1 og 2 i gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Arendal.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om ny vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Malvik herred, Sør-Trøndelag fylke.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om løyve til å nytta gift til fangst av rovdyr i Møre og Romsdal fylke.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fridthjov og Aagot Anderssens Legat» til stipendier til musikalsk ubemidlet ungdom for yrkesmessig utdanning i musikk, opprettet av Fridthjov og Aagot Anderssens arvinger i henhold til skriv av 20. mars 1943.

Stadfesting av Sosialdepartementet på «Ole K. Bjørks legat» til lekmannsverksemd i Fortunsdalen, skipa ved testament av 5. juli 1938.

*) Kunngj. 3. august i Lovtid. 1 nr. 32.

19. juli. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Dr. Nils Henrichsen og hustru Anna Henrichsens legat» til medisinske studenter til hjelp ved deres studium og til fremme av legevitenskapelig arbeid ved universitetet i Bergen, opprettet ved fru Anna Henrichsens testamenter av 19. juli 1944 og 9. januar 1948.
19. juli. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Skreddermester G. Mønster og hustrus legat» til trengende i Håndverkernes Aldershjem 1, Kaigaten, Bergen, opprettet ved fru Anna Henrichsens testament av 19. juli 1944.
19. juli. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Enok O. Simonæs's legat for håndverkere i Ålesund», opprettet ved testament av 6. februar 1936.
19. juli. **Skrivelse** *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om ny vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke.
19. juli. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om tillatelse til å nytte veronal til fangst av rev i Flå herred i Buskerud fylke.
20. juli. **Skrivelse** **) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 8 for Strømsgodset bygningsdistrikt i Skoger herred, Vestfold fylke.
20. juli. **Skrivelse** fra Sosialdepartementet om at det fastsettes følgende instruks for sekretæren ved Statens Ernæringsråd:
- I. Sekretæren ansettes av Sosialdepartementet, Helsedirektoratet etter innstilling av Statens Ernæringsråd. Ansettelsen skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder for offentlige tjenestemenn etter loven om offentlige tjenestemenn, og etter det alminnelige lønnsregulativ. For stillingen gjelder de alminnelige bestemmelser for offentlige tjenestemenn om aldersgrense, ferie, kontortid o. l.
 - II. Sekretæren har etter formannens nærmere bestemmelser ledelsen av den daglige virksomhet ved Ernæringsrådets kontor etter de retningslinjer som til enhver tid trekkes opp av rådets arbeidsutvalg. Han skal formidle kontakten mellom de norske fagmyndigheter og de Forente Nasjoners Ernærings- og Landbruksorganisasjon (FAO) og sørge for at de norske rapporter til FAO blir utarbeidet og avsendt i rett tid. Herunder skal sekretæren sørge

*) Kunngj. 9. august i Lovtid. 1 nr. 33.

**) Kunngj. 3. august i Lovtid. 1 nr. 32.

for den nødvendige kontakt med Utenriksdepartementet og de ansvarlige fagdepartementer, og han fører etter konferanse med formannen den korrespondanse med FAO som følger av det faglige samarbeid. Sekretæren er ansvarlig for at de norske fagmyndigheter blir holdt tilstrekkelig underrettet om virksomheten i FAO.

III. Sekretæren skal drive opplysningsarbeid om virksomheten i FAO og om spørsmål av betydning for folkeernæringen i Norge, f. eks. ved å skrive artikler i fagpressen, holde foredrag o. l.

IV. Sekretæren kan pålegges å delta i internasjonale møter i FAO og nærstående organisasjoner.

V. Sekretæren fungerer som sekretær for Ernæringsrådet, dets arbeidsutvalg og formann. Han forbereder de enkelte saker og forelegger den for rådet, resp. utvalget eller formannen. Det påhviler sekretæren etter formannens nærmere bestemmelser å gjennomføre de vedtak som blir gjort i møter av rådet og arbeidsutvalget. Han skal også sørge for kontakten mellom disse to organer og spesialutvalgene på de forskjellige fagområder.

VI. Sekretæren utarbeider forslag til budsjett for Statens Ernæringsråd og forelegger dette for rådets arbeidsutvalg før det sendes Sosialdepartementet.

VII. Sekretæren sørger for at Ernæringsrådets regnskap er à jour til enhver tid og at årsregnskap blir avgitt i rett tid til overordnet myndighet, Sosialdepartementet, Helsedirektoratet. Viser det seg i budsjettåret at overskridelse blir nødvendig, eller inntreffer det tilfelle som krever uforutsette utgifter av noen betydning, skal sekretæren i god tid forut innhente uttalelse fra rådets arbeidsutvalg og samtykke fra departementet. Departementets samtykke skal i tilfelle vedlegges regnskapet i original eller bekreftet avskrift. Han disponerer, sammen med rådets formann, nestformann, eller en funksjonær ved kontoret, rådets bankkonto ved sjekker eller kvitteringer. Sekretæren er ansvarlig for kontorets kassebeholdning som aldri bør være større enn nødvendig. Han attesterer regninger og sørger for betaling av kontorets utgifter innenfor budsjettets ramme. Større utbetalinger forelegges i attestert stand rådets formann eller i dennes fravær nestformann til anvisning.

Sekretæren fører inventar- og kassasjonsprotokoll over rådets inventar og utstyr.

VIII. Sekretæren er overordnet andre funksjonærer ved kontoret, fordeler arbeidet og fastsetter arbeidsordningen. Ved ansettelse av nytt personale skal sekretæren avgi innstilling.

IX. Sekretæren må finne seg i tillegg til og endringer i denne instruks.

20. juli. **Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om tillatelse til å nytte veronal til fangst av rev i Troms fylke.

22. juli. **Skrivelse **)** fra Justisdepartementet om forhøyelse av den godtgjørelse som er bestemt for forkynnelse av dokument i Borge herred i Nordland fylke.

24. juli. **Rundskrivelse **)** fra Sosialdepartementet.

Med hjemmel i kongelig resolusjon av 20. september 1929 gjør departementet herved følgende midlertidige tilføyelse til den kongelige plakat av samme dag om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer:

I avdeling A III b 2 tilføyes i alfabetisk orden:
«Naphthylthiourea-alfa — alfanaftylltiourinstoff».

Avdeling C I 20 skal heretter lyde:

«20. Rotteutryddelsesmidler med innhold av den røde varietet av strandløk (*Bulbus Scillae*), patogene bakteriekulturer og/eller alfanaftylltiourinstoff. I henhold til § 5 i lov om rottebekjempelse av 5. juli 1946 må alle rotteutryddelsesmidler til bruk i medhold av samme lov godkjennes av Sosialdepartementet eller den det gir fullmakt. For øvrig vises til plakat av 2. mai 1930 om oppbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer § 23.»

Avdeling C I 32 skal heretter lyde:

«32. Saltblandinger til bruk for mennesker, med et innhold av jod, beregnet som jodkalium, svarende til inntil 3,5 g jodkalium på 100 kg salt, og saltblandinger til bruk for dyr (dyreførstoffer), med et innhold av jod, beregnet som jodkalium, svarende til inntil 0,15 pct. jodkalium. (I henhold til de alminnelige forskrifter i næringsmiddeloven av 19. mai 1933 må blandinger som er beregnet til mennesker, for å kunne betegnes som jodholdige, inneholde minst 1,5 g jod beregnet som jodkalium, på 100 kg salt.)

Saltblandingen må ikke inneholde andre stoffer som hører under avdeling A eller B og er merket med stjerne eller andre stoffer som må henføres til avdeling A, når innholdet av slikt stoff medfører at varen må regnes som legemiddel.»

Med hjemmel i kongelig resolusjon av 13. mars 1931 har departementet bestemt at § 23 i kongelig plakat av 2. mai 1930 om opp-

*) Kunngj. 3. august i Lovtid. 1 nr. 32.

**) Kunngj. 9. august i Lovtid. 1 nr. 33.

bevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer heretter skal 24. juli.
lyde:

«§ 23. Rottetryddelsesmidler med innhold av oppløselige bariumsalter, natriumkiselfluorid og/eller alfanaftylltiourinstoff må bare utleveres i originalpakkninger som på iøynefallende måte er merket med preparatets navn og anvendelse, trykt i sort farge på rød bunn, med giftmerke og med følgende tekst: «Forsiktig. Giftig. Må ikke tas inn.»

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om endring i § 8 i den gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Oslo. 24. juli

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om endring i § 4 i den gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Asker kommune, Akershus fylke. 24. juli.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om endring i § 3 i gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Moss. 24. juli.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om tillegg til helseforskriftene for Sandnes by, Rogaland fylke. 24. juli.

Rundskrivelse *) fra Sosialdepartementet. 25. juli.

Tannlegers forskrivning av legemidler.

Ifølge rundskriv nr. 16 av 28. mars 1949 om tannlegers forskrivning av legemidler har tannleger ikke adgang til å anvende penicillin og dettes salter til intramuskulær injeksjon.

Med hjemmel i § 3 i kgl. resolusjon av 7. januar 1949 har Helsedirektøren opphevet denne begrensning.

Tannleger kan således for ettertiden forskrive og anvende penicillin og dettes salter også til intramuskulær injeksjon.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om endring i §§ 1 og 2 i gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Sortland herred, Nordland fylke. 25. juli.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om endring i § 1 i den gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Hole herred, Buskerud fylke. 25. juli.

*) Kunngj. 9. august i Lovtid. 1 nr. 33.

25. juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om forandringer i de fastsatte avgifter for bruken av Egersund offentlig godkjente slaktehus.

26. juli. **Skrivelse** *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om ny vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Målselv herred, Troms fylke.

28. juli. **Skrivelse** *) fra Finansdepartementet.

Herved meldes at departementet med hjemmel i fullmakt i kongelig kunngjøring av 26. mai 1950 har foretatt en regulering av stempelavgiften på røyketobakk og sigaretter.

Fra og med 31. juli 1950 gjelder følgende avgiftssatser og verdiklasser for

Røyketobakk, herunder karvet skråtobakk:

kr. 0,56 pr. netto 100 gram av verdi til og med kr. 2,50	
» 0,92 —»— —»— » 3,60	
» 1,04 —»— —»— » 4,00	
» 1,16 —»— —»— » 4,40	
» 1,52 —»— —»— » 5,20	
» 1,92 —»— —»— » 6,20	
» 2,40 —»— —»— » 7,60	
» 2,96 —»— —»— » 9,20	
» 4,40 —»— av verdi over » 9,20	

Følgende avgiftsklasse for

sigaretter:

kr. 5,20 pr. 100 stk. av verdi til og med kr. 11,60 er samtidig endret til kr. 5,20 pr. 100 stk. av verdi til og med kr. 12,00.

29. juli. **Skrivelse** fra Sosialdepartementet om at departementets skrivelse av 27. desember 1949 om endring i reglement for tjenestemenn ved Sophies Minde (inntatt i Norsk Lovtidend, 2. avdeling s. 791) er tilbakekalt.

31. juli. **Skrivelse** *) fra Fiskeridepartementet.

I medhold av kgl. resolusjon av 28. juli 1937 har Fiskeridepartementet bestemt at § 52 i instruksen for kontroll og vraking av saltsild heretter skal være § 52 a og lyde:

Saltsild av norsk opprinnelse beregnet for innenlandsk konsum skal være underkastet vraking.

*) Kunngj. 9. august i Lovtid. 1 nr. 33.

Vrakingen skal foretas umiddelbart før varen leveres fra (den 31. juli. fagkyndige) grossists lager i et vrakerdistrikt. Se § 63.

Hvis saltsild blir levert fra tilvirker direkte til detaljist eller ikke fagkyndig grossist, skal den være vraket før den utbys til salgs.

Fagkyndig grossist etter denne paragraf er bare den som er godkjent som sådan av Fiskeridirektøren.

Grunnlaget for godkjenningen skal være at varen kan undergis en hygienisk og fagmessig behandling.

I forbindelse med begjæring om innenlands vraking underskriver rekvirenten en tilsvarende erklæring som ved eksportvraking, på dertil anordnet skjema.

Som ny § 52 b bestemmes:

Saltsild av utenlandsk opprinnelse beregnet for innenlandsk konsum skal før omsetning fra importør eller godkjent fagkyndig grossist finner sted, være kontrollert av norsk saltsildvraker. Denne kontroll skal fastslå om varen er frisk og sunn og egnet for omsetning til menneskeføde. Emballasjen skal være merket slik at varens opprinnelse tydelig framgår. Vrakermerket påføres ikke emballasjen for slik sild. For slik kontroll utstedes erklæring av vrakeren. Avgift for kontrollen blir å betale som for tilsvarende kvalitet av sild av norsk opprinnelse bestemt.

Meddelelse *) fra Landbruksdepartementet om jakt på rådyr i 2. aug.
kommuner i Østfold, Akershus, Hedmark, Oppland,
Buskerud, Vestfold og Telemark fylker.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om ny 2. aug.
vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Bremsnes herred,
Møre og Romsdal fylke.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om særlige åpnings- og 2. aug.
lukningstider for bevertningssteder i Meløy herred, Nordland
fylke.

Skriv *) frå Justis- og politidepartementet om kinematograf- 7. aug.
vedtekt for Nord-Aukra herad, Møre og Romsdal fylke.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om regu- 8. aug.
lering av Heimdal stasjonsområde i Tiller og Leinstrand
herreder, Sør-Trøndelag fylke, og om vedtekter i tilknytning til regu-
leringen samt vedtekter til bygningsloven for de strøk av Leinstrand
og Tiller herreder, hvor bygningsloven er gjort gjeldende.

*) Kunngj. 22. august i Lovtid. 1 nr. 34.

8. aug. **Skrivelse *)** fra Handelsdepartementet om vedtekt for salg fra offentlige steder, portrom og annen privat grunn m. v. og fra automat i Arendal.
8. aug. **Skrivelse *)** fra Handelsdepartementet om endring i § 17 i vedtekt for salg fra offentlige steder og fra portrom m. v. i Lillestrøm.
8. aug. **Skrivelse *)** fra Handelsdepartementet om vedtekt for salg fra offentlige steder, portrom og annen privat grunn m. v. og fra automat i Trondheim.
9. aug. **Skrivelse *)** fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om regulering av Staverhagen, gnr. 56, bnr. 6, Bærum herred, Akershus fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.
9. aug. **Skrivelse *)** fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om regulering av en del av gnr. 63, bnr. 2, Søndre Stovi, Bærum herred, Akershus fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.
9. aug. **Skrivelse *)** fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om regulering av område G. av Eiksmarka, Bærum herred, Akershus fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.
10. aug. **Skriv *)** frå Kommunal- og arbeidsdepartementet om vedtekt om stengjetid for utsalsstader i Tysvær herad, Rogaland fylke.
11. aug. **Lov *)¹⁾** om endring i lov om folketannrøkt.

I.

I lov om folketannrøkt av 28. juli 1949 gjøres følgende endringer:

Som nytt ledd i § 16 tilføyes:

Kongen bestemmer når vedtak om å innføre folketannrøkt kan settes i verk.

§ 18, 1. ledd skal lyde:

De kommuner som hører under folketannrøkta i vedkommende fylke skal, når det er satt i verk vedtak etter § 16, yte fylket et bidrag på kr. 5 årlig for hver person bosatt i kommunen som etter § 1 har adgang til fri behandling i folketannrøkta.

II.

Denne lov trer i kraft 1. juli 1950.

*) Kunngj. 22. august i Lovtid. 1 nr. 34.

¹⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 51. Innst. O. nr. 100. St.tid., forh. i Ot. s. 200—201; i Lt. s. 72.

Kongelig resolusjon om at det ulønte konsulat i Baltimore 11. aug.
omdannes til lønt konsulat.

Kongelig resolusjon. *)

11. aug.

Lov av 29. oktober 1948 om endring av lov 16. juli 1920 om
Universitetets lærereksamener trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon. *)

11. aug.

Lov av 30. juni 1950 om endring i lov 16. juli 1920 om Univer-
sitetets lærereksamener trer i kraft straks med virkning
for det matematisk-naturvitenskapelige fakultet.

Kongelig resolusjon. *)

11. aug.

I medhold av avsnitt II i lov av 23. juni 1950 om endring i lov
om forbud mod udlændingers fiskeri paa norsk
sjøterritorium m. v. av 2. juni 1906 bestemmes:

Lov av 23. juni 1950 om endring i lov om forbud mod udlæn-
dingers fiskeri paa norsk sjøterritorium m. v. av 2. juni 1906 trer
i kraft 1. oktober 1950.

Kongelig resolusjon om at det overensstemmende med § 9, punkt 11. aug.
1 i lov om vassdragsreguleringer av 14. desember 1917 gis godkjen-
nelse på vedtekter datert 13. juni 1950 for Øst-Telemarkens
Brukseierforening.

Kongelig resolusjon. *)

11. aug.

I medhold av lov av 6. mai 1921 nr. 3 om den militære disiplinær-
og politimyndighet fastsettes bestemmelser om disipli-
nærmyndighet i Heimevernet i samsvar med et frem-
lagt utkast.

Utkastet lyder så:

Tillegg til Disiplinærreglement for Forsvaret.

Bestemmelser om disiplinærmyndighet i Heimevernet.

1. Disiplinærreglement for Forsvaret gjelder for Heimevernets
oppsetninger med de endringer som er nevnt nedenfor.
2. For fredstid gjelder:

a) Tjenestetid.

Ved tjenestetid forstås for personell ved Heimevernet den
tid dette personell deltar eller skal delta i øvelser, tjeneste

*) Kunngj. 22. august i Lovtid. 1 nr. 34.

11. aug. eller kurser samt den tid som medgår til reiser til og fra tjenestestedet.*)

b) Refselsesmidlene (se Disiplinærreglementet § 3).

Som refselsesmidler i Heimevernet må bare anvendes:

I. Irettesettelse som kan gis i to grader:

simpel irettesettelse i enrom eller i tjenestlig skriv,
streng irettesettelse i nærvær av flere krigsmenn eller
ved opplesning på dagsorden.

Irettesettelsen gis i sømmelige og verdige uttrykk.
En alminnelig tilrettevisning er ikke å betrakte som
irettesettelse.

II. Bøter inntil kr. 500 for befal av sersjants og høyere grad og inntil kr. 100 for korporaler og menige.

Alle bøter tilfaller statskassen. Ved bestemmelse av
botens størrelse bør det tas særlig hensyn til vedkom-
mendes formuesforhold og betalingsevne.

Når bøter ilegges andre enn kvinner, skal det sam-
tidig fastsettes et antall arrestdager, ikke over 15, som
skal tre istedenfor bot som ikke betales. Varigheten av
sådan subsidiær arrest bestemmes etter skjønn under
vesentlig hensyn til hvor mange dagers arrest antas å
være passende refselse for vedkommende forseelse.

Om den subsidiære arrest gjelder det som er bestemt
i Disiplinærreglementet for Forsvaret, punkt 13, V, dog
slik at husarrest ikke kan anvendes overfor andre enn
stabsoffiserer.

III. Husarrest inntil 20 dager for stabsoffiserer og
vaktarrest inntil 20 dager for befalingsmenn av kapteins
til og med sersjants grad og for korporaler og menige.

c) Utstrekning av myndigheten til å ilegge refselse (se Disiplinærreglementet § 5).

I. Heimevernsbefal som fører områdesjefs eller høyere kommando kan ilegge undergitte korporaler og menige: irettesettelse (simpel eller streng) og bøter inntil kr. 25.

II. Heimevernsbefal som fører distriktssjefs kommando kan ilegge undergitte befal og menige:

*) Også heimevernspersonell — befal og menige — er utenfor tjenestetiden undergitt Disiplinærreglementets bestemmelser om de overtrer eller forsømmer militære tjenesteplikter eller forser seg mot militær tukt og orden, dog slik at refselsesmidlene da er irettesettelse og bøter. (Se Disiplinærloven § 1. 1. ledd, § 2 og § 3, siste ledd.)

irettesettelse (simpler eller streng) og
bøter inntil kr. 50.

11 aug.

III. Regimentsjef eller tilsvarende kan ilegge undergitte:
stabsoffiserer:

irettesettelse (simpler eller streng)

bøter inntil kr. 500 og

husarrest inntil 6 dager.

befalingsmenn av kapteins til og med sersjants grad:

irettesettelse (simpler eller streng)

bøter inntil kr. 200 og

vaktarrest inntil 12 dager.

korporaler:

irettesettelse (simpler eller streng)

bøter inntil kr. 100 og

vaktarrest inntil 12 dager.

menige:

irettesettelse (simpler eller streng)

bøter inntil kr. 100 og

vaktarrest inntil 20 dager.

IV. Distriktskommandosjef eller tilsvarende sjef kan ilegge
undergitte:

stabsoffiserer:

irettesettelse (simpler eller streng)

bøter inntil kr. 500 og

husarrest inntil 20 dager.

befalingsmenn av kapteins til og med sersjants grad,

korporaler og menige:

alle refselsr som etter punkt 2 b er anvendelige mot
dem.

Irettesettelse anvendes i alminnelighet ved første gangs forseelse såfremt forseelsen ikke er betydelig, f. eks. for upresis frammøte til tjeneste, for uorden og mindre forseelsr under tjenesten. Bøter anvendes i regelen når tidligere irettesettelse har vist seg virkningsløs samt ved grovere forseelsr som det ikke finnes nødvendig eller ikke er adgang til å refse med arrest.

3. I krigstid bortfaller de under punkt 2 for fredstid fastsatte endringer. Disiplinærreglementet for Forsvaret gjelder i krigstid fullt ut for Heimevernet som for Forsvaret ellers. Befal som fører områdesjefs eller høyere kommando i Heimevernet har disiplinærmyndighet svarende til kompanisjefs. Distriktsjef har disiplinærmyndighet svarende til bataljonssjefs. Neste trinn er lokalforsvarssjefen.

11. aug. **Bestemmelse *)** om totalfreding av moskusokse.

I medhold av § 44, II, post 2 i lov om jakt og fangst av 20. mai 1899 og kgl. resolusjon av 25. september 1931 har Landbruksdepartementet bestemt:

1. Moskusokse (hann og hunn) skal være fredet hele året for jakt og fangst.
2. Denne bestemmelse som gjelder inntil videre, trer i kraft straks.
3. Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

11. aug. **Skrivelse *)** fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om ny vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Sørfold herred, Nordland fylke.12. aug. **Skrivelse **)** fra Justis- og politidepartementet om ny politivedtekt for Oppegård herred, Akershus fylke.12. aug. **Skriv **)** frå Justis- og politidepartementet om ny politivedtekt for Gyl and herad, Vest-Agder fylke.12. aug. **Skriv *)** frå Landbruksdepartementet.

Med heimel i millombils lov frå 10. juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror, jfr. lov frå 2. august 1946, vert fastsett slike reglar om oppkrevjing m. m. av avgift på fleisk og kjøt av storfe, kalv og sau ved umsetnad frå produsent til verksemdar som ikkje går inn under Prisdirektoratets føresegner om prisutjamning:

1. Avgiftene på fleisk og kjøt av storfe, kalv og sau vert krevd opp av Omsetningsrådet eller den det gjev fullmakt.
2. Avgift på fleisk og kjøt av storfe, kalv og sau som vert levert til salslag, forhandlarar, fabrikkar eller liknande verksemdar, vert krevd opp hjå verksemda. Det same gjeld ved levering til større forbrukarar som hotell, pensjonat, kafear, sjukehus, skular og liknande. I tvilstilfelle avgjer Omsetningsrådet om ein forbrukar går inn under denne føresegna.
3. Omsetningsrådet fører tilsyn med at avgiftene vert svara etter føresegnene, og Omsetningsrådet eller den det gjev fullmakt, har tilgjenge til all bokføring, brevbyte og oppteikningar m. m. som kjem fleisk- og kjøtumsetnaden ved. Avgiftspengar som er lagt i serskilt kasse, kan kva tid som helst krevjast overlevert.

*) Kunngj. 22. august i Lovtid. 1 nr. 34.

**) Kunngj. 2. september i Lovtid. 1 nr. 35.

Dei som fører tilsynet, har plikt til å tegja om drifts- og 12. aug.
forretningstilhøve som dei vert kjende med så langt dei ikkje
etter tenestepliktene sine må melde opplysningane vidare.

4. Det er sett straff for brot på desse reglane.
5. Desse reglane trer i kraft straks. For levering til verksemdar
som går inn under Prisdirektoratets føresegnar om prisutjam-
ning, gjeld framleis føresegnene i Landbruksdepartementets
skriv av 18. desember 1946.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om regu- 17. aug.
lering av gnr. 181, bnr. 333 m. fl. av Munkerud, Nordstrand, Oslo,
og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om opphevelse av tilleg- 17. aug.
get til punkt 6 i helseforskrifter for Halden.

Bestemmelse **) om at tuberkulinnegative ikke må 18. aug.
settes til arbeid i anstalt hvor smitteførende
tuberkuløse forpleies eller i institusjon som
beskjeftiger seg med tuberkulosedagnostikk
eller arbeider med tuberkelbasiller.

(Gitt av Sosialdepartementet i henhold til lov nr. 16 av 12. desember
1947 § 13 og kongelig resolusjon av 20. august 1948.)

I medisinal anstalt hvor smitteførende tuberkuløse forpleies,
må ingen settes til arbeid før tuberkulinprøve — eventuelt etter BCG-
vaksinasjon — viser positiv reaksjon. Det samme gjelder i institusjon
som driver tuberkulosedagnostikk eller arbeider med tuberkel-
basiller.

Hvorvidt en anstalt eller institusjon går inn under denne be-
stemmelse, avgjøres i tvilstilfelle av departementet.

Dersom anstaltens eller institusjonens leder finner det forsvarlig
og vaksinasjon blir iverksatt med en gang, kan tuberkulinnegative
settes til arbeid. Er lederen ikke lege, skal han dog på forhånd inn-
hente samtykke hertil fra lege.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Skriv *) frå Justis- og politidepartementet om auke av godt- 18. aug.
gjersla for forkynningar av dokument i Herøy, Sande og
Rovde herader i Møre og Romsdal fylke.

*) Kunngj. 2. september i Lovtid. 1 nr. 35.

**) Kunngj. 6. september i Lovtid. 1 nr. 36.

20. aug. **Skrivelse*)** fra Sosialdepartementet om serologisk undersøkelse av svangre m. v.

Med hjemmel i lov nr. 4 av 12. desember 1947 om åtgjerder mot kjønns sykdommer har departementet bestemt:

Lege som undersøker svanger kvinne eller som yter hjelp ved fødsel eller abort plikter straks å ta blodprøve for serologisk undersøkelse med mindre slik prøve allerede er tatt under svangerskapet og det ikke er grunn til å tro at vedkommende i mellomtiden er blitt kjønns syk.

Jordmor som undersøker svanger kvinne plikter å pålegge denne snarest å henvende seg til lege (eventuelt helsestasjon)) for taking av blodprøve for serologisk undersøkelse. Jordmor som yter hjelp ved fødsel eller abort plikter å sørge for at slik blodprøve blir tatt. Om fritak for plikten gjelder det samme som for leger, se ovenfor.

22. aug. **Forskrifter**)** vedrørende vognmateriell m. v. som skal nyttes til ervervsmessig transport med motorvogn i rute eller som turbuss.

(Utferdiget av Samferdselsdepartementet med hjemmel i motorvognlovens § 7.)

Ved siden av Samferdselsdepartementets forskrifter av 3. juni 1942 gjelder følgende forskrifter for busser som skal nyttes til rutekjøring eller turkjøring, samt videre for kombinerte rutevogner og for godsroutevogner i den utstrekning de høver.

1) *Forhåndsapprobasjon av rutevogner og turbusser.*

Ruteinnehaver og bevillingshaver for turbuss skal for ny buss eller for ny kombinert vogn som aktes nyttet i rutekjøringen, sende tegning med spesifikasjoner og akseltrykkberegning i 3 eksemplarer til fylkets vegsjef før bygging av karosseri tar til. For ny godsroutevogn sendes melding om vognens største akseltrykk i lastet stand og om den største bredde til fylkets vegsjef. Hvis vognen etter de gitte oppgaver kan nyttes for den rutekjøring det gjelder, sender vegsjefen det ene eksemplar av tegningen tilbake til innehaveren med skriftlig forhåndsapprobasjon for så vidt største akseltrykk og bredde angår. Videre tar vegsjefen samtidig forbehold om at vognen må bygges og utstyres overensstemmende med motorvognloven og de med hjemmel i denne lov utferdigede forskrifter. Det annet eksemplar av tegningen sendes med gjenpart av forhåndsapprobasjonen

*) Kunngj. 14. september i Lovtid. 1 nr. 37.

**) Kunngj. 2. september i Lovtid. 1 nr. 35.

til Statens bilsakkyndige. For godsroutevogn forholdes overensstem- 22. aug.
mende med det som foran er anført i den utstrekning det høver.

Ruteinnehaver og bevillingshaver for turbuss som akter å anskaffe brukt rutevogn, sender melding herom med fornødne opplysninger til vegsjefen, som i samråd med den bilsakkyndige avgjør hvorvidt — og i tilfelle på hvilke vilkår — den kan nyttes i rutekjøringen.

2) Akseltrykk, overheng m. v.

Forakseltrykket skal være minst 20 % av vognens totalvekt fullt lastet.

Overhenget regnet fra bakakselsentret skal ikke overstige 60 % av vognens akselavstand. For 3-akslede biler regnes akselavstanden og overhenget fra midtpunktet mellom de to bakaksler.

3) Førerplassen m. v.

Førerplassen må være anordnet slik at passasjerer eller last ikke kommer inn på den plass som føreren trenger. Heller ikke må førerens oversikt over kjørebane hindres eller vanskeliggjøres.

Frontruten skal utstyres med automatisk vinduspusser og om mulig med håndpusser. Vinduspusserne skal kunne holde ren en så stor del av frontruten at føreren har tilstrekkelig oversikt over vegbanen. Frontruten skal videre være forsynt med en effektiv anordning til å forhindre dugging i kaldt vær. Om mulig skal sidevinduene ved føreren forsynes med en liknende anordning.

Føreren skal beskyttes mot solblending forfra, samt mot reflekser i frontruten fra lys som kommer bakfra.

Utvendig på kjøretøyets venstre side skal anbringes et speil, som gir oversikt over trafikk som kommer bakfra. Føreren skal også kunne iaktta den indre del av kjøretøyet ved et hensiktsmessig anbrakt speil.

4) Retningsvisere.

På begge sider av vognen skal det anbringes retningsvisere, som er synlig så vel forfra som bakfra, både i dagslys og i mørke.

5) Motoren og drivstoffsystemet.

Motoren skal på en betryggende måte være isolert fra passasjerrommet av hensyn til brann, varme eller gasser. Eksosrøret skal munne ut bak kjøretøyet på venstre side så eksosgassen går til venstre. Eksosrøret kan også ha utløp bak over karosseriet når

22. aug. munningen føres opp i takhøyde. Eksosgassen må ikke komme inn i karosseriet.

Bensinbeholder som rommer mere enn 3 liter, må ikke plasseres under motorpanseret eller inn til motoren eller i mindre avstand enn 0,3 m fra noen del av eksossystemet foran lyddemperen. Brenseltanken må ikke ha sin plass inne i vognen med mindre den er helt atskilt fra passasjerrommet ved en kappe av metall, og innrettet således at brenselet i tilfelle av lekkasje ikke kan renne inn i passasjerrommet, men har avløp til vegbanen. Påfyllingsrør til brenselbeholder som rommer mer enn 3 liter skal munne ut utenfor karosseriet og minst 20 cm fra en døråpning. Det må sørges for at brensel som spilles ved påfyllingen ikke kan trenge inn i vognen, men føres til vegbanen.

Til vogn som er innrettet for flere enn 8 passasjerer, skal høre ett eller to brannslukningsapparater av en av Vegdirektøren godkjent type. Dette (disse) skal alltid være i driftsferdig stand og anbringes på et synlig sted, lett tilgjengelig for føreren. Denne plikter å kjenne til hvordan apparatet brukes. Videre skal slike vogner være utstyrt med en elektrisk håndlampe med tilstrekkelig lang kabel for tilkobling til bilens lysanlegg eller også skal føreren ha en brukbar elektrisk lommelykt.

6) *Oppvarming.*

Karosseriet skal kunne oppvarmes ved hjelp av en anordning som må være lukket, røkfri og brannsikker. Føres eksos gjennom karosseriet for oppvarming, skal rørene m. v. være heltrukne og helsveisede og omgitt av en perforert plate.

7) *Ventilasjon.*

Et tilstrekkelig antall vinduer på hver side skal kunne holdes åpne i ventilasjonsøyemed. Dessuten skal vognen være utstyrt med tilfredsstillende ventilasjonssystem som er således innrettet at det ikke oppstår undertrykk i karosseriet.

8) *Fartsmåler.*

Ved førerplassen skal være anbrakt en tilfredsstillende fartsmåler (speedometer) som må være i fullt brukbar stand og som ikke må avkobles.

9) *Inn- og utgang.*

Dører for inn- og utgang skal være anbrakt på kjøretøyets høyre side. De skal være utstyrt med håndtak e. l. for å lette inn- og utstigning for passasjerene. Døråpningen skal ha en fri bredde av minst 0,7 m og en fri høyde av minst 1,6 m. Busser for mer enn

40 passasjerer i forstadstrafikk skal ha minst to dører som foran 22. aug. omhandlet. Dører som slår utover skal være sikret mot ufrivillig åpning under vognens gang.

10) Nødutgang.

Personrutebil og turbuss skal ha nødutgangsdør på venstre side og anbrakt i god avstand fra inngangsdøren. Ingen av utgangene må være avlåst eller på annen måte sperret. Nødutgangsdøren skal være konstruert slik at den slår utover og ikke kommer i beknip hvis karosseriet deformeres, f. eks. under en grøftekjøring. Da det dreier seg om en nødutgangsdør som normalt ikke skal benyttes, behøver den ikke å gå helt ned til golvet. Det kan også settes et stolsete ved siden av den.

Er rutebil eller turbuss registrert for mindre enn 40 passasjerer, kan det istedenfor nødutgangsdør godtas vinduer med en fri åpning av minst 0,6 m i høyden og 0,75 m i bredden i bilens bakre side eller ett på hver side i kjøretøyets bakre del. Disse vinduer skal være av knusbart glass. Foran dem må det ikke settes opp beskyttelsesstenger, metallnett e. l. I bakre del av passasjerrommet skal det på en lett tilgjengelig og synlig plass finnes hammer, klubbe, øks eller annet hensiktsmessig verktøy hvormed en kan slå ut glasset i nevnte vinduer, hvis dette er nødvendig. Vegdirektøren kan også godkjenne spesielle konstruksjoner av «nødutgangsvinduer», som i tilfelle kan erstatte den foran omhandlede nødutgangsdør.

11) Dimensjoner vedrørende innredningen.

I personrutebil og turbuss med midtgang skal den indre fri høyde være minst 1,9 m. Høyden kan reduseres til 1,8 m over og bakkenfor kjøretøyets bakaksel. I tilfelle den foran nevnte høyde ikke kan benyttes på grunn av lave jernbaneunderganger o. l. kan vegsjefen tillate en mindre fri høyde. I busser uten midtgang må høyden minst være 1,5 m.

For sammenhengende tvers- eller langsgående seter skal hver person ha minst 0,45 m bred plass. Ved tverrseter med midtgang kan denne bredde reduseres til 0,42 m, når setene er forskjøvet i forhold til hverandre.

Forskyvningen mellom setene må minst være 0,15 m. Midtgangens minste bredde i setehøyde må være 0,3 m og målt på toppen av ryggene 0,35 m. Minste avstand mellom seteryggene skal være 0,75 m, helst mere hvis ryggene er tykke. Hvis ryggene er særlig tynne, så det blir bedre plass for knærne, kan ryggavstanden reduseres til 0,72 m (bør ikke tillates på langruter). Stolene skal være

22. aug. bekvemme og forsynt med trekk, som er lett å holde rent. Løse stoler (klappstoler) må ikke anvendes.

For hver ståplass beregnes en fri golvflate av minst 0,2 m². Ståplass må ikke anvendes foran sitteplass med mindre avstand til denne enn 0,15 m. Ved ståplasser skal det anbringes stropper eller håndtak i nødvendig utstrekning.

Golv, tak og vegger skal være tette og hensiktsmessig utstyrt for renhold.

Vognen skal være utstyrt med tilfredsstillende belysning også av stigtrinn. Det skal være signalanordning fra passasjer til fører (resp. konduktør).

Åpne vogner skal være utstyrt med solid, tett kalesje med gode sidetrekk.

For bagasje, pakker o. l. skal søkes innrettet tilstrekkelig og hensiktsmessig plass uten vesentlig ulempe for passasjerene.

Bagasjeplass på taket skal være forsynt med hensiktsmessig rekkverk, vanntett presenning og tilfredsstillende atkomst ved tilstrekkelig bred stige forsynt med håndtak.

12) Skilte, oppslag og reklame.

Utvendig over eller under frontruten skal anbringes et skilt som tydelig angir rutens navn (strekning). Så vidt mulig skal dette skilt være synlig i mørke.

Vognen skal ha skilt med: «Forstyrr ikke vognføreren», «Største passasjerantall», «Røkning forbudt» i avdeling for ikke røkere, «Røkning tillatt» i avdeling for røkere.

Utvendig og innvendig reklame er forbudt uten særskilt tillatelse fra Vegdirektøren.

13) Godkjenning av rutevogn og turbuss.

Ingen vogn må settes inn i ruten eller i turkjøring forinnan den er godkjent av vegsjefen eller i dennes sted av den bilsakkyndige, jfr. punkt 1. Det må innhentes særskilt tillatelse for vogner med et større akseltrykk fullt lastet enn 2 000 kg og med større bredde enn 2,2 m, samt for bruk av tilhenger (tilhengerslede) som fullt lastet veier mere enn 1 000 kg eller som er bredere enn motorvognen og mere enn 1,9 m bred. Jfr. Samferdselsdepartementets forskrifter av 3. juni 1942, § 1 og § 12.

Videre må Statens bilsakkyndige før godkjenning for registrering gis, ha forvissnet seg om at den svarer til de fordringer som er anført i punktene 2—12 foran.

Under vognens bruk kan vegsjefen og Statens bilsakkyndige når som helst foreta fornyet undersøkelse av vognens tilstand og utstyr m. v. og i tilfelle gi pålegg om endringer eller utbedringer.

14) *Vedlikehold og renhold av rutevogn og turbuss.* 22. aug.

Vogner med alt tilbehør skal til enhver tid holdes i god stand.

Vognene skal holdes godt rene og utluftet. Golvet må vaskes minst hver dag. Seter og vegger må daglig tørkes med en fuktig klut. Dessuten må vinduene til enhver tid holdes rene. Dette gjelder også godsrutebiler, særskilt de som anvendes til transport av levnetsmidler.

Også vognenes utvendige renhold må være tilfredsstillende.

15) *Rutevogns og turbuss' belastning og plassbestemmelser m. v.*

Vognene må ikke belastes med personer og gods utover den ved godkjenningen oppgitte grense. På føreriset og ved siden av vognføreren må ikke anbringes personer, dyr eller gjenstander på en sådan måte at kjøringen av vognen vanskeliggjøres.

Det er forbudt å la noen oppholde seg på stigbrettet eller annensteds utvendig på vognen under fart.

Berusede personer må ikke tas med.

16) *Kjøringen.*

Det skal kjøres sådan at vegen skånes mest mulig. Hjulspordannelse skal søkes unngått.

Den fastsatte største hastighet må ikke overskrides, selv om ruten er forsinket.

Når vegens tilstand er sådan at fortsatt kjøring antas å volde større skade på vegen eller medføre fare, kan vegsjefen påby midlertidig stans av rutedriften.

17) *Snøbrøyting samt sandstrøing.*

Er en bilrute etter samferdselslovens § 6 pålagt plikt til å utføre snøbrøyting og sandstrøing, skal dette utføres i sådant omfang og mot sådan godtgjørelse som fylkets vegsjef fastsetter. I mangel av enighet avgjør Vegdirektøren hvilken godtgjørelse skal ytes.

18) *Ulykker og driftsuhell.*

Rapport om ulykker og driftsuhell av betydning skal avgis uoppholdelig til Statens bilsakkyndige i vedkommende distrikt og til vegsjefen. Jfr. også trafikreglenes § 45 om melding til politiet.

19) *Pålegg fra vegsjefen eller fra Statens bilsakkyndige.*

Enhver forespørsel fra vegsjefen og Statens bilsakkyndige vedrørende rutedriften eller turkjøringen skal besvares omgående, like som alle pålegg fra disse straks må etterkommes.

24. aug. **Skrivelse** *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om forandring av murtvangsgrensen i strøket Kampen i Stavanger.

25. aug. **Kongelig resolusjon.**

1. Det fastsettes følgende dietsatser for utenriktjenestemenns tjenestereiser i Tyskland:

Tjenestegruppe 1 — 2 kr. 70,00 pr. døgn

» 3 — 4 » 60,00 » »

» 5 — 6 » 50,00 » »

» 7 — 10 » 40,00 » »

2. Satsene gjøres gjeldende fra 1. juli 1950.

25. aug. **Kongelig resolusjon** *) om nedsettelse av konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven for Sigdal herred, Buskerud fylke.

25. aug. **Kongelig resolusjon** *) om sams sauesanking i beitefeltet Langenes, Klo og Høidalshiene i Øksnes og Langenes herreder, Nordland fylke.

25. aug. **Kongelig resolusjon.**

Lensmannsbetjentenes Landslag anerkjennes som forhandlingsberettiget etter lov av 6. juli 1933 nr. 12, § 2 jfr. § 3.

25. aug. **Kongelig resolusjon** om regler for nedsettelse eller hel ettergivelse av avgift på skipstonnasje og skipsfrakter.

På søknad kan Avgiftsstyret helt eller delvis ettergi avgift for enkelte skip:

1. Når Avgiftsstyret finner at fraktene for skip på tidscertepartier i løpet av vedkommende budsjettår ikke har gitt dekning for de av Avgiftsstyret godkjente vanlige driftsutgifter, heri innbattet den skattemessig tillatte amortisasjonsprosent på normalverdier for ny tonnasje ansatt overensstemmende med Riksskattestyrets veiledende regler.

2. Når Avgiftsstyret finner at skip på reisebasis og skip i linjefart i samme tidsrom ikke har oppnådd større frakter, omregnet til tidscertepartibasis, enn nevnt under 1.

Til driftsutgifter regnes vanlig megler- og agentkommissjon, vanlige administrasjonsomkostninger og alle tvungne avgifter. Derimot ikke tonnasje- og fraktavgift til staten ifølge lov av

*) Kunngj. 2. september i Lovtid. 1 nr. 35.

28. juni 1948, ikke renter og skatter og heller ikke amortisa- 25. aug.
sjon utover den som er nevnt ovenfor.

3. Når Avgiftsstyret finner at differansen mellom et skips faktisk oppebårne frakt (eventuelt omregnet på tidscertepartibasis) og de utgifter som er definert i punkt 1, alle forhold tatt i betraktning, ligger nær ovennevnte grenser.

4. Avgiftsstyrets skjønnsmessige avgjørelse er bindende og kan ikke prøves av domstolene.

5. Disse regler kan, om det viser seg hensiktsmessig, forandres eller suppleres.

6. Disse regler trer i kraft straks.

I tilfelle hvor Avgiftsstyret ved utløpet av vedkommende budsjettår etter søknad finner at avgift i henhold til ovenstående regler helt eller delvis bør ettergis, skal de avgiftsbeløp som vedkommende rederi har betalt for meget refunderes rederiet.

Også i løpet av budsjettåret kan etter skjønn Avgiftsstyret nedsette eller ettergi avgiften for skip som er bundet til certepartier hvis frakter ikke kan ventes å gi et bedre driftsresultat enn omhandlet i punktene 1 og 3. Likeså kan styret etter sitt skjønn nedsette eller ettergi avgiften når et så dårlig driftsresultat må ventes fordi skipet har lidd store tidstap p. g. a. havarier eller andre drifts-avbrudd.

Kongelig resolusjon.

25. aug.

1. § 2 i Instruks for Forsvarsrådet, fastsatt ved kgl. resolusjon av 18. april 1947 endres derhen at i oppgaven over de faste medlemmer går «Sjefen for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet» ut og erstattes med «Sjefen for Handelsdepartementet».

2. Siste setning i samme paragraf går ut og erstattes med «Sekretær for rådet avgis av Forsvarsdepartementet».

Skrivelse fra Justisdepartementet om at departementet har god- 25. aug.
kjent vigselformular til bruk i Herre Frie Misjonsmenighet «Betel».

Skrivelse *) fra Fiskeridepartementet om generelle krav 28. aug.
til hermetikkfabrikker som søker opptakelse i Fiskeridirektørens register over norske hermetikkfabrikker.

I medhold av kgl. resolusjon av 16. desember 1949 har Fiskeridepartementet bestemt at bestemmelser av 22. desember 1949 om

*) Kunngj. 6. september i Lovtid. 1 nr. 36.

28. aug. generelle krav til hermetikkfabrikker som i medhold av § 5 i «Reglement av 22. januar 1932 for merking av hermetisk nedlagte fiskevarer» skal anmelde sin virksomhet til Fiskeridirektøren, heretter skal lyde:

I. *Anmeldelse til firmaregisteret.*

Før opptakelse i hermetikkregisteret må det legitimeres at virksomheten er anmeldt til firmaregisteret med opplysning om når og til hvilket firmaregister anmeldelse er skjedd.

II. *Maskinelt utstyr m. v.*

1. *Dampkjel.*

Denne må være av typen høytrykkskjel og godkjent av Statens Kjellkontroll. Kapasiteten må være så stor, at damptilførselen til autoklaver er tilstrekkelig ved toppproduksjon.

2. *Autoklaver.*

All sterilisering må skje i autoklav som er godkjent av Statens Kjellkontroll. Er varen pakket i emballasje av aluminium, må overtrykksautoklav nyttes.

Autoklaven må være utstyrt med:

- a) Manometer som viser minimum 60 pst. over sertifiseringsstrykk (kfr. kjelforskriftene).
- b) Termometer som viser fra 20° C—130° C.

For overtrykksautoklaver må rørdimensjoner og vanntrykket være slik, at nedkjøling av autoklavvannet til 25° C etter sterilisering må kunne skje på 10 min. Hvor naturlig vanntrykk ikke er tilstrekkelig, må trykkpumpe være for hånden.

3. *Falsemaskiner.*

Falsemaskinen må være i prima stand, og falsene som utføres må være tilfredsstillende, slik at disse tåler en belastning på 50 pund ved vanlig trykkprøve for blikkemballasje og 30 pund for aluminiumsemballasje. Det må ikke anvendes falsemaskin hvor boks roterer.

4. *Fabrikkens lokaler, hygieniske forhold m. v.*

Bedriften må være godkjent av det stedlige helseråd, og til enhver tid fylle de krav som stilles i de lokale helseforskrifter og i de alminnelige og spesielle forskrifter gitt med hjemmel i næringsmiddeloven.

Fabrikkens lokaler og yrkeshygieniske forhold må være i samsvar med Arbeidstilsynets forskrifter. For så vidt bedriften er pålagt å føre inspeksjonsbok, må denne være ajourført og til enhver tid til disposisjon for eventuell inspeksjon.

III. *Ledelsens faglige kvalifikasjoner.*

28. aug.

Det forutsettes at den tekniske leder av vedkommende fabrikk har de fornødne faglige kvalifikasjoner og er fortrolig med behandlingen av de vanlige hermetikkmaskiner og utstyr.

For bedømmelse av de faglige kvalifikasjoner vil undersøkelse av prøvepakking ved vedkommende fabrikk bli foretatt av Hermetikkindustriens Laboratorium som grunnlag for innstillingen på dette punkt. Prøver av denne pakking vil bli uttatt av autoriserte prøvetakere.

IV. *Dispensasjon.*

For fabrikker som allerede er opptatt i «Hermetikkregisteret» og som eventuelt ikke tilfredsstiller forannevnte krav, kan Fiskeridirektøren for et begrenset tidsrom dispensere fra ovennevnte bestemmelser når særlige forhold tilsier det.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Rør- 28. aug.
vik herred, Nord-Trøndelag fylke, skal holdes i band eller for-
svarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet om opphevelse av be- 29. aug.
stemmelsen om at kontingent til børsen i Oslo etter børslovens
§ 15 punkt c og d inntil videre skal erlegges etter en sats av kr. 8.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om at det i Rauland 30. aug.
herad, Telemark fylke, skal vera lovleg å lata vaksne graverar gå
på sambeite til 15. september og om at graverlam som er fødde
før 15. april, må kastrerast før slepping på sambeite.

Skrivelse **) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om regu- 31. aug.
lering av en del av gården Storetvedt i Fana herred, Hordaland
fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Skrivelse **) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om regu- 31. aug.
lering av en del av gnr. 40, bnr. 11, Skjold i Fana herred, Hor-
daland fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet.

31. aug.

I medhold av lov av 13. desember 1946 om omsetning av pels-
dyrskinn bestemmes at pelsdyrskinn som renses, sorteres,
lottes og takseres av Norges Pelsdyrslag skal forsynes med lagets
skinnplombe. Skal vedkommende skinn eksporteres, må plommen ikke
fjernes uten i overvær av en tollfunksjonær ved skinnets utklarering.

*) Kunngj. 6. september i Lovtid. 1 nr. 36.

**) Kunngj. 14. september i Lovtid. 1 nr. 37.

1. sept.

Oversettelse.²⁾

Lov*)¹⁾ om brigde i lov om motorvogner frå 20. februar 1926.

I lov om motorvogner frå 20. februar 1926, jfr. lover frå 6. juni 1930, 3. juni 1932, 2. juni 1933, 22. juni 1934, 21. juni 1935, 16. juli 1936, 18. juni 1938 og 7. juni 1946, vert det gjort desse brigde:

§ 11 andre leden, tredje punktum skal lyda:

Trygda skal minst svara til 20 000 kronor for kvar skadd person og 10 000 kronor for annan skade, men tarv likevel ikkje vera over 60 000 kronor i alt for kvar ulykke.

§ 27 litra c skal lyda:

c. Når det nemnde vitnemålet er i orden og vogna stettar krava etter dei forskrifter som er gjevne med heimel i § 4 i denne lova, kan tolloppsynet og/eller politiet etter dei reglar som departementet fastset og dersom vilkåra etter bokstav f. nedanfor ogso er tilstades, gjeva løyve til å bruka ei motorvogn som er førd med frå utlandet opptil 1 år her i landet. Skal vogna brukast lenger her i riket, er ho undergjeven dei vanlege lovreglane.

§ 27 litra e siste punktum held opp å gjelda.

Lov om endringer i lov om motorvogner av 20. februar 1926.

Lov om motorvogner av 20. februar 1926, jfr. lover av 6. juni 1930, 3. juni 1932, 2. juni 1933, 22. juni 1934, 21. juni 1935, 16. juli 1936, 18. juni 1938 og 7. juni 1946 endres således:

§ 11 annet ledd, tredje punktum skal lyde:

Garantien skal minst svare til kr. 20 000 for hver skadet person og kr. 10 000 for annen skade, men behøver allikevel ikke å utgjøre mer enn kr. 60 000 i alt for hver ulykke.

§ 27 litra c skal lyde:

For så vidt det foran nevnte vitnesbyrd er i orden og vognen oppfyller betingelsene etter de forskrifter som er utferdiget med hjemmel av § 4 i denne lov, kan tolloppsynet og/eller politiet etter regler som departementet fastsetter og dersom vilkårene etter litra f nedenfor også er til stede, gi tillatelse til å bruke en motorvogn som er ført med fra utlandet opptil 1 år her i landet. Skal vognen brukes her i riket ut over denne tid, er den underkastet lovens alminnelige bestemmelser.

§ 27 litra e siste punktum oppheves.

*) Kunngj. 6. september i Lovtid. 1 nr. 36.

¹⁾ St.vedtak 15. juni. Se Ot. prp. nr. 65. Innst. O. nr. 49. St.tid., forh. i Ot. s. 74; i Lt. s. 44.

²⁾ Oversettelsen er inntatt i henhold til kongelig resolusjon av 1. september 1950.

Kongelig resolusjon.

1. sept.

Med hjemmel i lov om syketrygd av 6. juni 1930 § 33, 2. ledd bestemmes:

I. I kgl. resolusjon av 13. desember 1946 om normalpremietariff for syketrygden endres satsene for utvidet frivillig trygd slik:

Klasse	Medlemspremien for uken
	øre
1 a	300
1 b	300
1 c	300
2	320
3	340
4	360
5	380
6	400

II. Denne bestemmelse trer i kraft 2. oktober 1950.

Kongelig resolusjon. *)

1. sept.

I medhold av lov om regulering av tilvirkning og omsetning av potetmjøl m. m. av 16. juni 1939, jfr. tilleggslov av 19. juni 1947, kan Landbruksdepartementet treffe bestemmelse om de enkelte tilvirkeres andel i den samlede omsetning av potetmjøl, glykosesirup, sago og dekstrin i hvert tilvirkningsår.

Skrivelse **) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om regulering av parsellene 1—12 av gnr. 1, bnr. 1, Ø. Haslum, og en del av gnr. 18, bnr. 1, Gjønnæs i Bærum herred, Akershus fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen. 1. sept.

Skriv **) frå Kommunal- og arbeidsdepartementet om vedtekter til bygningslova for Askøy bygningsdistrikt, Hordaland fylke. 1. sept.

Skrivelse **) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om endringer i § 2 i vedtekt for åpen bebyggelse i Bergen. 4. sept.

Reglement for Det veterinærmedisinske rettsråd. 6. sept.

(Fastsatt av Landbruksdepartementet i medhold av § 34 i lov om veterinærer av 10. desember 1948, jfr. kgl. resolusjon av 12. august 1949.)

§ 1. Ved oppnevning av rådets medlemmer med varamenn tas hensyn til at de forskjellige grener av veterinærfaget både praktisk og vitenskapelig blir best mulig representert.

*) Kunngj. 6. septemaer i Lovtid. 1 nr. 36.

**) Kunngj. 14. september i Lovtid. 1 nr. 37.

6. sept. § 2. Forelegges det for rådet spørsmål hvis besvarelse antas å gjøre tilkallelse av spesialsakkyndige ønskelig, kan Landbruksdepartementet etter begjæring av rådet oppnevne som ekstraordinære medlemmer av det en eller to representanter for vedkommende fag. Som spesialsakkyndige kan også oppnevnes andre enn veterinærer.

§ 3. Formannen fastsetter tiden for møtene og for behandlingen av sakene og sørger for at medlemmene blir innkalt. Må det antas at noen av medlemmene har forfall eller er inhabile, innkalles varamennene. En eller flere av varamennene kan også innkalles hvis andre særlige grunner foreligger.

Sakene skal behandles uten unødig opphold.

§ 4. Rådet er beslutningsdyktig når det møter minst 3 medlemmer.

Når det foreligger til behandling saker som krever særlig sakkunnskap, må alltid vedkommende spesialsakkyndige delta i behandlingen.

I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

§ 5. Når det til undersøkelse sendes inn levende dyr eller preparater, skal disse snarest mulig undersøkes av formannen eller den han gir fullmakt til det sammen med ett eller flere av rådets øvrige medlemmer. Hvis undersøkelsen krever særlig sakkunnskap, skal alltid vedkommende spesialsakkyndige delta i undersøkelsen.

Er det ved undersøkelsen oppnådd enighet, skal beskrivelse av undersøkelsen sammen med rekvirentens skrivelse samt forslag til uttalelse sendes til rådets øvrige medlemmer til godkjenning.

Hvis det ved undersøkelsen ikke er oppnådd enighet, skal det holdes samlet møte. Lett bederverlige preparater skal i så fall oppbevares på hensiktsmessig måte.

Rådet har intet ansvar for de tilsendte dyr. Rekvirenten må selv sørge for plass til dyret ved Norges Veterinærhøgskole eller på et annet sted som rådet (formannen) godkjenner. Når undersøkelsen er endt, skal rekvirenten sørge for at dyret blir hentet.

Utgifter ved forsendelsen, oppstalling m. v. betales av rekvirenten.

§ 6. Over rådets møter skal det føres protokoll, og de innkomne skrivelser m. v. skal arkiveres. Det skal tas tilbørlig vare på alt bevismateriale som sendes til rådet.

§ 7. Rådet bestemmer for øvrig selv sin arbeidsordning. For sekretærens gjøremål utferdiger rådet en instruks, som skal godkjennes av Landbruksdepartementet.

§ 8. Dette reglement trer i kraft 1. oktober 1950.

Instruks for fylkesveterinærer.

6. sept.

(Fastsatt av Landbruksdepartementet i medhold av § 34 i lov om veterinærer m. v. av 10. desember 1948, jfr. kgl. resolusjon av 12. august 1949.)

§ 1. Fylkesveterinæren skal føre et overordnet tilsyn med veterinærvesenet innen sitt embetsdistrikt og skal særlig ta seg av den planmessige bekjempelse av tapbringende husdyrsjukdommer og av de veterinærhygieniske oppgaver og den animalske næringsmiddelkontrol. Han skal følge husdyrbruksforholdene i sitt distrikt og søke å forebygge forhold vedrørende dyrenes ernæring, avl, oppdrett og pleie som kan føre til patologiske tilstander. Han skal være fylkesmennenes rådgiver når det gjelder administrative tiltak i samband med kampen mot husdyrsjukdommene og for øvrig når det gjelder saker av veterinær art. På fylkesmannens forlangende skal han, så vidt mulig, delta i fylkestingets forhandlinger om slike saker, dog uten å ha stemmerett.

§ 2. Fylkesveterinæren skal føre tilsyn med kampen mot husdyrsjukdommene innen sitt embetsdistrikt. Dersom det i fylkene opptrer særskilte husdyrsjukdommer av mer eller mindre ukjent årsak, skal han søke å bringe klarhet om årsaksforholdene. Han skal, så vidt mulig, utarbeide en samlet plan for kampen mot de forskjellige sjukdommer og kan til bruk herfor innhente oppgaver og forslag fra distriktsveterinærene innen fylkene. En slik plan skal, før den endelig fastsettes, forelegges for Veterinærdirektøren.

Fylkesveterinæren skal påse at bekjempelsen av husdyrsjukdommene gjennomføres planmessig og at bestemmelsene i den gjeldende husdyrlov, f. t. av 14. juli 1894 med tilleggslover, og de i medhold av denne lov utferdigede forskrifter, nøye overholdes. I tilfelle av overtreddelse og forsømmelighet skal han sørge for at de i hvert tilfelle nødvendige rådgjerdar blir truffet, jfr. også husdyrlovens § 4.

§ 3. Dersom en ondartet smittsom husdyrsjukdom vinner så sterk utbredelse innen fylket at en effektiv bekjempelse ikke kan skje med den veterinærhjelp som er til rådighet, skal fylkesveterinæren i samråd med fylkesmannen rette henvendelser til Veterinærdirektøren om tilkallelse av ekstra veterinærhjelp.

Hvis ikke annet blir bestemt i det enkelte tilfelle, skal fylkesveterinæren lede bekjempelsesarbeidet.

§ 4. Fylkesveterinæren er den nærmeste foresatte for distriktsveterinærene, kontrollveterinærene og styrerne av statens mastitislaboratorier og av andre veterinære statslaboratorier innen embetsdistriktet, og han skal føre tilsyn med deres tjenestevirksomhet. Fylkesveterinæren skal likeledes føre tilsyn med at de innen hans

6. sept. distrikt privatpraktiserende veterinærer følger de gjeldende bestemmelser og forskrifter.

Minst en gang hvert 3. år skal han innen sitt embetsdistrikt foreta ettersyn av veterinærenes offentlige protokoller, journaler m. v.

Fylkesveterinæren skal føre fortegnelse over alle veterinærer innen sitt embetsdistrikt med opplysning om deres telefon-, telegram- og postadresse. Avskrift av denne fortegnelse skal han ved hvert års utgang sende inn til Veterinærdirektoratet, som også skal holdes à jour med alle forandringer i årets løp.

§ 5. Fylkesveterinæren skal, så vidt forholdene tillater det, søke å organisere den veterinære næringsmiddelkontroll og arbeide for opprettelsen av offentlig kjøttkontroll og ta seg av alle veterinærhygieniske oppgaver. Han skal minst en gang årlig føre tilsyn med offentlig godkjente slaktehus og de offentlige kjøttkontrollstasjoner og herunder påse at de gjeldende lover og bestemmelser overholdes.

§ 6. Fylkesveterinæren plikter å foreta de reiser og de undersøkelser og avgi de uttalelser og erklæringer som i embets medfør kreves av ham av fylkesmannen, Veterinærdirektøren eller departementet. Likeledes plikter han å foreta de reiser innen sitt distrikt, som han måtte finne påkrevd i samband med utøvelsen av sine embetsplikter. Hvis det finnes nødvendig å foreta reiser utenom de reiser han etter dette plikter å foreta, skal han komme med forslag herom til Veterinærdirektøren.

§ 7. Fylkesveterinæren skal gjennomgå og i tilfelle framkomme med nødvendige opplysninger eller supplerende uttalelser på de rapporter, erklæringer m. v. som han mottar til videreforsendelse fra veterinærer innen sitt embetsdistrikt.

§ 8. Melding fra veterinærene om ondartete smittsomme husdyrsjukdommer på skjema 1 sendes inn til Veterinærdirektoratet etter hvert gjennom fylkesmannen.

Innberetning om mildere smittsomme husdyrsjukdommer på skjema 3 vil fylkesmannen sende samlet for hele fylket til fylkesveterinæren etter utløpet av hver måned.

§ 9. Fylkesveterinæren utarbeider hvert år en rapport om sin tjenestevirksomhet det siste kalenderår. Denne rapport skal også inneholde en bearbeidelse av de årsrapporter som er kommet fra veterinærene innen fylkesveterinærens embetsdistrikt. Rapporten skal, sammen med de fra veterinærene mottatte rapporter, sendes Veterinærdirektøren innen 15. mars og en gjenspart sendes fylkesmennene.

§ 10. Regninger til det offentlige, attestert av vedkommende politimester, sendes inn kvartalsvis og så vidt mulig ved utløpet av hvert kvartal eller snarest mulig deretter.

§ 11. Fylkesveterinæren tilstås hvert år 4 ukers ferie. En fylkesveterinær kan av fylkesmannen gis tjenestefrihet inntil 14 dager. Hvis det dreier seg om tjenestefrihet i mer enn 14 dager, må tilatelse dertil innhentes fra departementet.

§ 12. Fylkesveterinæren må ikke uten departementets samtykke motta ansettelse i annen offentlig veterinærstilling, f. eks. som kontrollveterinær, byveterinær, fastlønnet veterinæroffiser o. l.

§ 13. Fylkesveterinæren skal føre de protokoller som departementet måtte bestemme. All korrespondanse vedrørende tjenesten skal registreres. Alle protokoller, skrivelser og trykksaker skal oppbevares i det arkiv som hører embetet til i så lang tid som departementet måtte bestemme. Det blir å føre inventarliste over alt utstyr som hører kontoret til.

Når fylkesveterinæren slutter i embetet, skal samtlige dokumenter og alt kontorinventar overlates til hans ettermann.

§ 14. Når det motsatte ikke er bestemt, plikter fylkesveterinæren å utføre de i instruksene omhandlede verv uten særskilt godtgjørelse.

§ 15. Instruksene for fylkesveterinæren for Nord-Norge av 16. mai 1949 oppheves.

§ 16. Fylkesveterinæren er pliktig til å finne seg i forandringer i og tillegg til denne instruks, som tar til å gjelde fra 1. januar 1951, og har for øvrig å rette seg etter de lover og forskrifter som er eller måtte bli gitt for hans embete.

§ 17. Overtredelse av bestemmelsene i denne instruks er straffbar, jfr. § 33 i ovennevnte lov av 10. desember 1948.

Instruks for distriktsveterinærer og andre veterinærer.

(Fastsatt av Landbruksdepartementet i medhold av §§ 12, 13, 20 og 34 i lov om veterinærer m. v. av 10. desember 1948, jfr. kgl. resolusjon av 12. august 1949, og lov nr. 1 av 15. februar 1918, jfr. kgl. resolusjon av 17. februar 1950.)

§ 1. Så snart en distriktsveterinær har tiltrådt sin stilling, skal han uten opphold sende melding om det og om sin post-, telefon- og telegramadresse til fylkesmannen, Veterinærdirektoratet og fylkesveterinæren (hvor sådan er utnevnt). På tilsvarende måte må han straks også gi melding om enhver forandring av post-, telefon- og telegramadressen.

Veterinærer i andre veterinæryrker plikter å gi melding til fylkesmannen, fylkesveterinæren (hvor sådan er utnevnt) og Veterinærdirektoratet om sin post-, telefon- og telegramadresse og på tilsvarende måte straks å melde fra om enhver forandring av disse

6. sept. adresser. jfr. for øvrig bestemmelsene i § 12 1. og 2. ledd i lov om veterinærer av 10. desember 1948, som nøye må iakttas.

§ 2. Er det knyttet bolig til stillingen, plikter distriktsveterinæren å overta denne bolig mot å betale en passende husleie.

En distriktsveterinær skal holde kontorrom der folk får høre til å treffe ham. Han tilpliktes å holde telefon eller ordne seg slik at han kan treffes pr. telefon. En distriktsveterinær bør så vidt mulig holde fast kontortid, som bør gjøres kjent i distriktet.

Hvis et herred stiller oppvarmet kontorrom til disposisjon, plikter en distriktsveterinær mot skyss- og kostgodtgjørelse etter gjeldende bestemmelser å holde kontordager til de tider og på de steder som departementet, eller i tilfelle fylkesmannen, bestemmer.

§ 3. En distriktsveterinær skal være forpliktet til å yte veterinærhjelp i sitt distrikt i den utstrekning hans offentlige forretninger tillater. Han skal holde seg nøye underrettet om de forhold i distriktet som kan ha betydning for kampen så vel mot de smittsomme som andre husdyrsjukdommer, og husdyrbestandens sunnhetstilstand i det hele. Han skal således også følge husdyrforholdene i distriktet og søke å forebygge forhold vedkommende dyrenes ernæring, avl, oppdrett og pleie som kan føre til patologiske tilstander. Spesielt plikter han å ta seg av det forebyggende arbeid og opplysningsarbeidet så vel ved de smittsomme som ved de andre husdyrsjukdommer og å arbeide for fremme av dyrevernsaken og den veterinære hygiene og næringsmiddelhygienen. Jfr. for øvrig loven om veterinærer av 10. desember 1948, §§ 10, 19 og 20.

Overtredelser og mulig forsømmelighet med hensyn til bestemmelsen i «husdyrloven» — f. t. lov nr. 4 av 14. juli 1894 med tilleggslover — og de bestemmelser som er gitt i medhold av denne, meldes til fylkesveterinæren eller hvor sådan ikke er utnevnt til Veterinærdirektøren, hvis distriktsveterinæren ikke selv kan avhjelpe forholdet, jfr. også «husdyrlovens» § 4.

§ 4. En distriktsveterinær, som mottar melding om eller under sin praksis treffer på et tilfelle av ondartet smittsom husdyrsjukdom, skal snarest mulig på stedet undersøke tilfellet og treffe de nødvendige rådgjerd i samsvar med bestemmelsene i «husdyrloven» og de bestemmelser som spesielt måtte være utferdiget for de enkelte sjukdommer. Det samme gjelder, når han på grunnlag av en mottatt melding og sitt kjennskap til de stedlige forhold, finner det sannsynlig at det foreligger et tilfelle av ondartet smittsom husdyrsjukdom.

Når det gjelder de mildere smittsomme husdyrsjukdommer, er distriktsveterinæren pliktig til å foreta det som «husdyrloven» og de i medhold av denne lov til enhver tid utferdigede bestemmelser pålegger ham.

De privatpraktiserende veterinærer, og i tilfelle også andre veterinærer som driver privat veterinærpraksis ved siden av annet yrke, har å forholde seg i samsvar med de foran nevnte bestemmelser, dog slik at de for ondartede smittsomme husdyrsjukdommer bare er forpliktet til å foreta undersøkelser m. v. når tvingende grunner skjønnes å være til stede. Avslår de å foreta undersøkelse m. v. etter å ha fått melding om et tilfelle av ondartet smittsom husdyrsjukdom eller de under sin praksis har påtruffet et tilfelle av ondartet smittsom husdyrsjukdom eller det er sannsynlighet for en ondartet smittsom husdyrsjukdom, skal de uten opphold sende melding til vedkommende distriktsveterinær og Veterinærdirektøren og også til fylkesveterinæren eller fylkesmannen. Distriktsveterinæren plikter i dette tilfelle å forholde seg som i 1. avsnitt bestemt. Overtar de privatpraktiserende veterinærer eller i tilfelle andre veterinærer behandlingen og bekjempelsen av en eller annen av de mildere smittsomme husdyrsjukdommer, plikter de å forholde seg som i 2. avsnitt bestemt. Når de i privat praksis har påtruffet et tilfelle av ondartet eller mildere smittsom husdyrsjukdom eller det er sannsynlighet herfor, plikter de i alle tilfelle straks å søke gjennomført de nødvendige forholdsregler mot smittespredning etter gjeldende bestemmelser.

Skyss- og kostgodtgjørelse, forretningsgodtgjørelse, godtgjørelse for obduksjon og kontorundersøkelse utbetales i samsvar med de bestemmelser herom som til enhver tid gjelder.

Får enhver annen veterinær enn de som er nevnt melding om eller påtreffer de et tilfelle av ondartet eller mildere smittsom husdyrsjukdom eller det er sannsynlighet for at det foreligger slike sjukdommer eller hvor de ved undersøkelse av materiale har konstatert slike sjukdommer eller det er sannsynlighet herfor, skal de straks sende melding på skjema 2 eller 3 for slike sjukdommer til Veterinærdirektøren. Denne plikt gjelder således også bl. a. kontrollveterinærene, de forskjellige institutter ved Norges Veterinærhøgskole, Veterinærinstituttet, statens mastitislaboratorier og andre laboratorier og institutter som det er knyttet veterinær til.

§ 5. Et tilfelle av ondartet smittsom husdyrsjukdom skal distriktsveterinæren etter undersøkelsen hurtigst mulig innberette til fylkesveterinæren, fylkesmannen og Veterinærdirektøren på de skjemaer som er fastsatt (skjema 1 og 2). Skjema 2 sendes straks og direkte til Veterinærdirektøren og skjema 1 til fylkesveterinæren, som sender det gjennom fylkesmannen til Veterinærdirektøren. I de distrikter der det ikke er utnevnt fylkesveterinær sendes skjema 1 til fylkesmannen, som sender det til Veterinærdirektøren. Ved den første opptreden i et distrikt av ondartet smittsom husdyrsjukdom som i alminnelighet ikke opptrer her i landet, skal foreløpig melding

6. sept. skje til fylkesveterinæren, fylkesmannen eller Veterinærdirektøren pr. iltegram eller iltelefon så framt ikke en annen ordning måtte være fastsatt for den enkelte sjukdom. Diagnosen må under ingen omstendighet offentliggjøres før den er bekreftet av Veterinærdirektøren eller den han bemyndiger til dette.

Distriktsveterinærene skal gi melding om de mildere smittsomme husdyrsjukdommer på skjema 3 for hver måned og ellers gi melding på de øvrige foreskrevne formularer i samsvar med de bestemmelser som til enhver tid gjelder for dette. Skjema 3 sendes i de fylker hvor det er utnevnt fylkesveterinær i 2 eksemplar, ellers i 1 eksemplar — til fylkesmannen, som vil sende det ene sett samlet for fylket til Veterinærdirektoratet og i tilfelle det annet til fylkesveterinæren.

De privatpraktiserende veterinærer, og i tilfelle også andre veterinærer som driver veterinærpraksis ved siden av annet yrke, plikter å forholde seg i samsvar med disse bestemmelser, dog således at de skal sende skjema 1 og skjema 3 og de øvrige meldinger på foreskrevne formularer direkte til vedkommende distriktsveterinær, som skal sende meldingen videre. De nevnte veterinærer skal straks gi melding til vedkommende distriktsveterinær når de første gang i en sesong påtreffer en mildere smittsom husdyrsjukdom og også ellers hvis slike sjukdommer viser tegn til spredning.

Distriktsveterinærene skal etter Veterinærdirektørens nærmere bestemmelse gi melding til vedkommende helse råd innen sitt distrikt om de sjukdommer hos husdyr som har betydning som smittekilde til mennesker.

§ 6. En distriktsveterinær plikter, så vidt mulig, å føre det nødvendige tilsyn med husdyr ved markeder, utstillinger, handelsfjøs, når dyr i større antall er samlet i drifter og andre steder innen distriktet hvor det måtte foregå framsyning og omsetning av husdyr. Han skal herunder undersøke husdyrenes sunnhetstilstand, gi veiledning og opplysning om bekjempelse av de smittsomme husdyrsjukdommer, i tilfelle ta de nødvendige rådgjerd for å hindre smittespredning og påse at de bestemmelser, som gjelder for de forskjellige sjukdommer i samband med husdyromsetningen, strengt overholdes. Det samme gjelder også der hvor avlsdyr samles i større antall fra forskjellige distrikter til fellesbeiter, liksom distriktsveterinæren skal foreta inspeksjonsreiser og holde seg å jour med dyrenes sunnhetstilstand på fellesbeitene og når dyrene samles for å sendes hjem om høsten, for til enhver tid å kunne gripe inn og ta de rådgjerd som er nødvendig for å hindre smittespredning.

Distriktsveterinærene skal også føre et visst tilsyn med de husdyr som skal slippes på beite, der det er samarbeidstrekkninger av rettslig eller faktisk art, slik at det ikke slippes på beiten hus-

dyr fra besetninger hvor det har opptrådt smittsom husdyrsjukdom 6. sept. og hvor besetningen enda ikke er friggitt av veterinærmyndighetene. Likeledes skal distriktsveterinærene føre et visst tilsyn med reinsjukdommer der det er reindrift og være oppmerksom på viltsjukdommer som har interesse for bekjempelse av visse husdyrsjukdommer. Det skal gis Veterinærdirektøren melding så vel om reinsjukdommer som viltsjukdommer.

Skyss- og kostgodtgjørelse samt forretningsgodtgjørelse utbetales i samsvar med de bestemmelser herom som til enhver tid gjelder.

§ 7. En distriktsveterinær skal så vidt mulig og leilighetsvis føre tilsyn med at fartøyer, jernbanevogner, automobiler og andre vogner, kasser, korer m. v., som brukes til transport av husdyr, blir tilbørlig rengjort og desinfisert og at de tilfredsstiller de krav som er fastsatt for transport av dyr. Herunder bør han gi råd, veiledning og opplysning for å gjøre bestemmelsene kjent. Ved grovere overtredelser eller gjentakelser bør anmeldelse skje til politiet.

§ 8. En distriktsveterinær plikter etter anmodning av Veterinærdirektøren, mot den av departementet fastsatte godtgjørelse, å utføre den for veterinærene foreskrevne kontroll med at de forskrifter og instruksur, som gjelder for opphetning (pasteurisering) av melk m. v. til dyrefôr overholdes.

§ 9. En distriktsveterinær skal i samarbeid med politiet og dyrevernemndene holde et våkent øye med at dyrevernlovens bestemmelser og de bestemmelser som er eller måtte bli utferdiget i medhold herav, overholdes.

Når en distriktsveterinær etter anmodning av politiet eller dyrevernemnda foretar undersøkelse i medhold av dyrevernloven, tilstår det ham skyss- og kost- og forretningsgodtgjørelse av veterinærvesenets midler i de tilfelle godtgjørelsen ikke skal utres av delinkventfondet.

§ 10. Distriktsveterinærene plikter, mot den godtgjørelse som departementet fastsetter eller — hvis slik godtgjørelse ikke er fastsatt — etter Den Norske Veterinærforenings tariff, å foreta de undersøkelser og utstede de erklæringer som er påkrevd i samband med inn- og utførsel av dyr og smitteførende gjenstander.

Hvis det innen distriktet finnes karanteneanordning, plikter distriktsveterinæren, for så vidt en annen ordning ikke måtte være truffet, å føre tilsyn med denne, og mot godtgjørelse som foran nevnt foreta de diagnostiske prøver som Veterinærdirektøren bestemmer.

§ 11. En distriktsveterinær plikter å utføre de undersøkelser og avgi de tjenstlige uttalelser og erklæringer som fylkesveteri-

6. sept. næren, fylkesmannen, Veterinærdirektøren eller departementet måtte forlange. Han må finne seg i at fylkesveterinæren og Veterinærdirektøren eller den han gir fullmakt til det kontrollerer stillingens offentlige protokoller og arkiv og den journal som føres. Hvis det kreves, må distriktsveterinæren være med på de reiser som fylkesveterinæren eller andre av det sivile veterinærvesens tjenestemenn foretar, og som distriktsveterinæren da kan foreta på offentlig kostnad.

De privatpraktiserende veterinærer må også finne seg i at fylkesveterinæren, Veterinærdirektøren eller den han gir fullmakt kontrollerer de offentlige protokoller og den journal som de er pålagt å føre.

§ 12. En distriktsveterinær er pliktig til, mot den fastsatte godtgjørelse, å fungere som sakkyndig etter oppnevning av retten eller etter anmodning av politiet.

§ 13. En distriktsveterinær skal på anmodning av helseråd eller politimyndighet, mot den godtgjørelse som avtales eller fastsettes, foreta undersøkelse av levende og døde dyr, kjøtt, melk og næringsmidler av animalsk opprinnelse.

§ 14. Innen 15. februar hvert år skal distriktsveterinæren, de praktiserende veterinærer og i tilfelle andre veterinærer gjennom fylkesveterinæren sende inn til Veterinærdirektøren en melding i 2 eksemplarer for det siste kalenderår over sunnhetstilstanden og sjukdomsforholdene blant husdyrene i distriktet, utførte tjenesteforretninger m. v. Omfatter et veterinærdistrikt deler av forskjellige fylker, skal distriktsveterinæren sende melding gjennom fylkesmannen i det fylke han er bosatt i og gjenpart av meldingen til fylkesmannen i det eller de fylker han ellers har praksis i. I de fylker der det ikke er utnevnt fylkesveterinær sendes årsmeldingene i 1 —ett— eksemplar gjennom fylkesmannen til Veterinærdirektøren.

Hvis det i forskriftene om bekjempelse av smittsomme husdyrsjukdommer er bestemt at det for spesielt nevnte husdyrsjukdommer skal sendes særskilt årsmelding, blir slik melding å gi og å sende som foran nevnt innen samme frist.

Veterinærdirektøren fastsetter formularer for årsmeldingene.

§ 15. Regninger til fylket (i tilfelle vedkommende kommune) og departementet skal — hvis ikke annet er bestemt — sendes inn kvartalsvis gjennom fylkesmannen, og så vidt mulig ved utgangen av hvert kvartal eller snarest mulig deretter. Skyss- og kostregninger skal dog først gå til vedkommende politimester til attestasjon av veilengdene.

§ 16. Distriktsveterinær skal hvert år av vedkommende fylkesmann gis en sammenhengende fritid (ferie) på 3 uker — distrikts-

veterinærer i Nordland, Troms og Finnmark fylker 4 uker — så 6. sept. framt departementet finner at det ikke er særlige forhold til hinder for dette. Ferieåret strekker seg fra og med 16. mai det ene år til og med 15. mai det neste år og opptjeningsåret det forutgående tidsrom fra og med 16. mai til og med 15. mai, jfr. Finans- og tolldepartementets rundskriv av 22. april 1948 og 7. august 1950.

I betimelig tid hvert år før feriens begynnelse sender distriktsveterinærene forslag om ferietiden til fylkesmannen, som så vidt mulig fastsetter ferien for alle fylkets distriktsveterinærer under ett, jfr. § 17, litra c. Fylkesmennene sender melding til Veterinærdirektøren om de ferier som tilstås.

Distriktsveterinær kan dessuten av vedkommende fylkesmann gis sykepermisjon og tjenestefrihet for øvrig i inntil 1 måned. Tjenestefrihet for lengere tid gis av departementet. I søknad om tjenestefrihet skal gjøres rede for hvorledes vikarspørsmålet tenkes ordnet. Når det søkes om sykepermisjon, må det sendes med søknaden legeattest.

§ 17. Når fylkesmannen eller departementet krever det, plikter en distriktsveterinær å overta konstitusjon også i stilling(e) i nabodistrikt:

- a. under ledighet mot godtgjørelse som fastsettes av departementet,
- b. under forfall og tjenestefrihet som ikke går under tjenestemannsloven av 15. februar 1918 mot godtgjørelse og vilkår for øvrig, som fastsettes av departementet. Godtgjørelsen fastsettes inntil videre til halv brutto grunnlønn (uten regulerings- og krisetillegg),
- c. under forfall og tjenestefrihet i henhold til tjenestemannsloven, på vilkår som bestemmes av departementet, dog slik at det for en konstitusjon i nabodistrikt under ferie ingen godtgjørelse tilstås.

§ 18. En distriktsveterinær må ikke uten departementets samtykke motta ansettelse i annen offentlig veterinærstilling, f. eks. som kontrollveterinær, byveterinær, fastlønt veterinæroffiser o. l.

§ 19. En distriktsveterinær skal føre de offentlige protokoller over smittsomme husdyrsjukdommer og andre husdyrsjukdommer som departementet eller Veterinærdirektøren bestemmer. Protokollene skal autoriseres av fylkesmannen og skal føres på den måte som departementet eller Veterinærdirektøren foreskriver og bestemmer formularer for. Dessuten skal distriktsveterinæren føre journal etter en av Veterinærdirektøren fastsatt formular over den veterinærvirksomhet han utøver, den undersøkelse han har foretatt, obduksjoner o. l.

6. sept. All korrespondanse vedrørende tjenesten (herunder også trykksaker) skal registreres. Alle protokoller, skrivelser og trykksaker skal oppbevares i et arkiv som hører stillingen til.

De av departementet påbudte protokoller skal sendes inn til departementet 5 år etter at de er utskrevet, mens de øvrige arkivsaker skal oppbevares i så lang tid som departementet bestemmer.

Når en distriktsveterinær slutter i tjenesten, skal samtlige protokoller og dokumenter i arkivet overlates til hans ettermann eller til den som konstitueres i stillingen. Hvis dette ikke lar seg gjøre, skal han anmode lensmannen om å ta vare på arkivet. Den nye distriktsveterinær skal, hvis departementet forlanger det, sende inn liste over arkivet.

De privatpraktiserende veterinærer og andre veterinærer, som driver praksis ved siden av annen veterinærstilling, skal føre protokoll over ondartede smittsomme husdyrsjukdommer og andre protokoller som departementet eller Veterinærdirektøren måtte bestemme. Dessuten skal de også føre slik journal som foran bestemt for distriktsveterinærer. Protokollen(e) autoriseres, føres og sendes inn til departementet slik som det er bestemt for distriktsveterinærer.

§ 20. Alle meldinger og erklæringer til fylkesmannen, Veterinærdirektøren eller departementet og for øvrig alle henvendelser til disse skal normalt, når ikke annet er bestemt, gå gjennom fylkesveterinæren. Er det ikke opprettet fylkesveterinærebete i fylket, skal meldingene m. v. skje til eller gjennom fylkesmannen, dersom ikke annen ordning er eller blir fastsatt.

§ 21. Når det motsatte ikke er bestemt, plikter en distriktsveterinær å utføre de i instruksen omhandlede verv uten særskilt godtgjørelse.

§ 22. Distriktsveterinæren er pliktig til å finne seg i forandringer i og tillegg til denne instruks, og har for øvrig å rette seg etter de lover og forskrifter som er eller måtte bli gitt for hans stilling. Det samme gjelder for de øvrige veterinærer som instruksens omfatter.

§ 23. Veterinærdirektøren gis fullmakt til å gi utfyllende bestemmelser til denne instruks og til å fastsette de skjemaer og formularer som anses nødvendige til gjennomføring av instruksens bestemmelser.

§ 24. De instruks og andre bestemmelser m. v. som måtte være utferdiget, oppheves i den utstrekning de er i strid med denne instruks.

§ 25. Overtredelse av bestemmelsene i denne instruks er straffbar, jfr. § 33 i ovennevnte lov av 10. desember 1948.

§ 26. Denne instruks trer i kraft 1. januar 1951.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om endring i regulerings- og bygningsvedtekter for Kirkenes. 6. sept.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om at bygningsloven gjøres gjeldende for et utvidet område av Eidsberg herred, Østfold fylke. 7. sept.

Skrivelse **) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om tilleggsbestemmelse til brannlovens § 15, 1. ledd, for Rjukan. 7. sept.

Kongelig resolusjon *) om at det i Sørlavangsfjorden i Troms fylke innenfor en rett linje trukket fra Evenskjør på fjordens nordre side til Naustnes på fjordens søndre side er forbudt å nytte snurrevad. 8. sept.

Bestemmelser *)** om rasjonering og omsetning av kraftfôr. 8. sept.

(Gitt av Landbruksdepartementet i medhold av lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfor nødenheter og andre varer, og kgl. resolusjon av 20. februar 1948.)

§ 1. De kraftfôrslag som inngår i rasjoneringen, er:

- a. *Eggekvikraftfôr*: Oljekakemel av alle slag, sildemel av alle slag, fiskemel av alle slag, kjøttmel, hvalkjøttmel tørket vom og fôrblandinger.
- b. *Kullhydratkraftfôr*: Hvete, rug, bygg, havre, erter, mais, durra, grøpp, kli og avfallsmel av disse kornslag, manioka, melasse, revekavring og hundekjeks.

§ 2. Rasjonert kraftfôr kan bare selges eller på annen måte overdras til forbruker mot *forbrukeranvisning* fra forsyningsnemnd eller Provianteringsdirektoratet.

Overdragelse fra produsent (fabrikk eller mølle) eller engrosforhandler til detaljforhandler kan bare finne sted mot *forhandleranvisning* utstedt til detaljforhandler av forsyningsnemnd eller Provianteringsdirektoratet.

Forhandleranvisninger skal utstedes på grunnlag av innleverte, effektuerte forbrukeranvisninger eventuelt ved lagerauke innvilget av direktoratet.

Ombytning av ueffektuerte forbrukeranvisninger er forbudt.

Det er forbudt å overdra eggekvikraftfôr på anvisninger som lyder på kullhydratkraftfôr og omvendt.

Overdragelse av kraftfôr fra produsent til produsent, fra produ-

*) Kunngj. 14. september i Lovtid. 1 nr. 37.

**) Kunngj. 26. september i Lovtid. 1 nr. 38.

***) Kunngj. 19. oktober i Lovtid. 1 nr. 41.

8. sept. sent til engrosforhandler, eller fra engrosforhandler til engrosforhandler kan bare skje mot skriftlig kvittering.

Med de unntak som framgår av de foregående ledd, er overdragelse av rasjonert kraftfôr forbudt.

§ 3. Forhandler- og forbrukeranvisninger på kraftfôr foreldes 3 måneder etter utstedelsen.

Det er forbudt å selge og kjøpe rasjonert kraftfôr mot foreldede anvisninger.

§ 4. Kjøp eller erverv på annen måte av kraftfôr i strid med bestemmelsene i § 2 er forbudt.

§ 5. Det er forbudt uten etter tillatelse fra Provianteringsdirektoratet å bruke rasjonert kraftfôr til annet enn fôr til husdyr.

§ 6. Kraftfôr kan bare anvises til den som har bruksretten til og samtidig driver et jordbruk som en del av sin næring. Med jordbruk forstås særskilt matrikulerte bruk, husmanns- og leilendingsbruk med både våningshus og driftsbygning. Det kan ikke anvises kraftfôr til mer enn en husdyrholder på hvert bruk.

Unntatt fra bestemmelsene i 1. ledd er anvisning av kraftfôr til grisehold hvor en stor del av fôret skaffes ved innsamling av skyller eller ved annet avfall.

Bestemmelsene i første ledd skal ikke være til hinder for at det anvises kraftfôr også til andre til 1 à 2 griser og opptil 20 høner pr. husstand for produksjon til eget forbruk og til hester og pelsdyr.

§ 7. Provianteringsdirektoratet bestemmer hvor meget kraftfôr det til enhver tid kan tildeles forhandlere og forbrukere.

§ 8. Engrosforhandlere, fabrikker og møller skal den 1. i hver måned på skjema nr. 357 sende oppgave til Provianteringsdirektoratet over beholdninger og salg av kraftfôr, bilagt med de anvisninger og kvitteringer det er solgt mot.

§ 9. Detaljistene skal ved utgangen av hver kraftfôrperiode sende oppgave til forsyningsnemnda på skjema nr. 442 over beholdning av kraftfôr og anvisninger.

§ 10. Provianteringsdirektoratet kan gjøre unntak fra disse bestemmelser.

§ 11. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem kan medføre straff og inndragning, jfr. lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14. mai 1917, §§ 8 og 8 a.

§ 12 Disse bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig oppheves Forsyningsdepartementets bestemmelser av 4. september 1948 om rasjonering og omsetning av kraftfôr og bestemmelser gitt i medhold av dem.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for 8. sept. bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i H o r g herred, Sør-Trøndelag fylke.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om regu- 9. sept. lering av Nesbyen i N e s herred, Buskerud fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om ved- 9. sept. tekter til bygningsloven for Nes bygningsdistrikt, N e s herred, Buskerud fylke.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om ved- 9. sept. tekst til bygningslovens § 48 for V a r d ø.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om nye helseforskrifter 11. sept. for Ø r l a n d herred, Sør-Trøndelag fylke.

Stadfestelse—meddelt av Sosialdepartementet—på «A n d r e a s 13. sept. K. Lund og Hustrus Legat» til enslige gamle i Lund, opprettet ved testament av 28. januar 1946.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om regu- 13. sept. lering av L i l l e h a m m e r og om vedtekter til bygningsloven for Lillehammer.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om til- 13. sept. leggsbestemmelse til brannlovens § 15, første ledd for B o t n e herred, Vestfold fylke.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om ved- 13. sept. tekter til bygningsloven for Skotterud bygningsdistrikt, E i d s k o g herred i Hedmark fylke.

Skrivelse **) fra Samferdselsdepartementet om opphevelse av be- 14. sept. stemmelsene om plikt for drosjer og leievogner til å tegne ut v i d e t a n s v a r s f o r s i k r i n g.

Med hjemmel i lov om samferdsla av 11. juli 1947, og med virkning fra 4. oktober 1950, oppheves §§ 8 og 13 om tvungen ansvarsforsikring for drosjer og leievogner i alminnelige vilkår for bevilling til ervervsmessig transport med motorvogn uten rute, fastsatt av Samferdselsdepartementet 24. mai 1948 og 15. januar 1949.

*) Kunngj. 26. september i Lovtid. 1 nr. 38.

**) Kunngj. 4. oktober i Lovtid. 1 nr. 39.

15. sept. **Kongelig resolusjon** om at det fastsettes ny instruks for Norges Eksportråd istedenfor den tidligere instruks, fastsatt ved kgl. resolusjoner av 1. november og 13. desember 1945 med senere endringer.

Den nye instruks lyder så:

Funksjon.

1. Norges Eksportråd skal være en nasjonal fellesrepresentasjon for den norske eksportvirksomhet. Rådet skal så vidt mulig sammensettes under hensyntagen til de viktigste eksportbransjers andel i landets samlede eksport og med representanter også for forretningsbankene, Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon og fiskeorganisasjonene som likeverdige medlemmer. Videre skal Utenriksdepartementets handelspolitiske avdeling og Handelsdepartementet ha hver sin representant i Rådet. Dessuten skal den til enhver tid fungerende formann i Det Økonomiske Samordningsråd være medlem. Rådet skal ha så mange medlemmer som Utenriksdepartementet etter å ha forelagt saken for Rådet bestemmer. Rådets medlemmer med personlige varamenn oppnevnes av Kongen etter innstilling fra Utenriksdepartementet på grunnlag av uttalelser fra de interesserte institusjoner og organisasjoner. Blant Rådets medlemmer oppnevner Kongen en formann.

2. Rådet velger innen sin midte for ett år ad gangen 10 medlemmer til et styre. 3 av medlemmene velges fra gruppen industri og håndverk, 3 fra fiskeeksporten, og 2 fra eksporthandelen. De gjenværende 2 velges uten hensyn til hvilken næring de representerer. Dessuten skal Rådets formann og Utenriksdepartementets representant være fast medlem av styret som derved får 12 representanter. Styremedlemmenes varamenn i Rådet er samtidig deres varamenn i styret.

3. Rådets formann, Utenriksdepartementets representant og Eksportrådets administrerende direktør samt to medlemmer valgt av styret innen dets midte danner Eksportrådets arbeidsutvalg. Styret velger også innen sin midte en første og en annen varamann til arbeidsutvalget. De valgte medlemmers og varamenns funksjonstid er ett år.

4. Rådets formann er også formann i Styret og i Arbeidsutvalget. De to valgte representanter i Arbeidsutvalget er henholdsvis første og annen viseformann i Rådet, Styret og Arbeidsutvalget.

5. Arbeidsutvalget og Styret sammenkalles når ett av utvalgets medlemmer ønsker det. Styret sammenkalles dessuten når et flertall av dets egne medlemmer ønsker det. Forslag fra et mindretall om å innkalle Styret sendes Arbeidsutvalget til avgjørelse.

6. Rådet innkalles fast en gang årlig og ellers når et flertall 15. sept. av Rådets eller Styrets medlemmer ønsker det. Forslag fra et mindretall om å innkalle Rådet skal forelegges Styret til avgjørelse.

7. Rådet og Styret er beslutningsdyktig når minst $\frac{2}{3}$ av medlemmene eller deres varamenn er til stede. En beslutning er gyldig vedtatt når minst halvparten av de frammøtte representanter har stemt for den. Direktøren for Rådets kontor deltar i rådsmøtene og styremøtene, men uten stemmerett.

8. Når Rådet skal behandle saker som berører en fagmyndighets område skal formannen så vidt mulig sørge for å innby representanter for vedkommende fagmyndighet til Rådets møte.

9. Alle saker hvor det kreves en formell beslutning av Rådet eller Styret skal passere Arbeidsutvalget som avgir uttalelse eller innstilling til henholdsvis Rådet eller Styret. Spørsmål som reises på et rådsmøte eller styremøte av et eller flere medlemmer kan dog avgjøres straks uten først å ha passert Arbeidsutvalget, men beslutningen krever da $\frac{2}{3}$ flertall blant de frammøtte for å være gyldig vedtatt. Så vel Rådet som Styret kan også sammenkalles til alminnelig drøftelse av saker som ønskes nærmere belyst på denne måte selv om formelle beslutninger ikke kreves.

10. Rådet forvalter selv, ved formell beslutning, de pengemidler som står til dets disposisjon. Offentlige midler kan dog bare anvendes med Utenriksdepartementets samtykke.

11. Det føres protokoll over Rådets, Styrets og Arbeidsutvalgets beslutninger og vedtatte uttalelser. Avtrykk av protokollene sendes regelmessig Rådets medlemmer og varamenn til orientering.

12. Rådets funksjonstid er 3 år. Etter utløpet av en sådan periode oppnevnes nytt råd etter reglene i § 1.

Oppgaver.

13. Rådet skal arbeide for å utvikle norsk eksportvirksomhet og herunder søke å samordne og befordre tiltak som kan øke avsetningsmulighetene for norske varer i utlandet. Det skal samtidig være et rådgivende organ for Utenriksdepartementet i spørsmål av handelspolitisk og eksportpolitisk natur, og skal avgi uttalelser i saker som Utenriksdepartementet forelegger for det. Også andre norske myndigheter og institusjoner kan gjennom Utenriksdepartementet aveske Rådet uttalelser om spørsmål som vedrører varetagelse eller fremme av norske eksportinteresser.

Når Rådet finner grunn til det skal det på eget initiativ framkomme med uttalelser, råd og henstillinger så vel til Utenriksdepartementet som til andre norske myndigheter og institusjoner.

15. sept. 14. Det tilligger Rådet: a) å samle, bearbeide og holde à jour materiale om markedsforhold for norske varer i utlandet, handels- og tollpolitiske bestemmelser, skipsfartsforhold, forretningsforbindelser m. v. og besvare forespørsler herom; b) å organisere og underholde en tidsmessig direkte informasjonsvirksomhet overfor eksportørene og andre næringsdrivende som er interessert i spørsmål vedrørende utenrikshandelen; c) å gjennomføre markedsundersøkelser i samarbeid med Norges offisielle utenriksrepresentasjon og ved utsending av spesielle handelsutsendinger og eksportstipendiater eller på annen måte; d) ved tjenlige midler å hjelpe og støtte nordmenn som akter å slå seg ned i utlandet for å drive næringsvirksomhet; e) å overta utgivelsen av Utenriksdepartementets publikasjoner for eksport og eksportpropaganda etter nærmere avtale med departementet og de øvrige interesserte i disse foretagender.

Utenriksdepartementet kan også overdra Rådet andre oppgaver under sitt sakområde som har forbindelse med utenrikshandelen.

15. Rådet kan også på eget initiativ ta opp til løsning problemer av felles interesse for norsk eksportproduksjon og norsk eksporthandel, og det skal ha sin særlige oppmerksomhet henledet på enhver mulighet for gjennomføring av tiltak for å fremme eksporten ved samarbeid mellom de interesserte næringer. Herunder kan Rådet tre i forbindelse med importørorganisasjoner eller andre sammenslutninger.

Rådets kontor.

16. Rådet har sitt eget kontor som ledes av en direktør. Direktøren ansettes av Rådet etter innstilling fra Arbeidsutvalget. Kontorets øvrige funksjonærer ansettes av Arbeidsutvalget. Lønninger og arbeidsvilkår fastsettes av Styret etter innstilling fra Arbeidsutvalget. Lønningene skal approberes av Utenriksdepartementet.

17. Direktøren utarbeider etter utløpet av hvert budsjettår en beretning om kontorets og Arbeidsutvalgets virksomhet og framlegger revidert regnskap for det forløpne år. Beretningen og regnskapet framlegges til behandling for Rådet snarest mulig etter årets utgang og oversendes deretter til Utenriksdepartementet.

18. Handelsutsendinger, eksportstipendiater og utsendinger med mer begrensede oppdrag skal ansettes av Rådet etter innstilling fra Arbeidsutvalget. Om deres lønninger og arbeidsvilkår gjelder det samme som i 14 bestemt.

19. Etter avtale mellom Utenriksdepartementet og direktøren skal de som er antatt til den norske utenrikstjeneste gis adgang til i utdannelsesøyemed å tjenestgjøre ved Rådets kontor og fortrinnsvis gis arbeid med den kommersielle informasjonsjeneste eller med markedsundersøkelsene. For sitt arbeid ved Rådets kontor oppebærer de dog ingen lønn av Rådet.

Kongelig resolusjon.

15. sept.

Det i lov om ektefellers formuesforhold av 20. mai 1927 § 47 nevnte register over tinglyste ektepakter m. v. skal med virkning fra 1. november 1950 føres ved Oslo byskriverembete, Vestre distrikt.

Kongelig resolusjon.*)

15. sept.

I medhold av § 5 a, annet ledd, i lov om fangst av hval av 16. juni 1939 med senere endringer, dispenseres det fra forbudet i første ledd i den samme paragraf for sydhavssesongen 1950—51 for følgende utenlandske hvalfangstekspedisjoner: United Whalers Ltd., London's ekspedisjon med fl.k. «Balaena», Chr. Salvesen & Co., Leith's ekspedisjon med de flytende kokerier «Southern Venturer» og «Southern Harvester», og The Union Whaling Co. Ltd., Durban's ekspedisjon med fl.k. «Empire Victory».

Kongelig resolusjon.

15. sept.

I samsvar med Stortingets vedtak av 4. mai 1950 om en alminnelig folketelling bestemmes:

1. Det skal holdes alminnelig folketelling førstkommande desember måned. Den skal begynne fredag 1. desember og fortsette de følgende virkedager til den er fullført.
2. I hver kommune skal tellingen styres av ordføreren eller den han gir fullmakt til det. Tellingens skal omfatte alle personer som er fast bosatt i kommunen, og dessuten alle personer som oppholder seg midlertidig i kommunen på tellingsdatoen.
3. Tollvesenets funksjonærer skal telle personer ombord på norske og fremmede skip som på tellingsdatoen ligger i norsk havn eller seiler i norsk farvann.
4. Statistisk Sentralbyrå gis fullmakt til å treffe de andre bestemmelser som er nødvendige slik som å fastsette skjemaene, bestemme godtgjørelsen til tellerne m. m.

Kongelig resolusjon.*)

15. sept.

Med hjemmel i mellombels lov av 30. juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd treffes følgende bestemmelse om investeringsavgift i skogbruket:

§ 1. Det skal svares en investeringsavgift på alt virke av gran og furu som blir målt eller drevet fram i tiden fra og med 1. september 1950 til og med 31. august 1951. Dette gjelder både for salgsvirke og for virke som eieren selv foredler for videresalg.

Bestemmelsen omfatter ikke virke som skal nyttes som brensel.

*) Kunngj. 26. september i Lovtid. 1 nr. 38.

15. sept. § 2. Avgiftens størrelse er fastsatt til:

I. For vanlig tømmer fra Østlandet og Sørlandet:

1) Midtmålt grantømmer	kr. 7,00 pr. m ³ fast mål
2) Toppmålt grantømmer	» 7,00 » » » »
3) Midtmålt furutømmer:	

a) Midtmålt furutømmer i hele
lengder fra Sørlandet, Telemark
og øvre Numedal	» 1,00 » » » »

b) Annet midtmålt furutømmer
(furuslip og skurslip),	» 2,50 » » » »

4) Toppmålt furutømmer	» 1,00 » » » »

II. For vanlig tømmer fra Trøndelag og Helgeland:

5) Midtmålt grantømmer	90 % av grunnprisen

6) Toppmålt grantømmer	90 % » »

7) Midtmålt furutømmer	31 % » »

8) Toppmålt furutømmer	13 % » »

III. For spesialtømmer og for kubb:

9) Spesialtømmer av furu	kr. 2,00 pr. m ³ fast mål

10) Spesialtømmer av gran	» 7,00 » » » »

11) Grankubb	» 5,00 » » løst »

12) Furukubb	» 1,00 » » » »

For sevjebarket grankubb avirket sommeren 1950 skal uten hensyn til bestemmelsene ovenfor, avgiften være kr. 5,00 pr. m³ løst mål.

For virke som selges på rot skal avgiften, uten hensyn til bestemmelsene ovenfor, være kr. 7,00 pr. m³ fast mål granvirke og kr. 1,50 pr. m³ fast mål furuvirke.

§ 3. Eieren av den skog som virket blir levert fra pålegges ansvaret for at avgiften blir innbetalt. Landbruksdepartementet kan bestemme at den for hvis regning virket blir framdrevet, skal stå ansvarlig for innbetaling av avgiften såfremt han er en annen enn eieren. Dette gjelder også når virket selges på rot.

§ 4. Landbruksdepartementet eller den departementet gir fullmakt, treffer de nærmere bestemmelser om gjennomføring av avgiftsordningen, og kan herunder gjøre unntak fra avgiftsplikten.

Departementet kan også bestemme at det skal svares renter ved for sen innbetaling av avgiften.

Avgiften har fortrinsrett som formue- og inntektsskatt til stat og kommune, og kan inndrives ved utpantning hos enhver som er ansvarlig for den.

§ 5. De avgifter som kommer inn etter reglene i §§ 1 og 2 skal med fradrag av omkostningene ved innkreving og utbetaling brukes i sin helhet til investeringstilskudd i skoger som avgiftspliktig virke blir drevet fram fra. De nærmere bestemmelser om hvorledes tilskuddene skal utbetales og brukes treffes ellers av Landbruksdepartementet. 15. sept.

§ 6. Bestemmelsene gjelder for Østlandet, Sørlandet, Trøndelag og Helgeland.

Med Østlandet og Sørlandet menes Østfold, Oslo, Akershus, Hedmark, Oppland, Buskerud, Vestfold, Telemark, Aust-Agder og Vest-Agder fylker.

Med Trøndelag og Helgeland menes Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag fylker og Brønnøy, Alstadhaug og Rana sorenskriverier av Nordland fylke.

Landbruksdepartementet kan utvide bestemmelsene til helt eller delvis å omfatte landet for øvrig.

§ 7. Bestemmelsene trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

15. sept.

Punkt 2 i kgl. resolusjon av 27. mars 1897 om utferdigelse av translatørbevillinger oppheves.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om endring av § 16 i bruksreglene for Nes bygdealmenning i Nes herred i Hedmark fylke. 15. sept.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Rødenes herred, Østfold fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, i tida fra 1. mai til 15. september. 15. sept.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Trøgstad herred, Østfold fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 15. sept.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Fosnes herred, Nord-Trøndelag fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i tida fra 15. mai til 15. november. 15. sept.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Onsøy herred, Østfold fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, i tida fra 15. april til 15. oktober. 15. sept.

*) Kunngj. 4. oktober i Lovtid. 1 nr. 39.

15. sept. **Skriv *)** frå Landbruksdepartementet om at hund i Lunde herad, Telemark fylke, skal haldas i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter.
15. sept. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om at hund i Lenvik herred, Troms fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, i tida fra 1. april til 1. november.
15. sept. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om at hund i Tysfjord herred, Nordland fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, i tida fra 1. april til 1. november.
16. sept. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Hans E. Hurums Minnefond for økonomisk vanskelig stillede studenter ved Universitetet i Oslo», opprettet ved testament av 22. mars 1945.
19. sept. **Skriv *)** frå Kommunal- og arbeidsdepartementet om at brannlova med unntak av kap. 4 og 5, skal gjerast gjeldande for Årdals-tangen, Farnes og Vee-sletta, Årdal herad, Sogn og Fjordane fylke, innafor dei same grensane som bygningsdistriktet.
19. sept. **Skriv *)** frå Kommunal- og arbeidsdepartementet om at brannlova skal gjerast gjeldande for Havrenes i Kinn herad, Sogn og Fjordane fylke.
19. sept. **Skriv *)** frå Kommunal- og arbeidsdepartementet om vedtekter til bygningslova for Ytterdal bygningsdistrikt, Møre og Romsdal fylke.
20. sept. **Skriv *)** frå Kommunal- og arbeidsdepartementet om vedtekt til § 13, punkt 1. i bygningslova for Sauda, Rogaland fylke.
20. sept. **Skriv *)** frå Kommunal- og arbeidsdepartementet om regulering av Holmedal i Fjaler herad, Sogn og Fjordane fylke, og om vedtekter til bygningslova for Holmedal bygningsstrok.
20. sept. **Skriv *)** frå Kommunal- og arbeidsdepartementet om ny vedtekt om stengjetid for utsalsstader i Sør-Aukra herad, Møre og Romsdal fylke.

*) Kunngj. 4. oktober i Lovtid. 1 nr. 39.

Bestemmelse *) om at tuberkulinnegative personer ikke må opptas ved militære skoler. 21. sept.

(Gitt av Sosialdepartementet med hjemmel i lov nr. 16 av 12. desember 1947 § 13 og kgl. resolusjon av 20. august 1948.)

Tuberkulinnegative personer må ikke opptas ved militære skoler.

Unntak kan gjøres for personer som er BCG-vaksinert flere ganger uten å bli tuberkulinpositive.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om regulering av Stangeløkka i Berg herred, Østfold fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen. 21. sept.

Skriv *) frå Kommunal- og arbeidsdepartementet om regulering av sentrum i Volda, Møre og Romsdal fylke, og om vedtekter i samband med reguleringa. 21. sept.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om nye likelydende helseforskrifter for Id og Berg herreder, Østfold fylke. 21. sept.

Skriv frå Sosialdepartementet. 21. sept.

I samhøve med § 7 i lov om jordmødre av 19. desember 1898 fastset departementet at Reksteren jordmordistrikt, Hordaland fylke, vert lagt ned og at nordre delen av distriktet vert lagt til Tysnes jordmordistrikt og søre delen lagt til Uggdal jordmordistrikt.

Kongelig kunngjøring *)¹⁾ 1) om omsetningsavgift til statskassen på sjokolade- og sukkervarer og 2) om krisetilleggsavgift til statskassen på drikkebrennevin fra 25. september 1950. 22. sept.

Stortinget har 21. september 1950 gjort dette vedtaket:

Fra den tid Kongen bestemmer, skal det betales omsetningsavgift til statskassen på sjokolade- og sukkervarer etter følgende satser:

For kakaopulver 20 % av varens avgiftspliktige verdi.

For kokesjokolade, hvormed forstås sjokolade med høyst 26 % fettinnhold og i pakninger på minst 125 gram, 30 % av varens avgiftspliktige verdi.

For de øvrige varer som i henhold til loven kan pålegges avgift, 150 % av varens avgiftspliktige verdi.

*) Kunngj. 4. oktober i Lovtid. 1 nr. 39.

**) Kunngj. 12. oktober i Lovtid. 1 nr. 40.

¹⁾ Se St.prp. nr. 123. Innst. S. 193. St.tid. s. 1976—1979.

22. sept. Fra den tid Kongen bestemmer, skal krisetilleggsavgiften på drikkebrennevin som selges til innenlandsk bruk, forhøyes til 150 %.

For drikkebrennevin som utskjenkes, skal avgiften fra samme tid forhøyes til 75 %.

Dette Stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft som gjeldende fra og med 25. september 1950.

22. sept. **Kongelig kunngjøring *)¹⁾** om verneskatt til staten for budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951.

For budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951 skal det svares verneskatt til staten av personlige skattepliktige og andre som får formues- og inntektsskatten til staten beregnet etter avsnitt A, § 1, VIII i kongelig kunngjøring av 30. juni 1950.

Verneskatten skal utlignes som et tillegg på 10 % til stats-skatten på formue og inntekt etter kongelig kunngjøring av 30. juni 1950. Verneskatten blir å avrunde slik at beløp til og med 50 øre nedsettes og beløp over 50 øre forhøyes til nærmeste hele krone.

Verneskatt skal ikke utlignes når skattebeløpet ville bli mindre enn kr. 20.—.

Verneskatten forfaller til betaling med en halvpart den 1. desember 1950 og en halvpart den 1. april 1951. Betales første termin ikke ved forfall ansees annen termin forfalt til betaling samtidig. Beløp under kr. 50.— forfaller i sin helhet 1. desember 1950.

Reglene i lov om verneskatt av 9. juli 1948, nr. 7, § 2, 1. ledd, § 3, § 4, 1., 3. og 4. ledd og §§ 5 og 6 får anvendelse også for verneskatt som skal svares etter dette vedtak.

For verneskatt kan det gis pålegg om særskilt trekk i lønn ved siden av trekk for ordinære skatter, når skatteoppkreveren finner dette nødvendig for å få verneskatten dekket før utgangen av budsjett-terminen.

Verneskatten blir å regne med i den samlede skatt ved anvendelsen av reglene i avsnitt F i kongelig kunngjøring av 30. juni 1950.

22. sept. **Kongelig resolusjon. *)**

I. § 1 og § 4 i regler om avgifter som skal svares etter ildsfarlighetslovens § 26, fastsatt ved kgl. resolusjon av 21. mai 1920, jfr. kgl. resolusjon av 9. november 1928, blir endret i samsvar med et framlagt utkast.

II. De under I nevnte endringer trer i kraft fra og med 1. oktober 1950.

*) Kunngj. 4. oktober i Lovtid. 1 nr. 39.

¹⁾ St.vedtak 21. september. Se St.prp. nr. 123. Innst. S. 193. St.tid. s. 1976—1979.

Det i I nevnte utkast er slik:

22. sept.

Reglens § 1 og § 4 skal lyde så:

§ 1. Enhver fabrikk for tilvirkning av nitroglyserin, dynamitt, krutt eller andre sprengstoffer, eller for tilvirkning av ildsfarlige væsker, skal betale en årlig avgift av kr. 600.—.

§ 4. Bedrifter som selger ildsfarlige væsker av de i lovens § 14, jfr. § 16, omhandlede arter, skal betale en årlig avgift for hvert opplag (utenfor tilvirkningsstedet) etter slik beregning:

a. Av de i lovens § 16, post 1 A omhandlede væsker, så fremt den tillatte beholdning er:

over	10 000 liter	inntil	100 000 liter	kr. 450,00
»	100 000	»	»	500 000 » » 600,00
»	500 000	»	»	2 000 000 » » 750,00
»	2 000 000	»	»	» 900,00

b. Av de i lovens § 16, post 1 B omhandlede væsker, såfremt den tillatte beholdning er

over	100 000 liter	inntil	1 000 000 liter	kr. 450,00
»	1 000 000	»	»	5 000 000 » » 600,00
»	5 000 000	»	»	20 000 000 » » 750,00
»	20 000 000	»	»	» 900,00

Er det ved et opplag beholdning av begge slags væsker, betales en felles avgift etter den samlede beholdning bereknet etter forholdet 1 liter av de i lovens § 16 post 1 A nevnte væsker = 10 liter av de i § 16 post 1 B nevnte.

Avgiften bereknes etter den største beholdning, som kan has i henhold til den meddelte tillatelse. Hvis det for et opplag før utgivelsen av lov nr. 4 av 12 juni 1914 er istandbragt særskilt for øyemedet innrettet anlegg bereknes avgiften etter den maksimumsbeholdning, som de eldre beholdere rommer, med mindre bedriften for departementet erklærer alene å ville lagre en mindre beholdning som i så fall ikke må overskrides, uten at melding derom gis.

Kongelig resolusjon.*)

22. sept.

1. § 26 i lov om endring i sjømannsloven av 8. juli 1949 trer i kraft straks.

2. Med hjemmel i § 26 i sjømannsloven av 19. juni 1931 med tilleggslov av 8. juli 1949 utferdiges forskrifter om legeundersøkelse av sjømenn i samsvar med et fremlagt utkast.

3. De under 2 nevnte forskrifter trer i kraft fra den tid Industridepartementet bestemmer og forskriftene om legeundersøkelse av

*) Kunngj. 4. oktober i Lovtid. 1 nr. 39.

22. sept. sjømenns fargesans, syn, hørsel og sunnhetstilstand av 5. januar 1940 oppheves fra samme tid.

Det i punkt 2 nevnte utkast lyder så:

§ 1. *Undersøkelse av helsen.*

1) Enhver som antas til tjeneste på fartøy på 50 registertonn brutto og derover, må legge fram en helseerklæring, som skal inneholde legens uttalelse om at han etter nøyaktig undersøkelse av vedkommende antar at han er arbeidsdyktig og at det ikke er funnet tegn til smittsom eller tuberkuløs sykdom. Helseerklæringen må ikke være over 3 måneder gammel.

2) Helseerklæringen er gyldig i to år regnet fra utstedelsesdagen når tjenesten fortsettes ombord i samme fartøy eller i fartøy tilhørende samme rederi og utføres på skip i norsk kystfart. Utføres tjenesten på skip i utenriks fart, må erklæringen fornyes hvis vedkommende innen utløpet av 2 år tar tjeneste på annet fartøy av den i punkt 1 nevnte størrelse.

Er vedkommende ikke fylt 18 år, må erklæringen fornyes med ikke over 12 måneders mellomrom til han har nådd denne alder.

3) Utløper helseerklæringens gyldighet under en reise, skal den fortsatt gjelde til første anløp av havn, hvor foreskrevet legeundersøkelse kan foretas.

4) Helseerklæringen skal oppbevares av skipets fører så lenge tjenesteforholdet varer.

§ 2. *Undersøkelse av sjømenns fargesans.*

1) Enhver som antas til dekkstjeneste på fartøy på 50 registertonn brutto og derover, må foruten den i § 1 omhandlede helseerklæring legge fram erklæring fra lege om at han har evne til å skjelve de ved lov eller reglement påbudte farger.

2) Erklæringen om fargesans er gyldig i 6 år regnet fra utstedelsesdagen, hvis ikke Helsedirektøren eller Skipskontrollen innen utløpet av denne tid krever ny undersøkelse.

3) Hvis erklæringens gyldighet løper ut under en reise, skal den fortsatt gjelde til første havn hvor foreskrevet undersøkelse av fargesansen kan foretas.

§ 3. *Godkjenning av leger.*

De i §§ 1 og 2 nevnte erklæringer må være utstedt av lege som er blitt anvist av norsk sjømannskontor eller i utlandet av norsk konsulat eller godkjent forhyringsmyndighet.

§ 4. *Legeundersøkelse etter forlangende av skipets fører eller av offentlig myndighet.* 22. sept.

Enhver som gjør tjeneste på fartøy, er pliktig til å la seg undersøke av lege når fartøyets fører eller Helsedirektøren eller Skipskontrollen forlanger det.

§ 5. *Regler for undersøkelse av helsen.*

1) Den i § 1 nevnte erklæring skal bygge på følgende undersøkelser:

- a. Alminnelig undersøkelse av helsetilstanden.
- b. Undersøkelse av synsstyrke og synsfelt.
- c. Undersøkelse av hørsel.

Til a. Den alminnelige undersøkelse av helsetilstanden skal utføres i samsvar med instruks for legeundersøkelse av sjømenn som utferdiges av Helsedirektøren.

Til b. Synsstyrken skal undersøkes ved Snellens tavle, innrettet for en avstand av 5 (6) meter. Ved prøven, som foretas i god belysning med samtidig bruk av begge øyne og uten anvendelse av glass, kreves som minimum en synsstyrke på $\frac{5}{10}$ ($\frac{6}{12}$).

Dreier det seg om undersøkelse ved første gangs påmønstring, skal også refraksjonen bestemmes.

Synsfeltet skal undersøkes etter Donders's metode.

Til c. Hørselen prøves ved å undersøke i hvor mange meters avstand hvisken kan oppfattes tydelig eller på annen måte som måtte bli fastsatt av Helsedirektøren.

For at prøven skal anses for bestått må hvisken kunne oppfattes tydelig på 3 meters avstand.

2) Industridepartementet kan dispensere fra de i punkt 1 nevnte krav til synsstyrke og hørsel når sjømannens stilling ombord gjør dette ubetenkelig.

§ 6. *Utferdigelse av helseerklæring.*

1) Finner legen etter å ha foretatt de i § 5 omhandlede undersøkelser at vedkommende er skikket til tjeneste på skip, skal han på fastsatt skjema utferdige helseerklæring som skal ha følgende tekst:

«Helseerklæring for

Undertegnede har i dag undersøkt N. N. i samsvar med gjeldende instruks for legeundersøkelse av den som skal tjenstgjøre på skip. Det er ved undersøkelsen ikke funnet tegn til smittsom eller tuber-

22. sept. kuløs sykdom. Røntgenundersøkelse av lungene er/er ikke foretatt (stryk det som ikke passer). Jeg antar på grunnlag av undersøkelsen at ovennevnte er arbeidsdyktig.»

Sted Datum

Legens underskrift.

.....

Den undersøkte underskrift.

(Påført i legens påsyn.)

- 2) I særlige tilfelle kan erklæringen gis begrenset gyldighet i tid og fartsområde.

§ 7. *Erklæring når legen etter undersøkelsen ikke kan utstede helseerklæring.*

- 1) Finner legen etter å ha foretatt de i § 5 omhandlede undersøkelser at han ikke kan utstede helseerklæring, skal han på fastsatt skjema utferdige en erklæring som skal ha følgende tekst:

«Udyktighetserklæring.

Undertegnede har i dag undersøkt N. N. i samsvar med gjeldende instruks for legeundersøkelse av den som skal tjenstgjøre på skip. Jeg finner på grunnlag av undersøkelsen ikke å kunne utstede helseerklæring for den undersøkte.»

Sted Datum

Legens underskrift.

.....

Den undersøkte underskrift.

(Påført i legens påsyn.)

Til veiledning for den undersøkte, skal skjemaet for denne erklæring inneholde følgende opplysning:

«Legens avgjørelse kan innankes for en appell-lege.»

- 2) Legen skal forklare den undersøkte grunnen til at helseerklæringen ikke har kunnet utferdiges for ham og gi ham opplysning om adgangen til å søke appell-lege. Den undersøkte kan forlange legens detaljerte skriftlige erklæring om hans helsetilstand.

§ 8. *Regler for undersøkelse av sjømanns fargesans.*

Den i § 2 nevnte erklæring om fargesansen skal bygge på minst 2 av følgende prøver:

a. Bostrom-Kugelbergs prøve.

b. Ishiharas prøve.

c. Hertel-Stillings prøve.

Prøvene bør utføres i godt dagslys.

Ved feillesning av ringe grad, hvor den undersøkende lege er 22. sept. i tvil om bedømmelsen, skal sjømannen henvises til appell-lege.

§ 9. Erklæring om sjømenns fargesans.

På grunnlag av de i § 8 nevnte prøver skal legen på fastsatt skjema utstede erklæring om sjømenns fargesans, som skal ha følgende tekst:

«Erklæring om sjømenns fargesans.

Undertegnede har i dag undersøkt N. N. i samsvar med gjeldende instruks for undersøkelse av sjømenns fargesans.

Prøvene er bestått/ er ikke bestått (stryk det som ikke passer).

Følgende prøver (navn og utgave) er anvendt:»

Sted Datum

Legens underskrift.

Sjømannens underskrift.

(Påført i legens påsyn.)

§ 10. Legeerklæringene inntas i sjøfartsboken.

Har sjømannen sjøfartsbok, skal legeerklæringene klebes fast på innsiden av sjøfartsbokens bind, samtidig som det på bokens første side gis en påtegning om at de er vedheftet sjøfartsboken.

§ 11. Adgang til appell.

1) Den som får udyktighetserklæring som nevnt i § 7, eller som ikke har bestått prøve som nevnt i § 9, kan innanke avgjørelsen for godkjent appell-lege.

2) Appell-legen berammer tiden når undersøkelsen skal foregå. For å overvære undersøkelsen kan vedkommende om han ønsker det, medta 2 vitner, et som representant for Skipskontrollen og et for den organisasjon som vedkommende tilhører. Vitnene har krav på de godtgjørelser som Industridepartementet har fastsatt.

3) Appell-leger med varamenn oppnevnes av Helsedirektøren.

4) Appell-legens honorar betales av vedkommende som har rekvirert undersøkelsen. Denne betaler også vitnene den fastsatte godtgjørelse.

§ 12. Legens habilitet.

Leger og appell-leger må ikke stå i noe tjeneste- eller tillitsforhold til noen reder eller reder- eller sjømannsorganisasjon og ikke være i slekt eller svogerskap med den som skal undersøkes i rett opp- eller nedstigende linje eller i sidelinjen så nær som søskenbarn.

22. sept.

§ 13. *Legeundersøkelse som foretas i utlandet.*

På steder i utlandet hvor lege ikke kan anvises overensstemmende med § 3, skal skipsføreren påse at undersøkelse blir foretatt og legeerklæringer utferdiget etter disse forskrifter. Første gang skipet anløper havn der det finnes lege oppnevnt overensstemmende med § 3, skal det utføres ny undersøkelse etter disse forskrifter.

§ 14. *Instruks for legeundersøkelsen.*

Helsedirektøren utferdiger nærmere instruks til legene for hvorledes de i disse forskrifter omhandlede undersøkelser av sjømanns helse og fargesans skal foretas.

§ 15. *Utgifter ved legeundersøkelsene.*

Utgifter ved undersøkelser som er nevnt i §§ 1 og 2 og som danner grunnlag for ansettelse ombord og utgifter ved undersøkelse etter § 4, skal bæres av vedkommende skips reder.

§ 16. *Anvendelse av forskriftene på fiskefartøyer.*

Disse forskrifter kommer ikke til anvendelse på dem som antas til tjeneste på fiskefartøyer når de brukes som slike eller til føring av egen fangst alene eller i forbindelse med andres. Vedkommende departement kan dog bestemme at forskriftene skal gjelde også for dem.

§ 17. *Overgangsbestemmelser m. v.*

1) Den som er i tjeneste på norsk fartøy på 50 registertonn brutto og derover når disse forskrifter trer i kraft og har vært ansatt på slikt fartøy i en vesentlig del av de to foregående år, kan fortsette i tjeneste på samme skip uten å underkastes de i disse forskrifter påbudte legeundersøkelser, forutsatt at slike undersøkelser foretas innen utløpet av to år etter forskriftenes ikrafttreden.

2) Kan en legeundersøkelse ikke foretas uten at skipet derved blir oppholdt, kan — etter tillatelse av norsk forhyringsmyndighet, hvor sådan finnes — vedkommende antas til tjeneste ombord for en enkelt reise uten legeundersøkelse. I slike tilfelle plikter skipsføreren å sørge for at legeundersøkelse overensstemmende med disse forskrifter blir foretatt første gang skipet kommer til havn hvor slik undersøkelse er mulig.

§ 18. *Forskriftenes ikrafttreden.*

Disse forskrifter trer i kraft fra den tid Industridepartementet bestemmer.

Fra samme tid oppheves forskrifter om legeundersøkelse av sjømanns fargesans, syn, hørsel og sunnhetstilstand av 5. januar 1940.

22. sept.

Kongelig resolusjon. *)

I. I henhold til § 93 i lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9. juni 1903 med tilleggslov av 24. juni 1927, fastsettes forskrifter om bemanning av norske skip i samsvar med et framlagt utkast.

II. Forskriftene trer i kraft 1. januar 1951.

III. De gjeldende forskrifter for bemanning av norske skip, fastsatt ved kgl. resolusjon av 31. mai 1918 med senere forandringer, oppheves samtidig.

Det i I nevnte utkast lyder så:

§ 1. Skip som forskriftene omfatter.

Disse forskrifter gjelder alle maskindrevne norske skip på 25 tonn og over som brukes i frakt- eller passasjerfart unntatt:

- a) Fiske- og fangstfartøyer, når de brukes til føring av egen fangst alene eller i forbindelse med andres.
- b) Skip som er bestemt til tilvirkning av fiske- eller fangstprodukter, når de fra fangstfeltet brukes til føring av egne fangstprodukter alene eller i forbindelse med andres.

For seilskip på 25 tonn og over som brukes i fraktfart og for skip av den art som er nevnt under a og b, kan dog Sjøfartskontoret bestemme hvor stor besetningen skal være og hvilke kvalifikasjoner de enkelte medlemmer av den skal ha. Det må under dette tas hensyn til skipets størrelse, bruk og fart samt dets bygning, maskin, innredning og utrustning.

§ 2. Meningen med ord som er brukt i forskriftene.

I disse forskrifter betyr:

1. Styrmann: en som hører til befalet på dekk, føreren unntatt.
2. Radiotelegrafist: telegrafist med sertifikat.
3. Radiotelefonist: den som er tilsatt for å utføre radiotelefontjeneste.
4. Maskinist: en som hører til befalet i maskinen.
5. Passasjerskip: skip som har eller etter gjeldende regler skal ha passasjersertifikat og som brukes i passasjertrafikk.
6. Døgn: tiden fra kl. 00 til kl. 24.
7. Innenriks fart: innsjø- og elvefart i Norge og fart på den norske kyst unntatt fart på Svalbard og Jan Mayen.
8. Utenriks fart: all fart utenfor innenriks fart. Hvis et skip på en del av en reise er i fart utenfor innenriks fart, ansees det for å være i utenriks fart på hele reisen, dog ikke hvis

*) Kunngj. 4. oktober i Lovtid. 1 nr. 39.

22. sept.

fartøyet nødtvungent kommer utenfor det område som reisen skulle omfatte.

9. Tonn: registertonn brutto.

10. Hestekrefter (HK.): indikerte HK. beregnet etter formel fastsatt av Sjøfartskontoret.

11. Maskin: dampmaskin eller motor.

12. Arbeidstidsloven: lov om arbeidstiden på skip av 10. juni 1949.

13. Sammenhengende fartstid: sammenhengende regnes fartstiden når tjenesten ikke avbrytes i fire timer eller mer noe sted hvor skipet gjør opphold underveis.

§ 3. Styrmenn.

1. I innenriks fart skal det være minst:

a) 1 styrmann

på lasteskip på 100 tonn og derover, men under 500 tonn som har en sammenhengende fartstid på 11 timer og derover og

på passasjerskip av enhver størrelse under 400 tonn som har en sammenhengende fartstid på 8 timer og derover.

b) 2 styrmenn

på lasteskip på 500 tonn og derover, men under 2 000 tonn og

på passasjerskip på 400 tonn og derover, men under 1 500 tonn.

c) 3 styrmenn

på lasteskip på 2 000 tonn og derover og på passasjerskip på 1 500 tonn og derover.

2. I utenriks fart skal det være minst:

a) 1 styrmann på skip under 300 tonn.

b) 2 styrmenn på skip på 300 tonn og derover, men under 500 tonn.

c) 3 styrmenn på skip på 500 tonn og derover.

§ 4. Den øvrige dekkbesetning.

1. På skip som ikke er passasjerskip skal antallet av båtsmenn, matroser, lettmatroser, jungmenn og dekksgutter minst være som følgende tabell viser:

22. sept.

Skipets størrelse i tonn				Båts- menn	Matro- ser	Lett- matro- ser	Jung- menn	Dekks- gutter	Tils.
Over	300, men ikke over	500		—	2	1	1	—	4
»	500 » » »	1 200		—	3	0	2	1	6
»	1 200 » » »	2 000		—	3	0	2	2	7
»	2 000 » » »	2 500		1	3	2	1	1	8
»	2 500 » » »	3 000		1	4	2	1	1	9
»	3 000 » » »	4 500		1	4	3	1	1	10
»	4 500 » » »	6 000		1	4	3	1	2	11
»	6 000 » » »	7 500		1	4	4	1	2	12
»	7 500 » » »	9 000		1	5	4	1	2	13
»	9 000 » » »	10 000		1	6	4	1	2	14
»	10 000			1	6	4	2	2	15

På skip mellom 1 200 og 2 000 tonn som er tildelt norsk nasjonalitetsbevis før disse forskrifter trådte i kraft, kan Sjøfartskontoret tillate forhyrt 3 matroser, 1 lettmatros, 1 jungmann og 1 dekksgutt, i alt 6 mann, når det ikke er plass til større bemanning.

På tankskip over 3 000 tonn minskes antallet i denne tabell med 1 lettmatros.

Hvis båtsmann ikke kan skaffes, kan i stedet antas en matros.

På alle skip av tre skal ansettes tømmermann. Denne medregnes i det foreskrevne antall matroser eller lettmatroser, såfremt han fyller betingelsene for disse stillinger.

2. På passasjerskip skal antallet av båtsmenn, matroser, lettmatroser, jungmenn og dekksgutter minst være som følgende tabell viser:

Skipets størrelse i tonn				Båts- menn	Matro- ser	Lett- matro- ser	Jung- menn	Dekks- gutter	Tils.
Over	300, men ikke over	500		—	3	1	1	—	5
»	500 » » »	700		—	3	2	1	—	6
»	700 » » »	1 200		1	3	2	1	—	7
»	1 200 » » »	2 000		1	3	2	1	1	8
»	2 000 » » »	3 000		1	4	2	2	1	10
»	3 000 » » »	4 500		1	5	4	1	1	12
»	4 500 » » »	6 000		1	5	4	2	2	14
»	6 000			1	6	4	2	2	15

22. sept.

På skip over 7 500 tonn økes antallet av matroser med 1 for hver økning av tonnasje med inntil 1 500 tonn.

3. For skip på 300 tonn og under kan Sjøfartskontoret bestemme hvor mange dekksmannskaper det skal være og hvilke kvalifikasjoner disse skal ha.
4. Et mannskap som er antatt til å utføre også annen tjeneste ombord enn alminnelig dekkstjeneste regnes ikke som dekksmannskap i disse forskrifter.
5. De mannskaper som er nevnt i denne paragraf skal ha følgende kvalifikasjoner:
 - a) Dekkgutter skal ha fylt 15 år.
 - b) Jungmenn skal ha fylt 16 år, og ha fart minst 12 måneder som dekksgutt.
 - c) Lettmatroser skal ha fylt 17 år, og ha fart til sjøs i 24 måneder, hvorav minst 8 måneder som jungmann.
 - d) Matroser skal ha fylt 20 år, og ha fart til sjøs i 36 måneder, hvorav minst 12 måneder som lettmatros.
 - e) Tømmermenn skal ha fylt 23 år, og ha fart til sjøs i 42 måneder. Herav kan de dog ha arbeidet innen faget i inntil 12 måneder i land.
 - f) Båtsmenn skal ha fylt 22 år og ha 42 måneders fartstid.
6. En tømmermann som har de kvalifikasjoner som i punkt 5 er foreskrevet for matroser, ansees som matros i forhold til bestemmelsene i punktene 1 og 2.
7. Et ordinært skoleskipskursus regnes likt med 12 måneders fartstid.
8. De under punkt 5 a til f nevnte kvalifikasjonsbestemmelser har ikke tilbakevirkende kraft.
9. De krav til alder og fartstid som er stilt under punkt 5 b, c, d og e kreves ikke fylt hvis det kan påvises å være umulig eller forbundet med urimelige omkostninger å skaffe til vedkommende stilling en mann som fyller disse krav. Når det hyres et mannskap som ikke fyller kvalifikasjonskravene, skal grunnen anføres i skipsdagboken.

§ 5. Radiopersonalet.

På skip som etter gjeldende forskrifter skal ha radiostasjon skal det være ansatt minst:

1. 1 radiotelegrafist, når vaktholdet ved telegrafist er 8 timer pr. døgn og derunder.
2. 2 radiotelegrafister som ikke innehar annen stilling ombord som er nevnt i disse forskrifter, når det er pålagt vakthold ved telegrafist mellom 8 og 16 timer pr. døgn.

3. 3 radiotelegrafister som ikke innehar annen stilling ombord 22. sept.
som er nevnt i disse forskrifter, når det er pålagt vakthold
ved telegrafist mellom 16 og 24 timer pr. døgn.

På skip med passasjersertifikat i hurtigrutene på Nord-Norge
som er utstyrt med duplex radio-telefon installasjon, skal det være
ansatt minst 1 radiotelefonist som ikke innehar annen stilling om-
bord som er nevnt i disse forskrifter.

§ 6. Maskinister.

I. For skip hvor det etter lovgivningen ikke forlanges maskin-
ist, kan Sjøfartskontoret bestemme maskinbemanningens størrelse
og kvalifikasjoner.

II. På skip som det ifølge gjeldende lov forlanges maskinist
for, skal det være ansatt:

1. På skip med maskiner inntil 300 HK. minst:

- a) 1 maskinist når skipets sammenhengende fartstid ikke er
over 11 timer.
- b) 1 maskinist og 1 maskinpasser når skipet går i innenriks
fart og dets sammenhengende fartstid er over 11 timer.
- c) 2 maskinister på skip i utenriks fart og på passasjerskip
i innenriks fart med dampmaskiner over 150 HK. og med
sammenhengende fartstid over 11 timer.

2. På skip med maskiner over 300 HK. minst:

2 maskinister når maskinene ikke er over 1 000 HK.

3 maskinister når skipet er et passasjerskip i innenriks fart
med maskiner over 500 HK., og det er i uavbrutt fart i minst
7 døgn. «Uavbrutt» regnes farten når det ikke på noe sted
gjøres opphold over 12 timer.

3. På skip med maskiner over 1 000 HK. og på skip i utenriks
fart med en bruttotonnasje på 500 tonn og derover minst 3
maskinister.

4. På skip som er i fart i tropiske farvann minst 3 maskinister.
Fra påbudet om 3 maskinister er unntatt skip som bare pas-
serer gjennom tropiske farvann uten å gå i regelmessig fart
og skip som bare leilighetsvis kommer inn i tropiske farvann
når oppholdet der ikke varer over 14 dager. Med «tropiske
farvann» forståes farvann mellom $23\frac{1}{2}^{\circ}$ nordlig bredde og
 $23\frac{1}{2}^{\circ}$ sørlig bredde.

5. På dobbeltskruede passasjerskip skal det på hver vakt være
1 maskinist til hver driftsmaskin på over 2 000 HK.

III. Sjøfartskontoret kan fastsette kvalifikasjonskravene for
de maskinpassere som er omhandlet i denne paragraf.

22. sept. § 7. Den øvrige maskinbesetning.

1. a. På dampskip med kullfyring skal antallet av fyrbøtere og kull-lempere minst være som følgende tabell viser:

Kullforbruk					Fyrbøtere og kull-lempere	Kull-lempere
Til og med 6 tonn					2	—
Over 6	men ikke over 9	tonn			3	—
» 9	» »	» 12.25	»	»	3	1
» 12.25	» »	» 15.25	»	»	3	2
» 15.25	» »	» 18.25	»	»	6	—
» 18.25	» »	» 21.25	»	»	6	1
» 21.25	» »	» 24.50	»	»	6	2
» 24.50	» »	» 27.75	»	»	6	3
» 27.75	» »	» 31	»	»	9	1
» 31	» »	» 34.25	»	»	9	2
» 34.25	» »	» 37.50	»	»	9	3
» 37.50	» »	» 40.75	»	»	12	1
» 40.75	» »	» 44	»	»	12	2
» 44	» »	» 47.25	»	»	12	3

I tropiske farvann skal antallet i ovenstående skala økes med 1 lempere.

Er et skips kullforbruk 3,5 tonn eller mindre, behøver skipet dog bare ha 1 fyrbøter hvis fyrbøternes arbeidstid ikke overskrider den i arbeidstidsloven fastsatte maksimumsgrense for arbeidstiden.

- b. Finner Sjøfartskontoret at det på grunn av kullforbruket og fartstiden, samt forholdene ellers ombord er forsvarelig at samme mann passer maskinen og utfører fyringen, kan det fritas skipet for å ha fyrbøter.

- c) Ved anvendelsen av bestemmelsene i punktene a og b legges til grunn det kullforbruk som vedkommende skip har under gang med vanlig fart i 24 timer.

Er skipet ikke i fart i 24 timer, er det den mengde kull som brukes under fart og liggetid i løpet av de 24 timer da kullforbruket er størst, som legges til grunn.

For passasjerskip i innenriks fart som er i uavbrutt fart i minst 7 døgn, legges til grunn den mengde kull som brukes gjennomsnittlig pr. 24 timer under fart og liggetid så lenge

skipet er i uavbrutt fart, dog således at opphold som varer 22. sept. mer enn 4 timer ikke regnes med hverken når det gjelder tiden eller den mengde kull som er brukt under oppholdet.

«Uavbrutt» regnes farten når det ikke på noe sted gjøres opphold over 12 timer.

Kullforbruket beregnes etter vekten av den kullsort som skipet regelmessig bruker.

- d. På skip med maskiner over 1500 HK. skal det være 1 maskingutt og på skip med maskiner over 2000 HK. 2 maskingutter.

2. a. På dampskip med oljefyring med inntil 3 fyrganger skal det være 2 fyrbøtere.

På sådant skip i utenriks fart over 500 tonn eller med 4 til 9 fyrganger skal det være 3 fyrbøtere og på skip med 10 eller flere fyrganger, skal det være 4 fyrbøtere.

Er antallet av fyrganger 3 eller mindre, behøver skipet bare å ha 1 fyrbøter, hvis fyrbøterens arbeidstid ikke overskrider den i arbeidstidsloven fastsatte maksimumsgrense for arbeidstiden.

- b. Finner Sjøfartskontoret at det på grunn av fartstiden, og forholdene ellers ombord er forsvarlig at samme mann passer maskinen og utfører fyringen, kan det fritta skipet for å ha fyrbøter.

- c. På dampskip med oljefyring skal det være 1 maskingutt hvis maskinene er over 1500 HK., og 2 maskingutter hvis maskinene er over 2000 HK.

3. På dampskip med maskiner over 900 HK. skal det være 1 donkeymann utenom det antall fyrbøtere som er påbudt.

På skip hvor særskilt donkeymann ikke er påbudt, skal en av fyrbøterne hyres som fyrbøter og donkeymann, når det kreves minst 3 fyrbøtere ombord.

4. På motorskip skal antallet av maskinassistenter, motormenn, smørere og maskingutter minst være som følgende tabell viser:

22. sept.

Motorens (motorenes) beregnete I. HK.	En motor				To motorer			
	Ma- skin- assi- sten- ter	Motor- menn	Smø- rere	Ma- skin- gutter	Ma- skin- assi- sten- ter	Motor- menn	Smø- rere	Ma- skin- gutter
Over 300, men ikke over 500 i uten- riks fart	—	—	1	—	—	—	—	—
Over 500, men ikke over 800 i innen- riks fart	—	1	1	—	—	—	—	—
Over 500, men ikke over 800 i uten- riks fart	—	2	—	1	—	—	—	—
Over 800, men ikke over 1000	—	3	—	1	—	—	—	—
Over 1000, men ikke over 1500	—	4	1	—	—	4	2	—
Over 1500, men ikke over 2000	—	4	1	1	—	4	3	—
Over 2000, men ikke over 3000	1	4	2	—	1	4	2	1
Over 3000, men ikke over 4000	1	4	2	1	1	5	2	1
Over 4000, men ikke over 5000	1	4	3	1	1	5	3	1
Over 5000, men ikke over 6500	1	4	3	2	1	6	3	1
Over 6500, men ikke over 8000	1	5	3	2	1	7	3	1

På skip i utenriks fart på 500 tonn og derover skal antall motormenn og smørere sammenlagt være minst 3.

På skip med oljefyrte kjeler hvor fyrbøtere ansettes, går disse inn i det fastsatte antall maskinmannskaper unntatt maskinassistenter.

Er det ansatt flere maskinister ombord enn foreskrevet i § 6, går disse inn under det antall maskinassistenter eller motormenn som er fastsatt i tabellen.

5. På tankskip over 3 000 tonn skal ansettes pumpemann.
6. Sjøfartskontoret kan bestemme at det på tankskip, i tillegg til den bemanning som er foreskrevet i foranstående punkter, skal være den ekstrabetjening som finnes nødvendig.

7. På skip i utenriks fart skal ansettes elektriker når skipets styre- maskin eller vinsjer drives elektrisk. 22. sept.
- Hvis det elektriske anleggs generatorer har en påstemplet ytelse over 150 kw., kan stillingen som elektriker ikke kombineres med annen stilling ombord.
8. Hvor ikke annet er fastsatt kan Sjøfartskontoret bestemme i hvilken utstrekning foran påbudte stillinger kan kombineres med andre.
9. De mannskaper som er nevnt i denne paragraf, skal ha følgende kvalifikasjoner:
- a. Kull-lempere skal ha fylt 18 år.
 - b. Fyrbøtere skal ha fylt 20 år og ha fart til sjøs i 18 måneder, derav minst 8 måneder som kull-lempere. For maskinaspiranter med 24 måneders utdanning i mekanisk verksted og 6 måneders fartstid i maskin skal det være anledning til etter fylte 18 år å tjenstgjøre som fyrbøtere.
 - c. Oljefyrbøtere skal ha fylt 20 år og ha minst 18 måneders fartstid i maskinen.
 - d. Donkeymenn skal ha fylt 22 år og ha tjenstgjort i maskinrommet i 30 måneder, derav minst 12 måneder som fyrbøtere.
 - e. Smørere skal ha fylt 18 år og ha minst 6 måneders verkstedspraksis eller 6 måneders fartstid som maskingutt.
 - f. Motormenn skal ha fylt 21 år og ha enten:
 - a. 30 måneders fartstid i maskinen, hvorav 12 måneder som smører, eller
 - b. 24 måneders verkstedstid ved skipsmotorverksted og 6 måneders fartstid.
 - g. Maskinassistenter skal ha fylt 22 år og tjenstgjort i maskinrommet i minst 30 måneder og 12 måneders verkstedspraksis.
 - h. Elektrikere skal ha de kvalifikasjoner som Sjøfartskontoret bestemmer.
10. Et ordinært skoleskipskursus for maskinmannskap regnes likt med 12 måneders fartstid.
11. Disse kvalifikasjonsbestemmelser har ikke tilbakevirkende kraft.
12. De krav til alder og fartstid som er stilt foran kreves ikke fylt hvis det kan påvises å være umulig eller forbundet med urimelige omkostninger å skaffe en mann til vedkommende stilling som fyller disse kravene. Når det hyres et mannskap som ikke fyller kvalifikasjonskravene, skal grunnen anføres i skipsdagboken.
13. Hvis bestemmelsene i denne paragraf på grunn av maskinens type eller tekniske forbedringer eller av andre grunner leder til

22. sept. at antallet av maskinmannskaper blir unødig stort eller for lite eller leder til en uhensiktsmessig fordeling av mannskapene i de forskjellige grupper, kan Sjøfartskontoret fastsette hvor mange mann det skal være og hvorledes disse skal fordeles.

14. Sjøfartskontoret kan også fastsette antallet av maskinmannskaper og fordelingen av dem på

- a. skip som har et større kullforbruk enn 47,25 tonn pr. 24 timer,
- b. skip for hvis vedkommende det ikke foreligger sikre oppgaver over kullforbruket,
- c. dampskip med oljefyring som har et større antall fyrganger enn 12,
- d. motorskip som antallet av maskinmannskaper ikke er fastsatt for i punkt 4 foran og
- e. skip med framdriftsmaskineri som fører slike seil at de kan drives fram ved seil alene.

§ 8. Matstell- og tjenerpersonalet.

1. Det matstell- og tjenerpersonale som er nødvendig av hensyn til besetningen, bestemmes etter besetningens størrelse, matstell- og tjenerpersonale ikke medregnet.

Dette personale skal minst utgjøre på skip med

- a. over 5, men ikke over 10 manns besetning:
1 kokk eller 1 kokekyndig mann,
- b. over 10, men ikke over 15 manns besetning:
1 stuert og 1 kokk,
- c. over 15, men ikke over 22 manns besetning:
1 stuert, 1 kokk og 1 messegutt,
- d. over 22, men ikke over 24 manns besetning:
1 stuert, 1 kokk, 1 messegutt og 1 hjelpegutt,
- e. over 24 manns besetning:
1 stuert, 1 kokk, 1 hjelpegutt og 2 messegutter — 1 for offiserene og 1 for det øvrige mannskap.

På lasteskip som har ombord 6 eller flere passasjerer, skal det dessuten være ansatt:

1 salonggutt eller salongpike.

2. De mannskaper som er nevnt i foranstående bestemmelser under § 8, skal ha følgende kvalifikasjoner:

For å kunne mønstre som kokk kreves foruten å ha gjennomgått offentlig stuertskole, også 2 års tjeneste i byssen.

For å kunne mønstre som stuert kreves stuertskole, samt 2 års fartstid som kokk.

Utdannelse i hotell- og restaurantkjøkken berettiger til tilsvarende reduksjon i fartstiden. 22. sept.

Et skoleskipskursus i byssa regnes likt med 12 måneders fartstid som kokkelev.

Disse kvalifikasjonsbestemmelser har ikke tilbakevirkende kraft. 22. sept.

De krav til fartstid som er stilt foran kreves ikke fylt hvis det kan påvises å være umulig eller forbundet med urimelige omkostninger å skaffe til vedkommende stilling en mann som fyller disse krav. Når det hyres et mannskap som ikke fyller kvalifikasjonskravene, skal grunnen anføres i skipsdagboken. 22. sept.

§ 9. Førerens ansvar for bemanningen.

At foranstående bestemmelser for bemanning av skip er fulgt, fritar ikke skipsføreren for det ansvar som påhviler ham i henhold til sjøfartslovens § 26, såfremt særegne forhold krever større bemanning. 22. sept.

§ 10. Bemanningsoppgave.

Skip på 100 tonn og derover skal være utstyrt med en av Sjøfartskontoret utferdiget oppgave som inneholder opplysninger om den bemanning skipet skal ha etter disse forskrifter. Bemanningsoppgavens form bestemmes av Industridepartementet. 22. sept.

§ 11. Adgang til å fravike forskriftene.

1. Sjøfartskontoret kan tillate at et skip går med mindre bemanning enn bestemt i nærværende forskrifter, når skipet er under gang bare en del av døgnet eller en del av uken. 23. sept.
2. Sjøfartskontoret kan for en enkelt tur tillate at et skip går fra en havn til en annen med mindre bemanning enn bestemt i nærværende forskrifter, når særlige omstendigheter tilsier det. 23. sept.
3. Er det umulig eller forbundet med uforholdsmessige vanskeligheter å etterkomme nærværende forskrifter, og mangelen ved bemanningen ikke er slik at den gjør skipet usjødyp, kan skipsføreren fortsette reisen til neste anløpssted for å komplettere besetningen der. 25. sept.

Før reisen kan fortsette, må dog reder eller fører, hvis skipet er i Norge, godtgjøre ved erklæring fra offentlig sjømannskontor at mannskap ikke kan skaffes til vedkommende stilling ombord.

Er skipet i utenlandsk havn hvor det er ansatt norsk konsul, må føreren godtgjøre for denne at mannskap ikke kan skaffes til vedkommende stilling.

Når forskriftene fravikes, må det anføres i skipsdagboken.

22. sept. 4. Industridepartementet kan under ekstraordinære forhold når det fryktes å ville inntre nødstilstand for landet eller deler av det, foreta slike lempninger i nærværende forskrifter som etter forholdene ansees påkrevd.

5. Er det gitt dispensasjon i henhold til arbeidstidsloven, skal det gis tilsvarende dispensasjon med hensyn til bemanningsforskriftene.

§ 12. Straffebestemmelse.

Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til den alminnelige borgerlige straffelov av 22. mai 1902, § 339, 2, for så vidt ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

§ 13. Forskriftenes ikrafttreden.

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1951.

Fra samme tid oppheves de ved kongelig resolusjon av 31. mai 1918 fastsatte forskrifter om bemanning av norske skip, og de ved kongelige resolusjoner av 22. april 1921, 13. mai 1921, 17. februar 1922, 23. november 1923, 19. juni 1925, 25. november 1927, 26. februar 1932 og 23. april 1937 foretatte endringer i og tillegg til disse forskrifter.

22. sept. Kongelig resolusjon. *)

I medhold av avsnitt II i lov av 14. april 1950 om endring i lov av 23. april 1948 om Statens Fiskarbank bestemmes:

Lov av 14. april 1950 om endring i lov av 23. april 1948 om Statens Fiskarbank trer i kraft 1. oktober 1950.

22. sept. Kongelig resolusjon.

I medhold av § 31 i lov av 23. april 1948 om Statens Fiskarbank fastsettes følgende endring i kgl. resolusjon av 12. november 1948 om Forskrifter for Statens Fiskarbank:

I. De någjeldende §§ 37 og 38 skal heretter være henholdsvis §§ 38 og 39.

II. Ny § 37 skal lyde således:

Lån til bygging av ror- og egnebuer kan gis til enkeltpersoner, selskaper eller samvirkelag. Slike lån kan fortrinsvis ytes når ror- og egnebuene har tilknytning til anlegg for tilvirkning og lagring av fisk og fiskevarer mot pant i hele anlegget med ror- og egnebuer. Lån kan også ytes i andre tilfelle hvor det stilles betryggende sikkerhet.

*) Kunngj. 4. oktober i Lovtid. 1 nr. 39.

For øvrig kommer forskriftenes bestemmelser for tilvirknings- 22. sept.
anlegg til anvendelse.

III. Denne resolusjon trer i kraft 1. oktober 1950.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om regu- 22. sept.
lerings- og bebyggelsesplan for Kuholmstangen, Kristiansand
og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om regu- 22. sept.
lerings- og bebyggelsesplan for Agder Allé, Kristiansand og
om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Skriv **) frå Sosialdepartementet om endring av § 10 i helse- 22. sept.
føresegnene for Bø herad, Telemark fylke.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om endring av § 10 i helse- 22. sept.
forskriftene for Sauherad herred, Telemark fylke.

Skriv **) frå Sosialdepartementet om nye ålmenne helseføre- 22. sept.
segner for Ulvik herad, Hordaland fylke.

Skrivelse fra Sosialdepartementet. 22. sept.

I henhold til § 7 i lov om jordmødre av 19. desember 1898 be-
stemmer departementet at Hole jordmordistrikt, Buske-
rud fylke, fra 1. januar 1951 oppheves og distriktet legges til Høne-
foss jordmordistrikt.

Skrivelse **) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om ved- 23. sept.
tekter til bygningsloven for Lena bygningskommune, Oppland
fylke.

Skrivelse **) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om ved- 23. sept.
tekter til bygningsloven for Etnesjøen bygningsdistrikt i Etne
herred, Hordaland fylke.

Bestemmelser **) om omsetning m. v. av tømmer. 25. sept.

(Gitt av Landbruksdepartementet i medhold av lov av 14. mai 1917
om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livs-
fornødenheter og andre varer, jfr. kgl. resolusjon av 20. februar 1948
og midlertidig lov av 11. juli 1947 om avgift til Staten for tillatelse til
omsetning eller bruk av tømmer og trelast.)

§ 1. Bestemmelsene omfatter alle sorter bartrevirke, unntatt
brenneved. Med tømmer menes i disse bestemmelser sliptømmer,

*) Kunngj. 4. oktober i Lovtid. 1 nr. 39.

**) Kunngj. 12. oktober i Lovtid. 1 nr. 40.

25. sept. skurtømmer, kubb og alle sorter spesialtømmer, props, kullskarp og annet minetømmer, vedtømmer, virke til wallboard- og treullfabrikker og annet rundvirke.

Bestemmelsene omfatter alle fylker sør for Nordland fylke samt Brønnøy, Alstahaug og Rana sorenskriverier i Nordland fylke.

§ 2. Med salgsforeninger menes i disse bestemmelser alle tømmer- og salgforeninger som står tilsluttet Norges Skogeierforbund. For sitt arbeid med tømmeromsetningen har salgsforeningene krav på den godtgjørelse som fastsettes av Prisdirektoratet.

§ 3. Når Landbruksdepartementet forlanger det, plikter enhver som kjøper eller avvirker tømmer for salg og videre foredling, å gi opplysninger og oppgaver om avvirkning, salg og kjøp, beholdninger og foredling m. v. av de virkessortimenter som omfattes av § 1.

§ 4. Landbruksdepartementet kan fastsette bestemmelser om anvendelse og utnyttelse av forskjellige virkessortimenter og kan herunder bl. a. bestemme at all gran som avvirkes til salg innen bestemte distrikter skal leveres til treforedlingsindustrien og kan påby at spesialtømmer av furu skal leveres til kjøpere som har godkjent kjøpekvote for slikt virke.

§ 5. Landbruksdepartementet kan treffe bestemmelser om fordelingen mellom de forskjellige kjøpergrupper av det tømmerkvantum som er planlagt avvirket, og kan pålegge de respektive kjøperorganisasjoner å foreta fordelingen av kvantumet mellom alle kjøpere som hører inn under vedkommende kjøpergruppe.

Hvis Landbruksdepartementet ikke treffer annen bestemmelse, kan lokale sagbruk og andre kjøpere som ikke hører inn under noen kjøpergruppe, kjøpe inntil 80 % av det virkeskvantum som de hadde kjøpetillatelse for i 1947—48. Nye kjøpere kan ikke foreta innkjøp og foredling av tømmer uten tillatelse fra Landbruksdepartementet. Unntatt fra denne bestemmelse er kjøp av virke til dekning av eget husbehov.

Uten tillatelse fra Landbruksdepartementet kan ingen kjøper inngå kontrakt om kjøp av tømmer utenfor de kjøpedistrikter vedkommende hadde kjøpetillatelse for i begge de to foregående driftsår. Når fordelingsmessige hensyn tilsier det kan departementet bestemme at enkelte kjøpere bare skal ha anledning til å kjøpe tømmer innenfor et bestemt område i et kjøpedistrikt.

De kjøpere som ønsker å kjøpe av salgsforening må innen 1. januar 1951 gi skriftlig melding til vedkommende salgsforening om det kvantum de ønsker å kjøpe av foreningen i driftsåret.

§ 6. Godkjente kjøpere av tømmer kan enten inngå kontrakter med salgsforeningene eller direkte med skogeiere som ikke er med-

lemmer av salgsforening. Dette gjelder både framdrevet tømmer og 25. sept. tømmer på rot.

Kontrakt for målingstømmer så vel som tømmer kjøpt på rot, som opprettes direkte mellom kjøper og skogeier, må kjøperen sende inn til distriktets salgsforening til registrering senest 14 dager etter at kontrakten er opprettet. Når oppgjør for tømmer solgt på rot skal finne sted på grunnlag av blinkelisten, må blinking og kubikkberegning av tømmeret utføres etter instruks fastsatt av Landbruksdepartementet den 7. november 1949. Når kjøper sender kontrakten til registrering, må blinkings- og beregningsskjema over kubikkmasse vedlegges i utfylt stand hvis oppgjør skal skje på grunnlag av blinkelisten.

I tidsrommet 1. januar 1951—1. juli 1951 kan kontrahering av framdrevet tømmer bare skje gjennom salgsforeningene.

Med hensyn til oppgjørsmåten for kontrakter avsluttet direkte mellom kjøper og skogeier bestemmes: Tømmeroppgjøret skjer direkte mellom kjøper og selger med mindre partene og salgsforeningen avtaler annen oppgjørsmåte.

§ 7. Hvis rasjonelle eller fordelingsmessige hensyn tilsier det, og hvis det oppstår skjevheter i fordelingen av det avvirkede tømmerkvantum, kan Landbruksdepartementet påby overføring av tømmer fra en kjøper til en annen. Den kjøper som blir pålagt å avgi tømmer, har krav på å få dekket alle lovlige utgifter han har hatt i forbindelse med innkjøpet. Han kan også forlange at den han skal avgi tømmeret til skal stille sikkerhet for riktig og rettidig betaling.

Blir det innmeldt og/eller kontrahert et større tømmerkvantum enn kjøperne innen en kjøpergruppe finner å kunne avta til årets priser, kan Landbruksdepartementet bestemme at eventuell reduksjon av kvantumet skal fordeles proratarisk på alle selgere, eller at overskytende kvantum skal overføres til andre kjøpergrupper som er kjøpere av tømmeret til årets priser. Bestemmelsen foran om sikkerhetsstillelse gjelder tilsvarende.

§ 8. For tømmer som omsettes på rot skal det betales 3 % av kontraktens nettokjøpesum i rotsalgsavgift til Staten. Kjøper og selger betaler en halvpart hver. Beløpet innbetales i sin helhet til vedkommende salgsforening av kjøperen samtidig med at kontrakten sendes salgsforeningen til registrering.

§ 9. Landbruksdepartementet kan fastsette nærmere regler for gjennomføringen av disse bestemmelser og kan gjøre spesielle unntak fra bestemmelsene.

§ 10. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem, er straff-

25. sept. bar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsformødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.
- § 11. Disse bestemmelser trer i kraft straks, samtidig oppheves bestemmelser av 10. november 1949 om omsetning m. v. av tømmer.
25. sept. **Skriv *)** frå Justis- og politidepartementet om kinematografvedtekt for Sør-Aukra herad, Møre og Romsdal fylke.
25. sept. **Skriv *)** frå Kommunal- og arbeidsdepartementet om vedtekter til §§ 23, 58, 75, 115 og 131 i bygningslova for Dale bygningsstrok i Fjaler herad, Sogn og Fjordane fylke.
25. sept. **Skrivelse *)** fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om regulering av Mindemyren m. v., Fana herred, Hordaland fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen av industriarealet.
25. sept. **Skriv *)** frå Kommunal- og arbeidsdepartementet om at bygningslova skal gjelda for eit strok kring Åsen st., Åsen herad, Nord-Trøndelag fylke.
25. sept. **Skrivelse *)** fra Sosialdepartementet om endring i vedtekt om særlige åpnings- og lukningstider for bevertningssteder i Notodden.
25. sept. **Skrivelse *)** fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om endring i bygningsvedtekter for Kristiansand.
26. sept. **Skrivelse *)** fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen for Bergensdalens sørlige del, distrikt «Slettebakken», Bergen.
26. sept. **Skrivelse *)** fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen for Bergensdalens østre del, Landåsveien nr. 12 x m. fl., Bergen.
27. sept. **Skrivelse *)** fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om tilleggsbestemmelse til brannlovens § 15, 1. ledd, for Bryne brannkommune i Rogaland fylke.
27. sept. **Skriv *)** frå Kommunal- og arbeidsdepartementet om at brannlova skal gjerast gjeldande for Fosnavåg i Herøy herad, Møre og Romsdal fylke, innafor dei same grensene som Fosnavåg bygningskommune.

*) Kunngj. 12. oktober i Lovtid. 1 nr. 40.

Skriv frå Sosialdepartementet.

27. sept.

I samhøve med § 7 i lov om jordmødre av 19. desember 1898 fastsatte departementet at Espevær jordmordistrikt, Hordaland fylke, vert avskipa og lagt til Bømlo jordmordistrikt, same fylke, frå 1. januar 1951.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om at hund i Os herad, 28. sept.

Hordaland fylke, skal haldast i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om at hund i Andenes herred, Nordland fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 28. sept.

Kongelig resolusjon.*)

29. sept.

I. §§ 28 og 47 i de ved kgl. resolusjon av 27. mai 1938 fastsatte trafikkregler, kfr. endringer ved kgl. resolusjoner av 8. februar, 3. mai og 27. september 1946, endres i samsvar med et framlagt utkast.

II. Bestemmelsene i utkastet trer i kraft straks.

Utkastet lyder så:

I.

1. Som nytt punkt 3 i § 47 inn-tas:

Politiet kan fjerne eller påby fjernet fra veg- eller gategrunn kjøretøy eller annen gjenstand som er hensatt i strid med bestemmelse gitt i eller hjemlet i trafikkreglene, eller som for øvrig er til hinder for ferdselen eller for snøbrøyting eller annet arbeid på veg- eller gategrunn.

2. § 28, punkt 1, siste setning sløyfes.

I.

1. Som nytt punkt 3 i § 47 vert teke inn:

Politiet kan fjerna eller påby fjerna frå veg- eller gategrunn køyretøy eller annan ting som nokon har sett frå seg i strid med fyresegn gjeven i trafikkreglane eller som har heimel i dei, eller som elles er til hinder for ferdsla eller for snøbrøyting eller anna arbeid på veg- eller gategrunn.

2. § 28, punkt 1, siste setning vert teke burt.

*) Kunngj. 12. oktober i Lovtid. 1 nr. 40.

**) Kunngj. 19. oktober i Lovtid. 1 nr. 41.

29. sept. **Bestemmelser *)** om endring av Handelsdepartementets bestemmelser av 23. juni 1950 til gjennomføring av den alminnelige innførselsregulering.

I medhold av mellombels lov om innførsleforbod av 13. desember 1946 nr. 29 § 4, jfr. kgl. resolusjon av 12. desember 1947 og lov om valutaregulering, har Handelsdepartementet truffet følgende bestemmelser til endring av bestemmelser av 23. juni 1950 til gjennomføring av den alminnelige innførselsregulering:

§ 17, 2. ledd skal heretter lyde:

Innlegges et vareparti på frilager, transittopplag eller kredittopplag, skal innførselslisensen framlegges for tollvesenet og avskrives ved innlegget.

§ 20 skal heretter lyde:

Skal en del av det vareparti som innføres i henhold til innførselslisens A fortolles av samme importør samtidig ved et annet tollsted, må vedkommende importør fylle ut et nytt eksemplar (nr. 5) av skjema A-1, A-2 eller A-3 til bruk for fortolling av denne del. Det nye eksemplar skal fylles ut i overensstemmelse med den originale innførselslisens og være en tro kopi av denne. Det av importøren utfylte eksemplar og den originale innførselslisens sammen med de i § 18 nevnte dokumenter skal framlegges for tollvesenet på importørens hjemsted. Tollvesenet skal på det utfylte eksemplar bekrefte at dette er i overensstemmelse med originallisensen. Er det i henhold til originallisensen utstedt flere nye eksemplarer, skal disse av tollvesenet påføres bokstaver (a, b, c, osv.) etter lisensnummeret. Tollvesenet skal ved i anmerkningsrubrikken å påføre ordet «Lisensspalting» på originallisensen gjøre merknad om at denne er spaltet. Tollvesenet skal dessuten ved hver enkelt lisensspalting på originallisensen avskrive den nettomengde varer og disses verdi i henhold til lisensvilkårene som skal angis til fortolling og innførsel over det annet tollsted. Tollvesenet skal også på det av importøren utfylte eksemplar gjøre påtegning om at avskrivning er foretatt på den originale innførselslisens, og at eksemplaret bare gir adgang til fortolling av den mengde varer og disses verdi som er avskrevet på den originale innførselslisens. Det utfylte eksemplar brukes deretter som selvstendig lisens og skal etter at påtegning er gjort, utleveres til vedkommende importør og framlegges for tollvesenet på det tollsted hvor den øvrige del av varepartiet skal fortolles. Ved fortolling av den øvrige del ved det annet tollsted er det ikke nødvendig å fram-

*) Kunngj. 12. oktober i Lovtid. 1 nr. 40.

**) Kunngj. 18. oktober i Lovtid. 1 nr. 40.

legge stemplet proformafaktura, spesifikasjon eller ordrebekreftelse. 29. sept.
Det utfylte eksemplar skal bare brukes en gang og skal etter at avskrivning er foretatt, sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

Skal betaling for en del av det vareparti som betales i henhold til valutalisens A finne sted av samme importør samtidig i en annen valutabank, må vedkommende importør fylle ut et nytt eksemplar (nr. 4) av skjema A-1, A-2, eller A-3 til bruk for betaling av denne del. Det nye eksemplar skal fylles ut i overensstemmelse med den originale valutalisens og være en tro kopi av denne. Det av importøren utfylte eksemplar og den originale valutalisens sammen med de i § 21 nevne dokumenter skal framlegges for valutabanken på importørens hjemsted. Vedkommende valutabank skal på det utfylte eksemplar bekrefte at dette er i overensstemmelse med originallisensen. Er det i henhold til originallisensen utstedt flere nye eksemplarer, skal disse av valutabanken påføres bokstaver (a, b, c, osv.) etter lisensnummeret. Vedkommende valutabank skal ved i anmerkingsrubrikken å påføre ordet «Lisensspalting» på originallisensen gjøre merknad om at denne er spaltet. Valutabanken skal dessuten ved hver enkelt lisensspalting på originallisensen avskrive det beløp som skal betales i den annen valutabank. Valutabanken skal også på det av importøren utfylte eksemplar gjøre påtegning om at avskrivning er foretatt på den originale valutalisens, og at eksemplaret bare gir adgang til betaling av det beløp som er avskrevet på den originale valutalisens. Det utfylte eksemplar brukes deretter som selvstendig lisens og skal etter at påtegning er gjort, utleveres til vedkommende importør og framlegges for valutabanken på det sted hvor den øvrige del av varepartiet skal betales. Ved betaling av den øvrige del i den annen valutabank er det ikke nødvendig å framlegge originalfaktura. Det utfylte eksemplar skal bare brukes en gang og skal etter at avskrivning er foretatt, sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering gjennom Norges Bank.

Bestemmelser *) om endring av Handelsdepartementets bestemmelser av 24. juni 1950 om unntak fra den alminnelige utførselsregulering. 29. sept.

I medhold av mellombels lov om utførsleforbud av 13. desember 1946 nr. 30 § 1, 2. ledd, jfr. kgl. resolusjon av 12. desember 1947, har Handelsdepartementet truffet følgende bestemmelser til endring av bestemmelser av 24. juni 1950 om unntak fra den alminnelige utførselsregulering:

*) Kunngj. 12. oktober i Lovtid. 1 nr. 40.

29. sept. § 8, 2. ledd skal lyde:

Brukte sykler som av reisende sendes til utlandet som ilgods eller fraktgods, kan utføres uten utførselslisens når det av tollvesenet skjønnes at syklene utføres i forbindelse med avsenderens reise til utlandet eller ettersendes til eieren dersom denne tidligere er reist til utlandet.

§ 25 skal heretter lyde:

Ufortollede gjenstander og varer kan returneres til avsenderen i utlandet uten utførselslisens. Unntaket gjelder ikke ved uttak av gjenstander og varer fra frilager, transittopplag eller kredittopplag hvor det ved innlegget er framlagt innførselslisens.

29. sept. **Bestemmelser *)** om endring av Handelsdepartementets bestemmelser av 24. juni 1950 til gjennomføring av den alminnelige utførselsregulering.

I medhold av mellombels lov om utførsleforbud av 13. desember 1946 nr. 30 § 4, jfr. kgl. resolusjon av 12. desember 1947 og lov om valutaregulering har Handelsdepartementet truffet følgende bestemmelser til endring av bestemmelser av 24. juni 1950 til gjennomføring av den alminnelige utførselsregulering:

§ 15 skal heretter lyde:

Ved betaling fra utlandet av gjenstander og varer som utføres i henhold til utførselslisens A skal avregningseksemplaret (hvis gyldighetsfrist ved avregningen ikke må være utløpt) og kopi av originalfaktura framlegges for valutabank som stempler den framlagte kopi og påser at denne er i overensstemmelse med det beløp og kvantum som avregningseksemplaret gjelder for. Vedkommende valutabank skal på det framlagte avregningseksemplar avskrive det beløp som avstår. Er det ved betaling fratrasket ekstrarabatt, skal det gjøres merknad om dette på avregningseksemplaret. Har eksportøren ved salg på fob.-basis lagt ut frakt, assuranse, spedisjonsomkostninger og liknende helt eller delvis, skal vedkommende valutabank på avregningseksemplaret anføre hvor meget av betalingen som gjelder varer og hvor meget som gjelder utlagt frakt, assuranse og spedisjonsomkostninger eller liknende. Når hele salgsbeløpet er avstått, skal avregningseksemplaret av vedkommende valutabank sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering gjennom Norges Bank.

*) Kunngj. 12. oktober i Lovtid. 1 nr. 40.

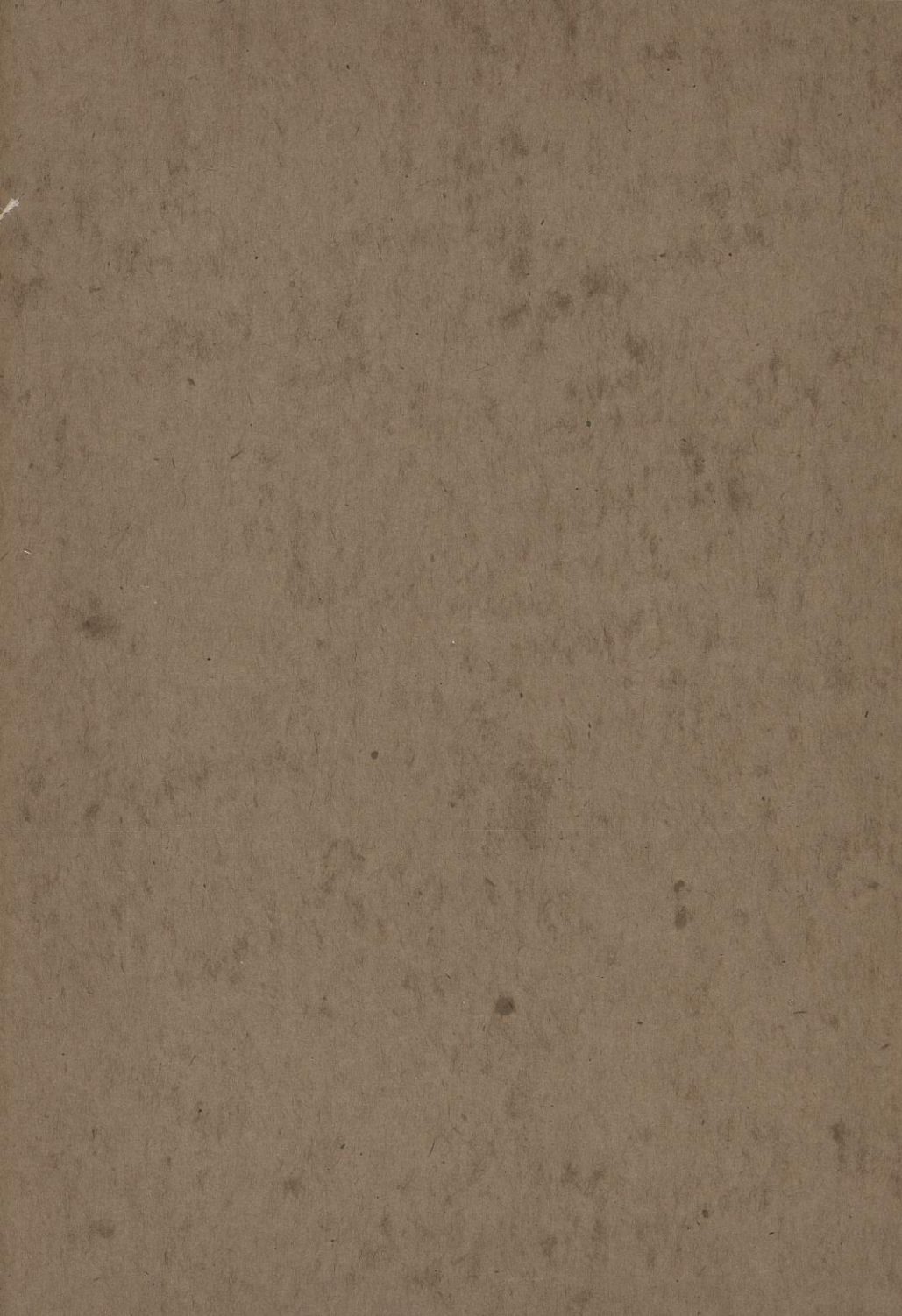
Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om end- 29. sept.
ringer i vedtekt til bygningslovens § 13 for B e r g e n.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om utvi- 29. sept.
delse av V e b l u n g s n e s bygningskommune, Møre og Romsdal
fylke.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om nye helseforskrifter 30. sept.
for P o r s g r u n n.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om nye helseforskrifter 30. sept.
for K l æ b u herred, Sør-Trøndelag fylke.

*) Kunngj. 19. oktober i Lovtid. 1 nr. 41.

Herredstyret
Søgne

Norsk lovtidend. 1950. 2nen avdeling. 3dje hefte.